

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2012 - 61 pàgines

Sessió ordinària del dia 19 d'abril del 2012

El dia 19 d'abril del 2012, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 19/2012, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.

2- Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de les actuacions addicionals efectuades pel Govern en la campanya de pavimentació o reforç de les calçades de carreteres generals, secundàries i dels carrers (any 2011), amb motiu de l'acabament de diverses obres de la xarxa viària nacional.

3- Examen i votació de la Proposta d'acord sobre l'adhesió d'Andorra al Conveni del Consell d'Europa per la protecció dels nens i nenes contra l'explotació sexual i l'abús sexual.

4- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995.

5- Examen i votació de la ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramsar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987.

6- Preguntes al Govern amb resposta oral.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la

presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència de la M.I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme per trobar-se fora del país amb motiu de les seves obligacions en relació a l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Sr. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; M.I. Sr. Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; M.I. Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; M.I. Sr. Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; M.I. Sra. Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; M.I. Sra. Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; M.I. Sr. Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i M.I. Sr. Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. David Rios Rius, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00 h)

El Sr. síndic general:

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 59/2011 del 19 de desembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern?

Té la paraula el Sr. Marc Vila.

El Sr. Marc Vila:

Gràcies Sr. síndic.

M'és especialment grat defensar en nom del Govern d'Andorra el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, i m'és especialment grat per dues raons essencials.

En primer lloc, perquè es tracta d'un text que tot i la seva brevetat, i l'abast limitat de les seves pretensions, estic segur que incidirà molt directament i immediata en la vida d'una part de la nostra ciutadania, en el sentit de fer menys difícil, menys llarg i menys dolorós un procediment, el de les mesures provisionals, concomitants a un procés de separació que tal i com estava regulat en la legislació vigent i després de disset anys de pràctica jurídica, ha resultat clarament deficient, "farragós" i poc endreçat.

En segon lloc, perquè el text sotmès a consideració d'aquesta Cambra compta amb l'aval d'haver estat consensuat pels principals actors implicats en el tema, batlles i advocats, i també, pel que es desprèn de la tramitació parlamentària amb absència d'esmenes per part dels grups parlamentaris, amb el seu suport, que agraeixo sincerament.

És innegable que la regulació de les mesures provisionals tal i com estaven previstes en la Llei del matrimoni de l'any 1995, no complien amb les funcions que li eren inherents. La present modificació de la Llei del matrimoni, parcial i estrictament centrada en les mesures provisionals, es limita a incidir en aquest aspecte molt concret: en una regulació clara de les necessitats més peremptòries en situacions de crisi matrimonial o de crisi de parella amb fills, i que tenen a veure amb la guarda i custòdia dels infants, amb l'atribució del domicili conjugal, el règim de visites i la pensió d'aliments.

El que s'ha pretès és dotar la Justícia d'una eina eficient, per tal que el que fins ara era un procediment confós, on moltes vegades les mesures provisionals acabaven per ser adoptades transcorregut un temps excessiu, o bé s'encavalcaven en dos procediments, esdevingui un únic procediment ràpid i àgil.

Amb l'adopció de la present Llei, l'obtenció d'una resolució judicial que reguli els aspectes esmentats serà d'un màxim d'entre 10 i 15 dies, amb el consegüent escurçament dels terminis de patiment i inseguretats dels ciutadans que s'hi trobin implicats.

El nucli de la reforma, per consegüent, rau en la modificació de l'article 63 de la Llei, i en la introducció dels principis d'oralitat i d'immediatesa en el procediment.

El Batlle, un cop convocades les parts a comparèixer conjuntament per davant seu i a fer les seves alegacions amb les proves de què es vulguin valdre, haurà de resoldre amb la màxima celeritat, i ho podrà tornar a fer, pel mateix procediment, tantes vegades com sigui necessari mentre no s'hagi produït la sentència de separació definitiva i amb els mateixos terminis curts.

Aprofitant aquesta modificació, s'ha considerat oportú també aportar algunes addicions puntuals: La possibilitat que el batlle pugui prohibir a un cònjuge entrar en contacte amb l'altre o amb els propis fills; o també donar cobertura normativa a pràctiques que ja es venien fent, com ara admetre la presentació de la demanda conjuntament i de mutu acord o l'extensió d'aquestes mesures a les persones no casades ni en relació estable de parella de fet, però que tenien fills o que tenen fills.

En definitiva, crec fermament que la reducció substancial de terminis i l'atorgament al batlle d'una major dosi de flexibilitat, permetran millorar de forma significativa el funcionament de la Justícia i evitaran situacions de desemparament i inseguretat jurídica als conciutadans que es trobin en processos de separació ja de per si difícils i dolorosos.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Intervé per part dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament aquest projecte, tal i com acaba d'explicar el Sr. ministre estableix un nou procediment, més abreujat, que permet, dins de l'article 63 de l'actual Llei que es reforma, que es modifica, l'adopció ràpida de mesures per regular provisionalment l'ús del domicili conjugal, la guàrdia i custòdia dels fills menors o l'atribució de pensions alimentàries mentre es tramita la separació.

Un altre aspecte per nosaltres important, és l'extensió del procediment de les anomenades mesures provisionals, com s'ha explicat ara fa un moment també, en relació als fills comuns de persones que no estan unides per matrimoni o que tampoc tenen una relació estable de parella, i precisament, o essencialment per aquestes dues qüestions, nosaltres ni hem fet esmenes, ni farem res més que donar suport -i el donarem- amb el nostre vot a aquestes modificacions.

Aquestes modificacions posen a la batllia en situació de poder, però jo també diria d'haver de prendre decisions en un termini ràpid, breu i acotat. I estem convençuts que així es farà.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general.

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata...

Si vol pot intervenir des de l'escó o des de la tribuna, com prefereixi.

Té la paraula la Sra. Garrallà.

La Sra. Sofia Garrallà:

Gràcies Sr. síndic.

Avui doncs, es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, com ha estat referit anteriorment, el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni.

El Projecte que ara es debat, pretén d'una banda, modificar el procediment de mesures urgents previst a l'article 63 de la Llei, vista la ineficàcia del procediment actualment en vigor.

De fet doncs, a la pràctica, el termini que transcorre fins que es dicten les mesures provisionals, és quasi tan llarg com el que dura el procediment principal de separació o divorci i de l'altra s'aporten algunes addicions puntuals, altres preceptes que regulen aspectes processals.

Convé remarcar que l'objectiu principal d'aquesta modificació, és donar la màxima celeritat a l'adopció de mesures per a regular aspectes molt rellevants en la vida de les persones, aspectes sensibles i delicats com són: l'ús del domicili conjugal, la guàrdia i custòdia dels fills menors, el pagament de pensions per aliments... mentre es tramita el procediment principal de separació o divorci.

Concretament, es modifiquen els articles 51.1 i 63 i s'introdueix l'apartat 1 a l'article 61 així com dues disposicions addicionals. Pel que fa referència a l'article 63, la modificació que es sotmet avui, permetrà adoptar de manera molt més ràpida i, fins i tot immediata, les mesures provisionals que com he dit anteriorment, afecten a aspectes essencials en la vida de les persones. Permet també aquesta modificació, la unificació dels procediments en un sol batlle. El batlle que coneixerà del procediment de mesures provisionals, serà el mateix que coneixerà del procediment principal i viceversa. De fet, la modificació de l'article 63 introdueix el principi d'oralitat. Tan bon punt el batlle rep la demanda de mesures provisionals, ha de convocar les parts perquè en un termini màxim de deu dies hàbils, compareguin amb les proves de què pretenguin valer-se. Si hi ha acord en aquest acte, el Batlle pot aprovar-lo i dictar immediatament un aute en què resol l'adopció d'aquestes mesures provisionals. En cas que no hi hagi acord entre les parts o que el batlle no aprovi l'acord, haurà de resoldre mitjançant aute al mateix moment o en dins dels cinc dies hàbils següents.

D'altra banda, es dona també cobertura amb aquesta modificació, a fets i situacions que han estat resolts jurisprudencialment. Així l'article 51, introdueix la possibilitat per part de l'òrgan jurisdiccional, dins de les possibles mesures provisionals que pot adoptar, la de prohibir algun dels conjugues d'entrar en

contacte amb l'altre o amb els propis fills en cas de perill greu per a la seva integritat física o psíquica.

S'introdueix també un nou apartat a l'article 61. Aquest dona cabuda a la possibilitat que els conjugues presentin demanda conjunta quan es tracta de procediments de mutu acord extrem, doncs, que ja s'està duent a terme a la pràctica.

Es creen, a més a més, dues disposicions addicionals; la primera, introdueix una mínima regulació en la pràctica de la prova, el que comportarà que la facilitarà en determinats supòsits. La segona, permet estendre el procediment de mesures provisionals a l'adopció de mesures en relació als fills comuns de persones que no han estat unides ni per vincle matrimonial ni per una unió estable de parella de fet.

Examinat, doncs, el Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del matrimoni, el Grup Parlamentari Demòcrata hi votarà favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha més intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de les actuacions addicionals efectuades pel Govern en la campanya de pavimentació o reforç de les calçades de carreteres generals, secundàries i dels carrers (any 2011), amb motiu de l'acabament de diverses obres de la xarxa viària nacional.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí núm. 3/2012, de 18 de gener, i no s'ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Permeteu-me que, abans de parlar del projecte de llei en qüestió, que avui es sotmet a la consideració del Consell General, i com a antecedents, faci una breu

descripció de l'evolució de la situació pressupostària de la partida de pavimentació.

De tots és conegut que cada any, el Govern convoca un concurs públic per l'adjudicació dels treballs de nova pavimentació o de reforç de les calçades de les carreteres generals, secundàries i de carrers. Tradicionalment, l'import licitat ha anat variant en el decurs dels anys, situant-se entre els 5 i els 6 milions d'euros.

Per la campanya de l'any 2011, en la sessió del 30 de març del 2011, el Govern va acordar adjudicar els treballs de pavimentació a l'empresa *Pavand* per un import de 3.050.500 euros. Com es pot veure, aquest import és substancialment inferior a l'import contractat els anys anteriors, degut a la situació econòmica i de restricció pressupostària que estem vivint actualment. En aquest context, la partida pressupostària d'obra aprovada pel present any 2012 també s'ha vist reflectida i reduïda fins a la xifra 2,7 milions d'euros.

I és davant d'aquesta situació i evolució negativa de l'assignació de les partides pressupostàries destinades a pavimentació, que considero oportú efectuar també unes breus reflexions sobre les inversions necessàries per mantenir un estat correcte dels paviments de la nostra xarxa viària i que són fruit de l'estudi efectuat des del departament d'ordenament territorial sobre aquest tema.

Segons els resultats d'aquest estudi, la inversió necessària per mantenir i reforçar els paviments de la nostra xarxa viària (una xarxa entre carreteres generals, secundàries i carrers de més de 400 km.), és de l'ordre del 4,5 milions d'euros anyals, dels quals 2,7 milions anirien destinats al manteniment de les carreteres generals i la resta, és a dir 1,8 milions d'euros, al manteniment de les carreteres secundàries i carrers. A aquesta inversió, caldria afegir-li el cost dels treballs de pavimentació d'obres noves a la xarxa viària.

Per tant, s'observa clarament com, tant els 3 milions d'euros pressupostats pel 2011, com els 2,7 milions d'euros pressupostats pel 2012, no són ni de bon tros suficients per assegurar un manteniment òptim de la nostra xarxa viària, i sobretot quan aquestes quantitats no estaven destinades només al manteniment i reforç de les carreteres i carrers, sinó també a la pavimentació de nous trams de vials i carreteres abans de la seva posada en servei. Així, haurem d'afrontar, sens dubte, els propers anys, un increment important dels imports destinats a pavimentació, si no volem que les carreteres "caiguin", com es diu en l'argot del sector.

Dit això, i entrant ja en el contingut del Projecte de llei, durant l'execució de la campanya de

pavimentació del 2011 van sorgir noves necessitats puntuals de refecció de paviments existents, que no estaven contemplades inicialment tenint en compte el reduït abast de la campanya per les raons abans exposades. En el moment en què aquestes necessitats van aparèixer, es va plantejar la possibilitat de mantenir la campanya tal com estava prevista inicialment o bé de modificar-la lleugerament per fer front a aquesta nova situació. En aquell moment, tampoc s'estava del tot segur de poder enllestir els treballs de la CG2 a la zona de Radio Andorra i dels accessos a les boques est i oest del túnel dels Dos Valires a finals del 2011. Davant d'aquesta situació, es va acordar modificar lleugerament la campanya i donar resposta a aquestes noves necessitats puntuals que van aparèixer, d'un import total de 195.000 euros.

Finalment, els terminis previstos per l'acabament dels treballs de la CG2 a Ràdio Andorra i els accessos al túnel dels Dos Valires es van acomplir en la seva totalitat, podent procedir a la seva pavimentació a finals del 2011. Arribat aquest punt, el Govern es va plantejar dos escenaris possibles o alternatives; la primera era de procedir a la pavimentació d'aquestes obres prèvia aprovació per part de Govern del corresponent avenç de fons i la segona era posposar els treballs de pavimentació fins tenir contractats els treballs corresponents a la campanya 2012.

El Govern va valorar que amb la posada en funcionament del Túnel de Radio Andorra i de l'accés boca est del Túnel dels dos Valires a finals de l'any 2011, s'aconseguiria, d'una banda, una millora de la imatge de la xarxa viària d'Andorra, i es reduiria el nombre d'obres en curs i, de l'altra, una millora de la mobilitat d'aquesta xarxa.

En aquest sentit, el Govern va considerar que la millor solució era procedir a la pavimentació d'aquests nous trams de xarxa viària amb l'aprovació del corresponent avenç de fons d'un import total de 195.000 euros, aprovat en la sessió del 28 de desembre del 2011 el Decret d'autorització de l'avenç de fons i de sol·licitud d'aprovació oportuna per part del Consell General, el corresponent suplement de crèdit. Vista la importància de poder obrir al trànsit abans del període hivernal, el màxim de trams de carreteres així com per mantenir amb les degudes condicions de seguretat, les zones afectades per les obres en fase de construcció.

Així doncs, el projecte de llei de suplement de crèdit que avui es sotmet a consideració del Consell General per un import de 195.000€ té com a objectiu finançar el cost dels treballs derivats de les actuacions addicionals efectuades pel Govern en la campanya de pavimentació de l'any 2011 amb motiu

de l'acabament de diverses obres de la xarxa viària nacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervencions per part dels grups parlamentaris.

Per part del Grup Socialdemòcrata, no hi ha intervenció...

Per part del Grup Demòcrata...

Sr. Aleix Varela.

EL Sr. Aleix Varela:

Gràcies Sr. síndic.

Com tots sabem, Andorra sempre ha tingut una ferma voluntat de poder disposar d'una xarxa viària, tant nacional com parroquial, amb bon estat de conservació i manteniment dels seus paviments, ja que sempre s'ha considerat que aquest fet contribueix a una millora de la mobilitat, a un increment del nivell de seguretat i a donar una bona imatge del país.

També tots coneixem les dificultats pressupostàries que actualment estem patint i que aquest fet ha repercutit, entre altres, en les partides aprovades per la pavimentació o reforç de les calçades de les carreteres generals, de les carreteres secundàries i dels carrers per l'any 2011 i també pel 2012.

El ministre ens ha explicat que per poder garantir un bon estat dels paviments de la nostra xarxa viària, es necessita una inversió anyal de l'ordre dels 4,5 milions d'euros, a més s'ha d'afegir el cost dels treballs de nova pavimentació. Igualment, ens ha explicat que per l'any 2012 s'havia definit una campanya reduïda a l'objecte d'adaptar-se a la quantitat disponible de 3 milions d'euros.

Entenem doncs, les raons que ha exposat en relació a les noves necessitats puntuals sorgides per la refecció de paviments existents i alhora compartim plenament amb el Govern la conveniència d'haver procedit a la pavimentació de les obres d'eixampla i rectificació de la Carretera General II a la zona de Ràdio Andorra i de les boques est i oest del túnel de les Dos Valires.

En aquest sentit creguem, que ha estat una bona decisió de Govern haver aprovat el Decret d'autorització d'avenç de fons davant la importància de poder obrir al trànsit aquestes obres abans del període hivernal i d'aquesta manera, garantir la seguretat viària d'aquestes noves infraestructures.

Finalment dir, que també som conscients de la importància que té per Andorra poder disposar d'una xarxa viària en bones condicions i que això, comporta una inversió constant en l'execució de treballs de conservació i manteniment, alhora que pensem que pels propers anys seria convenient incrementar fins on sigui possible les partides pressupostaries destinades a aquesta finalitat.

Per totes les raons exposades, el Grup Demòcrata votarem favorablement el Projecte de Llei de suplement de crèdit per fer front a les despeses derivades de les actuacions addicionals efectuades pel Govern en la campanya de pavimentació o reforç de les calçades de les carreteres generals, secundàries i dels carrers (any 2011) amb motiu de l'acabament de diverses obres de la xarxa viària nacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Hi ha alguna altra intervenció?

Si no hi més intervencions i si no hi ha objeccions, proposaria l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment.

Doncs declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de la Proposta d'acord sobre l'adhesió d'Andorra al Conveni del Consell d'Europa per a la protecció dels nens i nenes contra l'explotació sexual i l'abús sexual.

La proposta d'acord fou publicada en el Butlletí núm. 4/2012 del 27 de gener i no s'hi ha presentat esmenes.

Per defensar la proposta d'acord formulada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

Perdó, la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb les dades estadístiques donades pel Consell d'Europa, un de cada 5 nens és víctima d'explotació i abús sexual infantil almenys una vegada a la seva vida. Com s'aprecia, aquesta és una xifra alarmant, i les conseqüències que se'n deriven d'aquesta realitat afecta al futur de la humanitat, per la qual cosa, constitueix una de les principals preocupacions dels països membres de la comunitat internacional.

L'explotació comercial sexual infantil és una de les conductes delictives que va en augment. Aquests actes criminals priven del seus drets i amenacen la salut física i mental dels infants. En països com Canadà i Estats Units hi ha prop de 100.000 menors que es prostitueixen, i almenys altres 100.000 són víctimes de pornografia infantil.

L'èxit d'Internet està creant noves oportunitats per a aquelles persones que volen agredir o explotar els nens sexualment, ja que "s'aprofiten del vast potencial de comunicació de les noves tecnologies i de la debilitat d'un sistema que té pocs controls, aconseguint així entrar en contacte amb menors per mitjà de xats o xarxes socials, com *Facebook*, per exemple".

Un estudi encarregat pel Defensor del Menor de la Comunitat de Madrid i realitzat per l'associació *Protégeles.com* al 2005, revela que un 18% dels joves adolescents amb mòbil s'havien sentit assetjats sexualment a través del terminal telefònic. Els autors d'aquest estudi, han constatat que el mòbil no és una via habitual que utilitzen els nois i les noies per connectar-se, el 86% no xateja a través del mòbil, però el 14% afirma utilitzar els xats, i un 7% (la meitat) admet haver xatejat amb persones desconegudes. Una altra dada preocupant, és que la majoria dels menors amb mòbil han rebut fotografies en ell, i utilitzen el mòbil per intercanviar-les amb les seves amistats, i que almenys un 9% d'aquests menors han rebut imatges pornogràfiques al seu telèfon.

Els països tenen l'"obligació ètica" d'establir garanties jurídiques específiques en l'àmbit intern dels estats i en l'àmbit de la cooperació jurídica internacional per a oferir una protecció al menor sense que els seus drets i llibertats es puguin veure vulnerats.

El Consell d'Europa indica que hi ha diversos estudis científics que assenyalen que entre una i dues de cada deu persones a Europa, pateix algun tipus d'abús sexual durant la seva infància.

A més, segons UNICEF, la major part dels nens coneixen a les persones que abusen d'ells, perquè pertanyen a cercles familiars.

És per això que l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, al llarg de 15 anys de treball i anàlisi, ha vingut creant accions apropiades que integren aspectes legislatius, administratius i polítics amb un objectiu comú que és el de protegir a les nenes i nens, materialitzant-se finalment a través del Conveni de Lanzarote, el qual va entrar en vigor l'1 de juliol de 2010.

El Conveni es basa en la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets dels Nens, i és el primer i més complet instrument internacional en què l'abús

sexual dels nens es contempla com un delictes, amb independència de qui sigui l'autor o del lloc en el que es cometi: la llar, la institució dedicada a la cura dels nens, a través de xarxes de crim organitzat o per mitjà d'Internet.

Té com a finalitat la prevenció i la persecució de l'explotació sexual i l'abús sexual infantil, la protecció dels drets dels menors víctimes dels delictes sexuals anteriorment esmentats i la promoció de la cooperació nacional i internacional contra l'explotació i l'abús sexual infantil.

Estipula mesures de caràcter penal en la tipificació d'aquells delictes sol·licitant la protecció per a les víctimes, així com sancions als abusos comesos en la família, assenyalant també el compromís dels estats membres d'harmonitzar eficientment les seves legislacions nacionals.

El Conveni de Lanzarote entén per "pornografia infantil", tot material que representi de forma visual a un nen o nena mantenint una conducta sexualment explícita, real o simulada, o tota representació d'òrgans sexuals d'un infant amb finalitats d'aquestes.

El "Conveni del Consell d'Europa per a la protecció dels nens contra l'explotació i l'abús sexual" conté una sèrie de mesures de protecció dels menors, com programes de formació, conscienciació, treball a les aules perquè els nens aprenguin com protegir-se; promou la cooperació del sector privat, en particular els proveïdors d'accés a Internet i les companyies del sector turístic, per tal de dissuadir els potencials agressors i informar i protegir les víctimes potencials, i sol·licita el desenvolupament de serveis i programes preventius dirigits als agressors potencials.

D'altra banda, conté mesures per protegir les víctimes i les seves famílies, com la creació de serveis d'ajuda per telèfon o per Internet, l'assistència psicològica, mèdica i legal. També estableix procediments judicials adaptats als nens per protegir la seva seguretat, privacitat, identitat i imatges.

Així, inclou una sèrie de mesures per perseguir els agressors, considerant delictes penals els abusos sexuals, la prostitució i la pornografia infantil, la corrupció de menors, i l'anomenat ciberassetjament infantil.

A més, estableix criteris comuns per assegurar que existeix un sistema de penes proporcionat i dissuasiu a tots els països; recull informació sobre els agressors condemnats, elimina els buits legals, com permetre l'extraterritorialitat en la persecució dels delictes, per la qual un estat pot perseguir penalment els seus ciutadans per un delictes comès a l'estranger, i amplia o adapta el termini de prescripció del delictes.

El Conveni demana als Estats unes mesures preventives com poden ser: seleccionar, reclutar i formar les persones que treballen en contacte amb els nens.

Garantir que els menors són conscients dels riscos d'explotació i abús sexual així com dels mitjans per protegir-se. Garantir mesures d'intervenció controlades regularment dirigides tant a delinqüents sexuals com als potencials delinqüents i encaminades a prevenir els delictes sexuals contra menors.

Unes mesures de protecció com establir programes de suport a les víctimes i a les seves famílies i posar en marxa una assistència terapèutica d'atenció psicològica d'urgència; fomentar la denúncia quan es tinguin sospites d'existència d'un cas d'explotació o abús; crear línies d'assistència telefònica i per internet per prestar assessorament. Unes mesures legals que proposen modificacions del Codi penal per garantir que determinades conductes siguin tipificades com a delictes com ara realitzar activitats sexuals amb nens per sota de l'edat legal de realitzar-les.

Tipificar com a delictes conductes que se serveixen de les noves tecnologies, en particular l'Internet per agredir sexualment als menors, per exemple el *grooming* o ciberassetjament infantil.

Establir criteris comuns clars per garantir la creació d'un sistema punitiu que sigui efectiu, proporcionat i dissuasiu.

Reunir i emmagatzemar les dades sobre delinqüents condemnats per delictes sexuals contra nens.

Garantir l'adequada protecció als nens i nenes víctimes durant el procediment i procurar que no s'agregui l'experiència traumàtica, protegir la seva identitat, la intimitat i la imatge de les víctimes, i les mesures necessàries respectant els drets dels infants i de les seves famílies.

També existeix un mecanisme de seguiment específic per garantir l'aplicació del Conveni, amb això es pretén assegurar el compliment del Conveni per part dels Estats i la seva eficàcia a llarg termini.

El Conveni tipifica la conducta constitutiva d'explotació i abús sexual en els articles 18 al 23. És la primera vegada que un tractat internacional ha identificat i tipificat el delictes d'abús sexual. Diverses investigacions han demostrat que aquest abús en menors per part de persones que els coneixen i els freqüenten és una de les formes de violència sexual més traumàtica des del punt de vista psicològic; les conseqüències per la víctima són duradores.

El Conveni tipifica com a delictes els casos en què un adult manté les relacions amb un nen, en particular quan fa ús de la força o l'amenaça.

També el Conveni tipifica els delictes relatius a la prostitució infantil: la producció, l'oferta, la difusió, la possessió de pornografia infantil així com la utilització de les tecnologies en la comunicació i de la informació per accedir-hi.

Per primera vegada s'ha inclòs el ciberassetjament infantil o *grooming* en un tractat internacional reflectint la creixent preocupació pel fenomen dels abusos sexuals sobre menors que s'esmenten amb adults amb els que han contactat prèviament a través del ciberespai, especialment en xats d'Internet o en pàgines de jocs en línia.

Una altra de les accions que el Consell d'Europa va posar en marxa, és la campanya "Un de cada Cinc" per aturar la violència sexual contra els nens al novembre del 2010 i que té com a objectius principals la signatura de la ratificació i la implementació del *Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació sexual i abusos sexuals*, així com proporcionar als nens, les seves famílies, i el personal que els cuida i les societats, eines per prevenir i denunciar la violència sexual contra els nens.

Andorra participa econòmicament en el desenvolupament de la Campanya. Segons les dades disponibles s'estima que un de cada cinc nens a Europa és víctima d'alguna forma de violència sexual. Entre el 70 i el 85% dels casos la víctima coneix l'autor dels actes de violència.

El Consell d'Europa ha elaborat un material específic de sensibilització dirigit als pares, mares, famílies i cuidadors amb l'objectiu de permetre'ls parlar amb els nens d'una manera positiva i en un llenguatge fàcilment comprensible per a ells sobre el dret a definir els seus límits personals, el seu dret a negar-se a què els toquin si no els agrada, a explicar-los que poden parlar amb confiança sobre aquest tema a les persones que en tenen cura.

L'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa en adoptar la seva Recomanació 1934, al 2010, sobre: "maltractaments d'infants en institucions, assegura la plena protecció de les víctimes", va decidir donar suport a la campanya mitjançant una dimensió parlamentària encaminada a sensibilitzar i promoure la signatura, ratificació i aplicació del Conveni de Lanzarote mitjançant els parlaments nacionals.

L'esforç de la campanya es va concretar al gener del 2011 en la publicació del Manual per Parlamentaris desenvolupat dins de les activitats de la campanya que facilita la promoció d'aquest instrument essencial en l'àmbit nacional i es va crear una xarxa de parlamentaris de contacte que es va reunir per primera vegada durant l'assemblea celebrada entre el

24 i el 28 de gener del 2011 i en la qual Andorra va participar.

En aquests moments, Andorra és un dels quatre països pendents de la seva signatura, i per tot l'exposat el nostre grup parlamentari votarà a favor de la signatura del *Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció dels infants contra l'explotació sexual i abusos sexuals*, anomenat Conveni de Lanzarote.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha examinat amb interès la Proposta d'acord d'adhesió d'Andorra al Conveni del Consell d'Europa per la protecció de nens i nenes contra l'explotació sexual i l'abús sexual, anomenat també Conveni de Lanzarote i obert a signatura el 25 d'octubre del 2007.

La protecció dels infants davant de conductes sexuals destructives fetes per adults injustificables i totalment reproposables és responsabilitat de tots. No valen excuses, ni discursos hipòcrites que s'amaguen darrera de les normatives legals vigents o de les suposades tradicions de certes comunitats.

Aquests tipus de greuges van molt més enllà dels principis morals ja que els danys causats són tan físics com psicològics i alteren a tots els nivells del desenvolupament de l'ésser humà, i de retruc, del conjunt de la nostra societat, i més si no podem obviar que aquesta xacra també la tenim a casa nostra.

El Consell d'Europa va engegar el 30 de novembre del 2010, a Roma, una campanya, com ha dit la Sra. Bonet, anomenada "Un sobre cinc" contra la violència sexual fet pels menors. La tria del nom de la campanya va sorgir tenint en compte que a Europa un infant sobre cinc és víctima de violència sexual. És una dada, senyores i senyors consellers, que fa reflexionar.

Aquesta campanya ens demana que tots els Estats facin contribucions voluntàries amb l'objectiu d'instaurar els mecanismes adients que ha descrit la consellera Bonet com la sensibilització de les famílies, dels infants i del conjunt dels agents socials econòmics o polítics a fi i efecte d'eradicar aquest tipus d'actes.

En aquest sentit voldria agrair al Govern d'Andorra i en particular al ministre d'Exteriors la contribució econòmica que va fer a favor d'aquesta campanya a demana de la Delegació parlamentària al Consell d'Europa fa uns quants mesos.

Aquest Conveni que va entrar en vigor el primer de juliol del 2010 ja ha estat signat per quaranta-quatre dels quaranta-set Estats membres del Consell d'Europa, quinze dels quals ja l'han ratificat. Manquen poquets països per signar-lo entre els quals hi ha el nostre.

Andorra, que està a les portes de tenir per primera vegada la presidència del Consell d'Europa, hauria d'abraçar el més aviat possible els postulats d'aquest Conveni com un senyal de suport per l'eradicació d'aquest fenomen i per la millora qualitativa de les bases culturals i educatives de la nostra societat adaptant, si escau, tota la normativa vigent concernida.

Per l'exposat, i d'acord amb aquesta iniciativa del Grup Socialdemòcrata, i tenint en compte que és una acció compartida per tots els membres de la Delegació parlamentària al Consell d'Europa, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a aquesta Proposta d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Bé, si no hi han més intervencions i si no hi han objeccions, proposo l'aprovació de la Proposta d'acord per assentiment.

Declaro aprovada la Proposta.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí núm. 9/2012 del 22 de febrer. El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí núm. 15/2012 del 23 de març.

Intervé, per part del Govern, per llegir el criteri el Sr. Antoni Martí, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat, doncs, la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de nacionalitat, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al Butlletí del Consell General el dia 22 de febrer de 2012 i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu criteri sobre la Proposició de llei esmentada basant-se en les següents consideracions.

El Govern té en compte que la present Proposició de llei qualificada neix del neguit d'avançar cap a una major integració i cohesió de la societat andorrana i, doncs, comparteix -com no pot ser d'altra manera- aquest neguit. L'acció conjunta -ho saben els consellers- de nacionals andorrans i residents estrangers ha estat, al llarg de les darreres dècades, un dels motors de progrés i de creixement de la societat del Principat i així ha de seguir essent en un futur. Per tant, el Govern considera que totes les accions que vagin encaminades a incrementar el grau d'integració i cohesió socials mereixen una especial atenció.

Ara bé, a criteri del Govern és erroni pretendre vincular la integració social amb l'accés a la nacionalitat per naturalització. Els mecanismes d'integració de què ha disposat i disposa la nostra societat són diversos: des del sistema educatiu fins a la creació de riquesa i oportunitats professionals per a tots els ciutadans i habitants d'Andorra, sense oblidar la xarxa d'entitats esportives i socioculturals, la qualitat -això és més important- dels serveis públics i el caràcter solidari del model de seguretat social.

Compartint el principi que cal seguir avançant cap a una major integració social, el Govern considera que aquesta integració no depèn tant de l'accés efectiu a la plenitud dels drets de participació política -uns drets més vinculats a qüestions relatives a la identitat- com de l'efectiva possibilitat d'integrar-se -en aquests moments més que mai- en el teixit econòmic del país. És en aquest sentit que, en el marc de l'obertura econòmica, el Govern ha enviat al Consell General un Projecte de llei que redueix de 10 a 20 anys -en funció dels casos- fins a 0 anys el termini necessari per als residents estrangers per adquirir drets econòmics i desenvolupar una professió liberal, com mai cap govern anterior no s'havia mai atrevit a fer. D'aquesta manera s'amplien de manera molt notable els drets dels residents, s'avança sensiblement en la integració social i la seguretat jurídica i es desproveeix de la nacionalitat andorrana de qualsevol contingut econòmic, deixant-la -com sempre hauria d'haver estat- com una qüestió política i vinculada a la identitat nacional.

Tot i el convenciment que aquesta via d'extensió de drets econòmics és la més efectiva per garantir la integració i la cohesió de la societat andorrana, el Govern és conscient. El Govern és conscient que és creixent entre la ciutadania l'opinió favorable a una reducció del termini de naturalització per accedir a la nacionalitat. En aquest sentit, el Govern no és partidari d'ajornar aquest debat de manera indefinida, sinó de vincular-lo amb el procés d'integració del Principat d'Andorra al mercat comú de la Unió Europea, per la via d'un espai econòmic europeu o similar adaptat als estats de reduïda dimensió territorial.

Atenent les consideracions exposades, el Govern valora desfavorablement aquesta Proposició de Llei, tot i compartir el neguit per una major integració social de les comunitats de residents estrangers i reafirmar-se i es reafirma- en la necessitat d'estendre els drets econòmics a tota la població del Principat.

Aquest és, doncs, el criteri que el Govern sotmet, com no pot ser d'altra manera, a la consideració del Consell General.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per presentar la Proposició de Llei en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta intervenció s'assembla en gran mesura a la que vaig fer el 25 d'octubre del 2010, davant d'aquesta Cambra. I és així perquè en aquests 18 mesos transcorreguts res no ha fet canviar els nostres convenciments.

Molts anys han transcorregut des del Decret del 17 de juny del 1939, que va constituir el primer text legal positiu sobre la nacionalitat andorrana. I, en aquests anys, s'han anat succeint tota una sèrie de modificacions per tal d'intentar completar, ampliar i adequar el dret a la situació canviant de la vida i l'evolució dels fluxos migratoris al Principat.

Aquests canvis de la vida al Principat han passat per una gran transformació econòmica i un gran creixement demogràfic. Es va passar d'una societat tradicional rural amb una economia de subsistència, a una societat amb un gran canvi d'orientació econòmica que va engegar un procés continu de creixement econòmic i demogràfic. Aquest trencament amb el sistema econòmic tradicional,

basat en la ramaderia i l'agricultura, va fer que es passés d'una societat en la qual els andorrans i les andorranes es veien molt sovint obligats a emigrar als països veïns per realitzar treballs estacionals, o bé per instal·lar-se definitivament, atrets per la industrialització a Catalunya i la necessària mà d'obra a França, a una societat acollidora d'immigrants.

Tothom sap que aquests immigrants han treballat colze a colze, amb els andorrans pel desenvolupament econòmic i social d'Andorra. Aquesta realitat ens va portar a aprovar la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre del 1995. En aquesta llei es va introduir la possibilitat, per a una persona estrangera, d'adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització després d'un període determinat de residència al Principat. Aquest termini de residència fou fixat en vint-i-cinc anys.

Nou anys més tard, en la Llei qualificada de la nacionalitat del 27 de maig del 2004, la constatació que l'adopció d'aquella mesura va significar a la pràctica un enriquiment i una aportació positiva per a la cohesió de la societat andorrana i del sentiment nacional, que participa de forma absoluta en la definició de l'Estat i en reforça les bases, ens va portar a la seva modificació, fixant en vint anys el termini de residència al Principat que permet demanar la naturalització.

Ha transcorregut un temps més que prudencial des de l'entrada en vigor de la modificació esmentada, 8 anys, i el resultat de la seva aplicació s'ha de qualificar com d'indubtablement positiu, tot i que insuficient en termes d'integració pel que fa als drets polítics.

Per aquest motiu, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, creu que cal anar més enllà i fer un nou pas per facilitar la naturalització per residència a Andorra. Aquest és l'objectiu essencial que persegueix la Proposició de Llei que avui examinem per pronunciar-nos sobre la seva presa en consideració.

Proposem reduir a quinze anys el període de residència a Andorra que permet adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització. La Proposició de llei estableix també que aquest període de quinze anys pot ser acumulatiu, a condició que, almenys, els cinc anys immediatament anteriors a la data de la sol·licitud la residència hagi estat en forma continuada.

Per congruència amb aquesta modificació, es proposa rebaixar també el termini de residència per a l'adquisició o la recuperació de la nacionalitat andorrana en els dos supòsits en què la Llei vigent

l'estableix actualment en quinze anys, que són el de l'article 9 (néts d'una persona de nacionalitat andorrana) i el de l'article 26.3 (recuperació de la nacionalitat andorrana de qui l'ha perdut per aplicació dels articles 4 o 5 de la Llei).

Amb la mateixa lògica, proposem també reconèixer la nacionalitat andorrana als infants nascuts al Principat d'Andorra, fills de pare i mare estrangers, quan un almenys dels seus progenitors, hagi tingut la seva residència principal i permanent a Andorra durant els sis anys anteriors al naixement, en lloc dels deu anys de residència que exigeix actualment la Llei, mantenint l'equiparació total entre fills naturals i fills adoptats.

La Llei vigent estableix un supòsit especial de naturalització per residència de només deu anys, per a aquells joves que hagin cursat íntegrament l'escolaritat obligatòria en centres educatius del Principat. L'esmentat període coincideix amb el de l'escolaritat obligatòria, que també abasta un període de deu anys (dels 6 als 16 anys). Aquesta disposició no és aplicable, però, a aquells infants i joves que arriben al Principat després d'haver cursat al seu país d'origen el primer o els dos o tres primers anys de l'escolaritat obligatòria, i això limita notablement el seu camp d'aplicació. Per aquest motiu, i amb la voluntat d'ampliar el camp d'aplicació d'aquella norma, la Proposició de llei proposa rebaixar de deu a sis anys el període d'escolaritat obligatòria seguit a Andorra que ha de tenir l'interessat, sense modificar el termini de residència de deu anys.

Ara, després de fer un petit repàs al contingut de la proposició de Llei i d'haver explicat els motius que han portat al Grup Parlamentari Socialdemòcrata a presentar-la a tràmit parlamentari, crec que falta la part més important de la meua intervenció. Amb el desig que sigui la més important però no la més difícil o impossible.

I aquesta no és altra que la d'intentar convèncer a totes i tots els consellers generals per tal que sigui el Consell General en ple, malgrat el criteri desfavorable de Govern, el que consideri arribat el moment de fer un altre pas per facilitar la naturalització per residència a Andorra.

Perquè des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ho hem fet, tal i com diu el criteri de Govern, pel neguit d'avançar cap a una major integració i cohesió de la societat andorrana.

Un criteri que vol i dol. Un criteri que diu sí, però no.

Un criteri que sembla voler anar dirigit tant als que són partidaris de rebaixar a 15 anys el termini necessari per adquirir la nacionalitat per naturalització, com als que no ho són.

Tindrà aquesta obra literària més d'un redactor?

Un criteri que després d'afirmar que Govern comparteix com no podria ser d'una altra manera el nostre neguit, ens diu tot seguit que és erroni pretendre vincular la integració social només amb l'accés a la nacionalitat per naturalització, posant com a exemples mecanismes d'integració com són el sistema educatiu, la creació de la riquesa i oportunitats professionals per a tots els seus habitants, la xarxa d'entitats esportives i socioculturals, la qualitat dels serveis públics i el caràcter solidari del model de seguretat social.

Aquests mal anomenats mecanismes d'integració són, Senyores i Senyors consellers, inherents a la democràcia i a l'Estat del benestar. Encara que, després d'aquestes manifestacions, sembla que el Govern no ho entengui d'aquesta manera. Només faltaria que en tots aquest àmbits es fessin discriminacions per motius de nacionalitat.

Un criteri en el qual Govern, per conveniència, vincula la nacionalitat andorrana amb el teixit econòmic del nostre país. Un criteri que diu que havent rebaixat fins a 0 anys el termini necessari per als residents estrangers per adquirir drets econòmics, es desproveeix la nacionalitat andorrana de qualsevol contingut econòmic, deixant-la com sempre hauria d'haver estat, com una qüestió política i vinculada a la identitat nacional.

Doncs mirin, per nosaltres sempre ha estat una qüestió política i vinculada a la identitat nacional.

Aquí és precisament on Govern té el greu problema.

No s'han posat d'acord políticament!

D'aquí aquest sí, però no!

Guanyant finalment l'immobilisme més exacerbat!

Govern demostra una manca absoluta de seriositat - per dir-ho educadament- quan el cap de Govern parla que 20 anys li semblen massa, i a l'hora de la veritat es tanquen files en allò que molt sovint se n'ha dit el més profund de la caverna.

Un altre problema greu el tenen en la definició de la identitat nacional.

Aquí tampoc s'han posat d'acord!

Nosaltres, però estic convençuda que també alguns membres de l'actual majoria, sempre hem entès que la nacionalització de més residents, lluny de ser un premi o un regal, no és res més que el mateix resultat d'un procés d'integració. Un procés que no solament no atempta contra la identitat nacional, sinó que la reforça i la salvaguarda.

Aquest criteri sembla, per dir-ho col·loquialment, que ens pren el pèl a totes les ciutadanes i els ciutadans d'Andorra. El Govern, conscient que és

creixent entre la ciutadania l'opinió favorable a una reducció del termini de naturalització per accedir a la nacionalitat, ens diu que no és partidari d'ajornar aquest debat de manera indefinida, amagant-se porugament rere una cortina de fum: pretén vincular la nacionalitat amb el procés d'aproximació del Principat d'Andorra a la Unió Europea.

Si la nacionalitat i el procés d'aproximació a la Unió Europea no fossin unes qüestions de tanta importància, seria per posar-se a riure. Malauradament, són de tan calat polític que fa por aquesta frivoltat del Govern per tractar i vincular aquests dos temes.

Ens sembla un criteri ridícul i contradictori, que el Govern digui que valora desfavorablement aquesta Proposició de Llei, tot i compartir el neguit per una major integració social de les comunitats de residents estrangers.

Per què, per quin motiu, durant el temps que no podem debatre la Llei d'inversió estrangera al Principat d'Andorra ja que, el seu propi grup parlamentari ha demanat una prorroga de 15 dies per presentar esmenes i mentre i tant no entrin a tràmit parlamentari les altres reformes en les qual estan tan centrats, no podem iniciar el debat de la nacionalitat?

Per què no? Si el cap de Govern va assegurar que al llarg d'aquesta legislatura s'abordarà la qüestió de la rebaixa dels anys per accedir a la nacionalitat?

Serà per oportunisme polític? Serà perquè l'hem presentat als socialdemòcrates? Serà per por d'enfrontar-se a les diferències entre els membres de DA?

Tot són excuses de mal pagador. És la mateixa *cantinel·la* de sempre, la que venim escoltant des de fa tants anys: ara no toca, ara no és el moment oportú... L'heu presentat per electoralisme, per quedar bé, per cobrir un expedient, per oportunisme... Unes excuses que tenen flaire ranci, molt ranci, unes excuses que sonen a una dreta dura i tancada.

Si una cosa se li ha de reconèixer al Govern és haver tingut la imaginació i la gosadia d'haver elaborat un criteri tan pobre i contradictori, per acontentar a alguns dels seus membres i per voler quedar bé amb tothom. Però, senyores i senyors del Govern, no ho han aconseguit, aquest sí però no, no és propi d'un govern dels millors.

Els socialdemòcrates no hem presentat aquesta Proposició de Llei per oportunisme, ho fem perquè realment estem convençuts que cal aconseguir que, progressivament, la població andorrana de dret tendeixi a equiparar-se amb la població de fet. És just

i sensat pensar que totes les persones que contribueixen al creixement del país, de forma decidida i continuada, el puguin sentir com a seu i que l'Estat així els hi reconegui.

Perquè estem convençuts que la participació plena dels ciutadans és la clau per una bona i exitosa integració i cohesió social que aporten l'autèntic patriotisme, el dels drets i les llibertats de tots, ja que sabem que el més important que té un país és la dignitat i la participació de tota la gent que hi viu.

Perquè entenem que existeix tota una sèrie d'elements indispensables per la prosperitat econòmica i social d'un país. És tracta d'avançar cap a una societat cada dia més justa, més solidària, més tolerant, més cohesionada i integradora, més progressista i més oberta al món.

Perquè a les recomanacions del quart informe de la Comissió Europea contra el Racisme (ECRI) no hi tornem a llegir que els anys demanats per a l'obtenció de la nacionalitat són massa restrictius i puguin constatar que hem fet un pas decidit per acostar-nos a les recomanacions del Conveni europeu sobre la nacionalitat que no preveuen un període de més de 10 anys de residència.

Perquè en l'informe fet pel comissari europeu de drets humans del Consell d'Europa -ara fa moment en parlava la consellera Mateu del Consell d'Europa i que tindrem la presidència pròximament, que ens toca la presidència-, hi puguin constatar que hem fet un pas decidit per... no perdó... les mateixes autoritats, perquè l'informe fet pel comissari europeu dels drets humans del Consell d'Europa, Thomas Hammarberg, després de la seva visita al Principat el passat mes de febrer, exhorta l'executiu andorrà a "facilitar" els requisits per obtenir la nacionalitat. "Les mateixes autoritats han reconegut que 20 anys és massa temps", detalla el document. I en aquest sentit insisteix en la recomanació a Andorra que ratifiqui el Conveni europeu sobre la nacionalitat, que aconsella tal i com acabo de dir, que la naturalització es faci passats els deu anys de residència.

I, perquè aquesta és una mesura àmpliament compartida per una majoria de la població. Tots vam poder veure que a l'enquesta d'opinió política elaborada el mes d'octubre del 2010 pel Centre de Recerca Sociològica (CRES), el 62,2% dels andorrans, el 80,5% dels no andorrans, per tant, un 75,1% de la població total enquestada estava a favor de reduir a 15 anys el temps de residència necessari per accedir a la nacionalitat andorrana, tal com proposem el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Desitjo fermament que la nostra intervenció els hagi fet reflexionar, i per tant, hagi tingut la virtut de

confirmar el suport de les senyores i senyors consellers permetent que prosperi aquesta Proposició per poder debatre-la en el si de la comissió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata intervé la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Demòcrata ha analitzat la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Aquest darrer torna a sotmetre a consideració d'aquesta Cambra una modificació a la baixa dels anys de residència necessaris per a accedir a la nacionalitat andorrana.

És evident que es tracta d'una qüestió important, ja que la nacionalitat afecta de ple qüestions vinculades al moll de l'os de l'Estat: a la titularitat dels drets polítics i a l'exercici de la ciutadania. Així, quan es parla de nacionalitat es parla d'atribuir els drets i les obligacions derivats de la ciutadania, es parla de qüestions polítiques i d'identitat.

Per un altre costat, la discussió al voltant de la nacionalitat té també implicacions des del punt de vista de la cohesió i l'estabilitat social.

Andorra ha estat, especialment des de la segona meitat del segle XX, un país d'acollida: la nombrosa gent arribada al Principat ha contribuït amb el seu esforç a portar la prosperitat al nostre país.

I això ha de continuar sent així: Andorra ha de continuar sent una societat oberta i alhora capaç de preservar els elements bàsics de la seva identitat, de la seva personalitat institucional i cívica. Una identitat que no ha de ser entesa com una cosa estàtica, que no canvia mai, sinó com una realitat dinàmica que, des de l'ancoratge a uns valors cívics determinats, s'adapta a les noves condicions.

Estem en uns moments de reformes, de canvi i també de crisi i d'incertesa. No només a Andorra, però la dimensió internacional d'aquesta incertesa no ens ha de servir d'excusa per a la inacció.

Hem de respondre a la situació complicada, amb decisió i flexibilitat. Per això els demòcrates estem impulsant una obertura econòmica que ha de tenir importants conseqüències en el relleu de la nostra economia, així com importants implicacions en l'àmbit de l'adquisició i l'exercici dels drets

econòmics: aquest és un pas més, com els que Andorra sempre ha fet, en matèria d'integració.

I així ho recull el criteri del Govern quan parla del Projecte de Llei d'inversió estrangera, que està en aquests moments a tràmit parlamentari, i que preveu la reducció de 10 o 20 anys fins a 0 anys el termini necessari per als residents estrangers per adquirir drets econòmics i desenvolupar una professió liberal.

D'aquesta manera s'amplien els drets dels residents, s'avança en la integració social i la seguretat jurídica i es desproveeix la nacionalitat andorrana de qualsevol contingut econòmic.

I hem de continuar en aquesta línia, la de la integració, amb l'objectiu d'anar apropant, gradualment, la població de fet i la de dret. I aquest és un debat que no es pot fer amb intencions tàctiques i electoralistes. Aquest és un debat que cal fer amb sentit d'Estat.

Els demòcrates considerem que el debat de l'adquisició de la nacionalitat des de la perspectiva d'un petit estat com el nostre, no té les mateixes implicacions que les que comporta tractar aquesta qüestió en un gran país.

En aquest sentit, hem estat mirant les legislacions en matèria de ciutadania i nacionalitat de San Marino, Mònaco i Liechtenstein i, sense entrar ara en detalls, hem pogut constatar que els tres països, aquest tres països tenen unes normatives -tot i que diferents en cada cas- força restrictives (o en algun cas molt restrictives) pel que fa a l'adquisició de la nacionalitat per naturalització.

A la vegada, cal també esmentar que en aquests tres països existeixen disposicions normatives que intenten evitar o suprimir els supòsits de doble nacionalitat.

Així podem constatar que aquests 3 països europeus que tenen unes característiques territorials i demogràfiques comparables a les nostres, també tenen unes pautes normatives restrictives en matèria de política de nacionalitat.

Alguna raó prou evident i deu haver que justifiqui o com a mínim, que expliqui, la presència d'aquestes normes restrictives en matèria de nacionalitat a Andorra i als altres petits estats de l'Europa Occidental. No cal pensar gaire per trobar l'evidència: una política de forta obertura en matèria de nacionalitat no té els mateixos efectes en un gran estat nació, amb molts milions d'habitants, que en un micro estat. De la mateixa manera, la permissivitat amb la doble nacionalitat o l'acceptació de la mateixa no té les mateixes conseqüències en un gran país que en un de molt petit.

Hi ha qui posa el crit al cel quan algú posa de manifest aquestes consideracions. Aquesta actitud, però, no ens sembla de cap manera justificada: no hi ha res d' excepcional en aplicar pautes normatives diferents a realitats també diferents. Al contrari, el que és excepcional és voler fer-ho al revés; el que és excepcional és voler aplicar als països petits -sense més- unes normes pensades per als països grans i pretendre que tindran el mateix efecte en els petits que el que tenen per als grans.

Ja hem dit abans que pensem que cal perseverar en la línia de fer coincidir la població de fet amb la de dret; aquest és un factor d'integració al que el nostre país no hi pot renunciar. En canvi la consolidació de nombrosos casos de doble nacionalitat -en clara contradicció amb el mandat que estableix l'article 7.2 de la Constitució- és clarament un factor de desintegració; ho he dit altres vegades, l'incompliment d'aquest article de la Constitució comporta la consolidació de dues comunitats diferenciades de ciutadans andorrans: la dels que tenim només una única nacionalitat i la dels que en tenen més d'una.

Això, té conseqüències polítiques rellevants i òbvies, des del punt de vista de la sobirania i de la identitat. A més, té implicacions en l'esfera d'igualtat d'oportunitats: les possibilitats acadèmiques i laborals fora d'Andorra dels ciutadans doble o multinacionals són superiors a les del que només tenen una nacionalitat. Reconeixem que, en aquest sentit, la doble nacionalitat rep un important estímul extern que cal posar sobre la taula a l'hora de debatre de manera global sobre la complexitat del tema de la nacionalitat. Per això, el Grup Parlamentari Demòcrata considera que, en el marc de l'aprofundiment de les relacions amb la Unió Europea, cal crear les condicions per tal que els nostres nacionals tinguin accés al mercat de treball i a les institucions acadèmiques d'aquests països.

A la vegada, cal analitzar d'una vegada per totes, les possibilitats que l'ordenament jurídic, tant intern com extern, ens ofereix a l'hora de resoldre la problemàtica de la doble nacionalitat.

Sota les condicions actuals, pensem que el compliment de l'article 7.2 de la Constitució és essencial tant per assegurar la igualtat d'oportunitats a tots els andorrans com per a preservar la nostra identitat.

En un petit país, una societat oberta i cohesionada passa per la seva capacitat d'integració, però també pel fet de no crear i consolidar dos cossos diferenciats de ciutadans (el dels que tenen una nacionalitat i el dels que en tenen més d'una). Per tant, fins que no estiguin resoltes les qüestions abans

esmentades -i la nostra voluntat, que quedi clar, la nostra voluntat és que ho estiguin al més aviat possible- el Grup Parlamentari Demòcrata és partidari de no rebaixar el llindar d'anys necessaris per accedir a la nacionalitat i, en conseqüència, votarà en contra de la presa en consideració de la Proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir....

Sr. cap de Govern.

Des de la tribuna si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. consellera, miraré a veure si la convenço perquè vegi que no estem tant a dins de la caverna més profunda, que el criteri que hem expressat, en tota educació, i em sembla que en tota honestedat des del punt de vista que em sembla que ha quedat clar, que volem tornar a portar aquest debat de la nacionalitat en el si del Consell General. Em sembla que expressar l'opinió del Govern, evidentment no ens enganyem, pactada amb el grup parlamentari, qualificar-lo de frívol, ridícul, de caverna més profunda, ranci, contradictori, entre d'altres qualificatius, que vist que no estic en la meva millor forma física, no les he pogut anotar totes, però que evidentment hi ha un reguitzell de terminologia que em sembla que no es mereix, a un criteri de Govern que es fa dins de l'honestedat, la més absoluta intel·lectualment. A cadascú les seves formes, però en tot cas vostè té el legítim dret d'expressar, aquí no faltaria més, el que opina del criteri del Govern.

Però el que passa és que el Govern no nega de cap de les maneres que l'accés a la nacionalitat per naturalitat sigui un mecanisme d'integració, no ho neguem ni ho negarem mai. Tampoc negarem que contribueix a la cohesió de la societat andorrana.

Només hem volgut posar de manifest que hi ha d'altres mecanismes d'integració a banda d'aquest i que entre aquests mecanismes, Sra. consellera, sé que he parlat de la seguretat social, he parlat de les xarxes socials, de les associacions esportives, però sobretot vostè em sembla que ho ha escoltat, he parlat d'una cosa bastant més important, que són els drets econòmics. I és tant i més important que l'accés a la plenitud dels drets polítics.

Vostè es recordarà que fa 10 anys o 15 anys, jo assentat on està vostè, com a conseller, el fet de la reforma que ha llençat el nostre Govern amb el suport del Grup Parlamentari Demòcrata i per suposat també amb el suport del Partit Socialdemòcrata sobre l'obertura econòmica és una revolució. En aquell moment era molt més candent, era molt més candent la polèmica entorn dels drets econòmics que el tema de la nacionalitat. Dic això perquè no es pot negar que cap Govern en la història del nostre país, Sr. Jaume Bartumeu, vostè ha tingut l'ocasió de poder-ho fer, cap govern en la història del nostre país ha fet tant com aquest govern per eliminar les discriminacions existents entre els drets econòmics, perquè eren discriminacions existents en drets econòmics.

I per tant, cap Govern tampoc ha fet tant per enderrocar, diguem-ho així, aquestes barreres, perquè eren barreres que es tenien d'enderrocar.

El Govern, Sra. consellera, tampoc nega, no ho nega, i a més també ho he expressat en el criteri que els estudis del CRES ho demostren així, que hi ha una demanda creixent, és veritat, de la societat andorrana per rebaixar els anys d'accés a la nacionalització per naturalització.

Però jo penso, Srs. consellers, que la missió dels polítics és sense distincions, és sobretot de vincular i vehicular les demandes ciutadanes, perquè el debat es desenvolupi, i sobretot en aquests moments, amb calma i sobretot amb la tranquil·litat necessària.

Els recordava fa un moment, que el Govern ha entrat a tràmit, doncs, un projecte de llei que rebaixa a 0, -perquè rebaixa a 0-, els anys de residència necessaris per accedir als drets econòmics. Qualifico com una revolució. Un lliandar que avui per avui, recordar-ho, es situa als deus anys per als francesos i els espanyols i portuguesos, i a 20 anys, a 20 anys... a 20 anys Srs. consellers del Partit Socialdemòcrata. 20 anys per tenir els drets econòmics aquí a Andorra amb la nostra reforma a 0.

Els ciutadans saben que en més d'una ocasió, no cal que tingui dos discursos, en més d'una ocasió, m'he manifesta partidari d'una rebaixa dels anys per accedir a la nacionalitat. Però, ara crec que és el moment d'implementar l'obertura i sobretot l'extensió dels drets econòmics a tota la població, que no és poca reforma.

Un cop haguem implementat aquesta reforma, el debat sobre la nacionalitat es podrà enfocar amb més serenitat, i sobretot amb millor perspectiva.

I en qualsevol cas, és una qüestió que caldrà abordar, tant de bo ho aconseguim alguna vegada, ho aconseguim... que caldrà abordar dins del consens i no dins de la confrontació partidària com pretenen

alguns, i ho dic amb tot respecte, dins del límit de la desqualificació d'un criteri que s'ha fet amb tota honestedat.

Amb les grans reformes que el Govern està impulsant, amb el suport del Grup Demòcrata en aquesta Cambra, s'està posant punt i final -punt i final- a qualsevol privilegi de caire econòmic lligat a la nacionalitat.

També cal treballar, i així ho estem fent, per acabar, -i els Srs. i Sres. consellers ho saben- per acabar amb els desavantatges que lamentablement, diguem-ho així, que lamentablement, ara per ara estan lligats a la nacionalitat andorrana.

Uns desavantatges que els nostres estudiants, els nostres empresaris, i els nostres ciutadans en general, coneixen bé quan han d'estudiar, fer negoci o treballar més enllà de les nostres fronteres.

Com s'explica, com s'explica sinó que hi hagi milers de persones que podent accedir a la nacionalitat andorrana, no ho facin. Això és una pregunta que ens tenim, en un debat sobre la nacionalitat, de posar.

Segurament pot haver-hi raons identitàries -això no ho negaré- però també hi ha molts casos en què algú no accedeix a la nacionalitat tot i estar plenament integrat i sentir-se andorrà de cor. Simplement perquè li comporta massa inconvenients. Per això impulsem l'obertura econòmica. Jo feia referència que és un canvi, no és una obertura econòmica, també és un canvi de mentalitat. És per això que impulsem l'obertura econòmica, per això hem començat a negociar i a signar convenis de doble imposició. Siguem justos en els termes. Hem començat, hem rubricat un conveni de doble imposició, i per això estem duent a terme una feina discreta però sobretot constant, Sr. Bartumeu, una feina discreta, constant i amb la qual volem contar amb vostè per acostar Andorra al mercat interior de la Unió Europea. Perquè la nacionalitat andorrana no queda vinculada ni a privilegis ni a desavantatges. Un cop tota aquesta arquitectura comenci a donar fruits podrem abordar el debat de la nacionalitat com el que és: -en això estem d'acord tots- una qüestió sí política, però també d'identitat.

I quan ho fem, ho farem buscant l'entesa -i ho dic amb el màxim de respecte- i no utilitzant la qüestió per desgastar el contrari o intentar dividir-nos o dir que és aquell criteri del sí o del no. Jo m'expresso amb tota honestedat. Li he dit que jo en sóc partidari, jo he dit públicament que vint anys em semblen molt, però no em sembla que estigui raonant el perquè en aquests moments. No de forma definitiva, ajornem aquest debat, i tant de bo puguem entrar en aquesta Cambra una proposició, o

puguin entrar vostès, una proposició de llei conjunta, pactada dins de la serenitat, i dins de la tranquil·litat, i sobretot havent avançat en el que més importa als ciutadans avui dia. Que passa una cosa essencial en aquest país, que el fet que donem la nacionalitat, una de quatre persones tant sols accedeix a la nacionalitat per naturalització. Ho deia abans. Reflexionem a tot això.

Però segurament, el camí perquè això no passi més, ja l'he indicat, i això necessitarà l'esforç de tots vostès. I necessitarà bàsicament d'una gran unitat nacional, encara que molesti a molts periodistes que digui això. D'una gran unitat nacional en termes sobretot de política exterior.

I ho farem, com sempre ha sigut el nostre costum, sense arguments ni populistes ni demagògics, com si la situació en què es troba Andorra en aquesta qüestió fos una anomalia a nivell europeu Sr. Bartumeu. Com si aquesta qüestió a nivell europeu fos una anomalia, i jo sóc partidari de baixar la nacionalitat.

Coneixem Sra. Mariona, i evidentment les recomanacions del Consell d'Europa al respecte, però també coneixem la legislació comparada amb altres països amb unes característiques similars al nostre per citar-ne simplement dos exemples:

un, que el Partit Socialdemòcrata, hi ho dic perquè hi tenen afinitats ideològiques, el coneix perfectament, que és San Marino, que vostè ens ho ha repetit tantes vegades, amb el qual, dic passant, el Partit Socialdemòcrata ha governat molts anys, i amb el qual la llei permet accedir a la nacionalitat per naturalització, transcorreguts 30 anys de residència. Amb un afegit a més a més, un afegit que l'obtenció de la nacionalitat senyores i senyors ha passat, no com aquí, per una majoria qualificada de dos terços de la Cambra.

Però també, una legislació de Liechtenstein, i ho dic i ho torno a dir, que vostès ja saben la meua opinió personal, però no fem més política que la necessària, anem a veure que verdaderament una reforma de la nacionalitat de vint a quinze anys, sigui realitzable, i sobretot tingui els beneficis per als quals es vota. És a dir que la gent verdaderament hi accedeixi. Un de cada quatre. Liechtenstein, contempla l'accés a la universitat per naturalització, transcorreguts també 30 anys...

Sr. Barcia, no sé si fa riure, però 30 anys això... no ho sé, però és la realitat. Vostè ho sap Sr. Barcia, estem parlant d'un país membre de l'espai econòmic europeu, Sr. Bartumeu.

Aquest Govern, i ja vaig acabant Sr. síndic, declina a tractar ara, ara, ara, simplement ara, anem a fer possible que el tractem el més de pressa possible, ara

l'aprovació de la llei presentada pel Partit Socialdemòcrata, tot i que no tanca la porta a tornar-la a debatre en un futur proper. Però tampoc no acceptarem que se'ns digui que no rebaixem el termini de naturalització perquè és una decisió retrograda, que tornen a les caveres més profundes perquè això no encaixa amb Europa. Siguem honestos tots plegats. És veritat, si el que avui fem, no fem únicament política, per als que se'ns escolten. Vostè sap, ho saben, que dins de DA hi ha gent que està a favor de la nacionalitat i gent que no.

La situació és aquesta, però tots estem a favor dins de DA que verdaderament es facin les condicions perquè tots nosaltres, perquè és el nostre convenciment, i és la nostra voluntat, puguem votar molt properament, gràcies a la feina que fem, a nivell d'exterior i la política interna aquesta rebaixa desitjada, és veritat, pel 75% de la població, per tant la ciutadania també es té de saber escoltar.

Fem per una vegada la feina junts, en un moment que verdaderament governar aquest país no és complicat. I apel·lo una vegada més, encara que molesti tant aquest discurs, a que fem les coses dins de la seriositat, que deixem la crispació, i no oblidem aquest tema, però que pensem en aquests temes que avui dia preocupen verdaderament la ciutadania, que vostès saben quins són, que és la pèrdua de llocs de treball, i per tant jo els invito des d'ara, -que no és l'objecte d'avui Sr. síndic-, a què verdaderament no ens passi aquesta divisió en un tema més important que és l'obertura econòmica.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Comencem un segon torn d'intervencions.

Per part del Grup Socialdemòcrata...

S'hauria de desplaçar a la tribuna si us plau, Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, em sap greu i lamento aquesta posició seva. Jo tenia l'esperança que aquesta vegada sí prosperés, hi ho dic de cor, no hi ha hagut cap oportunisme aquí, només faltaria.

La Sra. Adellach, diu que ho fan per tàctiques electorals. Miri Sra. Adellach, a mi m'acaba de deixar molt distreta, però distreta del tot. Nosaltres, vam entrar a tràmit parlamentari una proposició de llei demanant aquesta mateixa rebaixa l'any 2002, i

com vostè ha dit, a l'any 2010. I aquesta rebaixa evidentment tampoc va ser acceptada.

Hem escollit presentar-la ara creient precisament que era el millor calendari, ja que fa quasi un any que governen, per tant estàvem convençuts que no ens podien acusar d'actuar amb precipitació. Ara acaba de dir el Sr. cap de Govern que hi ha crispació. No ho he fet amb cap crispació em sembla a mi, i per tant ho havíem fet amb bona fe, i estàvem convençuts que no ens podien tatxar de què anàvem amb precipitació, ni amb crispació. I a més, com que també se'ns ha tatxat d'electoralistes,- la Sra. Olga Adellach ha dit que tàctiques electorals-, doncs ho hem fet ben lluny d'unes pròximes eleccions electorals perquè no se'ns poguéu dir un altre cop que eren tàctiques electoralistes. I ens ho va dir vostè al 2010, ens va dir vostè que eren tàctiques electoralistes, perquè ho fèiem just quan es veia que s'acabava la legislatura. I què ens havíem pensat de fer aquesta tàctica electoralista. Nosaltres ara, com que vostè ens ho va dir, i vostè ara també forma part d'aquest nou grup parlamentari, doncs el que vam fer és això, precisament això, esperar el primer any i fer-ho.

I en aquell moment també, doncs a l'any 2010, la Sra. Olga Adellach en representació del Grup Reformista, i amb alguns consellers que ara també formen part de Demòcrates per Andorra, no es va cansar de dir i repetir que una iniciativa legislativa com la que avui s'examina, s'ha de fer amb normalitat política, és a dir, quan es recuperessin les condicions d'estabilitat política que en aquell moment no teníem. I això ho va dir no una, sinó tres i quatre cops, va dir que no era el moment perquè estàvem a prop d'unes eleccions i també perquè doncs, no tenien estabilitat política.

Per tant, a nosaltres ens ha semblat, doncs un escenari idíl·lic, i que una oportunitat com aquesta no la podíem perdre. Una legislatura amb més estabilitat que aquesta, jo crec que serà quasi impossible que torni a passar. Per tant Sra. Adellach... per això dic que ens ha deixat distrets, no. Però la sensació que dóna i encara m'ho reafirma més després del Sr. cap de Govern, després de tot el que ens ha explicat el Sr. cap de Govern, que el 80% del que ens ha dit no era el debat d'avui, no corresponia al debat d'avui. Doncs la sensació que dóna és que malgrat aquesta estabilitat que hi ha a Govern, el que és inestable és el seu grup parlamentari, que no hi dóna suport, perquè no entenc si tothom hi està d'acord, com diu el Sr. cap de Govern, tothom està d'acord en la rebaixa, no hi ha cap excusa per ara, no rebaixar. No n'hi ha cap ni una. Perquè tot el que ha dit el Sr. cap de Govern, o totes les coses que vostè ha dit, doncs no són una

excusa, són excuses de mal pagador, com sempre han fet. Vostè parlava, els dos han parlat doncs dels petits estats, Liechtenstein, Mònaco, San Marino... miri, ells que facin el que vulguin. Jo, el dia que vulguin ens posarem a fer un debat de petits estats i també els hi compararé altres legislacions que són comparables, però avui -aquesta de la nacionalitat- ells que facin el que vulguin, que la mantinguin a trenta anys com si la volen posar a quaranta. Nosaltres entenem que és bo per un país com Andorra, doncs, que cada vegada hi hagi més nacionals i cada cop hi hagi més gent que pugui participar en els drets polítics, perquè els drets polítics no tenen res a veure amb els drets econòmics, avui no s'estan discutint els drets econòmics, gents ni mica.

Vostè, Sra. Olga Adellach, també ha parlat de la doble nacionalitat i que feia dos classes de nacionals, eh, uns amb més privilegis i els altres amb menys. Doncs miri, si estan segurs que no es fa complir el precepte de l'article 7.2 de la Constitució, no creuen que des de l'any 1995 -Sra. Olga Adellach, que vostè ja hi era i fins avui que encara hi és... bé, si no hi era hi ha estat. Des del 95 fins ara ha estat al Govern, al grup parlamentari... ja hi era. I vostè creu, si tenen aquesta seguretat -perquè tot el que ha dit vostè és que tenen la seguretat de que hi ha gent amb doble nacionalitat-, doncs, perquè no han fet res per arreglar-ho? Des del 1995 imagini's si n'hi ha hagut de governs i han passat governs que ho hagueren pogut arreglar lo de la doble nacionalitat si és que tenien algun, algun... aquesta certesa, perquè no hi haguessin andorrans amb més privilegis que uns altres. Quan es governa es fa això! Ja que vostè ho pensa, doncs, s'ha de fer així i no s'ha fet i porten un any governant i encara no hem vist que s'hagi obert cap expedient a cap andorrà per tenir la doble nacionalitat. Si tan segurs n'estiguessin, Sra. Olga Adellach, ja l'haurien d'haver obert quantitats d'expedients, però el que passa és que és una altra de les més excuses, que s'ha de parlar i la doble nacionalitat no és una cosa que va lligada només a la nacionalitat, és una cosa que va lligada a la reforma de la Constitució.

El dia que vulguem també ens podem assentar -i com està de tant bon rotllo avui el cap de Govern, doncs, farem conjuntament...

(Se senten rialles)

Farem aquest consens que ens ha demanat, aquell treball conjunt, però parlarem del canvi de la Constitució perquè per la doble nacionalitat s'ha de canviar la Constitució, no és tan fàcil. Vostès el que volem és anar allargant el debat de la nacionalitat perquè sempre trobaran excuses per allargar-lo, tota la vida les trobaran.

El Sr cap de Govern..., bé, miri Sr. Cap de Govern, el debat de la llei d'inversió estrangera ja la farem quan toqui. Semblava que havia de tocar abans però els seus propis li han demanat la pròrroga. Poder... igual s'emporta una sorpresa i no el rebaixen als 0 anys igual li fan una esmena, eh? Vigili!

(Se senten rialles)

Avui no tocava, i vostè ens ha parlat... pràcticament ens ha parlat de tot menys de la nacionalitat i crec que el que ha fet és fugir d'estudi. Avui el que tocava era parlar de la nacionalitat. Diu que tots estan a favor de la rebaixa i que hauríem de fer molta feina... molta feina junts. Miri, nosaltres és el que hem intenta fer. Nosaltres hem presentat una proposta de modificació de la Llei de la nacionalitat no per una altra cosa sinó perquè treballéssim junts, bé estem treballant una mica junts amb la inversió estrangera, l'obertura econòmica, que nosaltres hi hem fet esmenes i vostès encara no, miri si ens hem afanyat per treballar conjuntament i perquè això vagi ràpid, miri... miri si ens hem afanyat! Jo el que em demano, és perquè avui no és pot debatre, no tenim pràcticament (menys la comissió de Finances i la comissió d'Economia) hi ha comissions que estem parats, perquè vostès encara no han entrat -ja ho sé que en tenen moltes de lleis també que s'estan esperant i que tenen moltes prioritats però encara no estan a tràmit parlamentari, què no tenim temps aquest més de maig de començar aquest debat? Es que, tot el que em digueu són excuses es que no hi ha res més que excuses aquí, no n'hi ha cap ni una que funcioni. Li torno a repetir, Sr. Cap de Govern, no li contesto res més perquè vostè s'ha escapat d'estudi i el que ha fet és parlar de moltes coses que avui no tocaven.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

La Sra. Olga Adellach té la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure d'entrada, Sra. Mariona González, vostè ha dit o ha parlat -em sembla ser- d'un criteri de Govern ranci. Jo penso que més ranci ha estat el seu discurs que és pràcticament el mateix, doncs, que ens va fer al Consell General el 25 d'octubre de l'any 2010 -salvant evidentment, els comentaris que ha fet sobre el criteri de Govern-. Per tant, vostè amb la seva intervenció sí que m'ha deixat distreta, la

veritat o no m'he n'ha deixat en realitat. També dir-li que com hem dit nosaltres volem tornar a parlar del debat de la nacionalitat al Consell General, però pensem que s'ha d'abordar des del consens, a més a més tenim la sort de què només ha passat un any de legislatura, per tant, tenim tres anys per endavant per d'alguna manera arreglar tots els temes que nosaltres hem fet palès, com el tema de la doble nacionalitat, com aquesta discriminació que hi ha amb dos tipus diferents d'andorrans i amb les relacions amb Europa, penso que tenim temps suficients en aquesta legislatura, doncs, per tirar-ho endavant i de fet, com diu el criteri de Govern, el Govern i també el nostre grup parlamentari no és partidari d'ajornar aquest debat de manera indefinida, sinó de vincular-ho amb aquest procés d'aproximació del Principat d'Andorra a la Unió Europea.

D'altra banda, en la meua intervenció he dit, doncs, que amb el Projecte de llei d'inversió estrangera que estem donant drets econòmics a tots els residents i en aquest cas, doncs, de moment zero és un canvi molt gran que no creiem que sigui bo abordar-ho -aquest canvi dels drets econòmics, en aquest cas per tots els residents- doncs, amb un canvi amb els anys de la nacionalitat. Primer, veiem com funciona aquest, després vindrà l'altre. El que sí està clar és que estarem donant més drets dels que mai ningú havia donat, per tant, volem saber quin impacte tindran aquests canvis i després ja analitzarem la proposta, una proposta que s'haurà d'analitzar -entenc- des del consens, aquest no és el moment, no toca ara, hi ha altres aspectes més importants -el cap de Govern ho deia fa un moment-, hi ha una pèrdua de llocs de treball que això sí que preocupa a la població. També, nosaltres hem parlat del tema de la doble nacionalitat i com li he dit volem tractar aquesta qüestió i també els mecanismes d'integració més enllà dels anys de residència, i en canvi doncs, vostès que saben d'alguna manera que aquest era un *handicap* que portava a que no es reduís els anys de nacionalització no s'ha arreglat, doncs, esperem que aquesta legislatura siguem capaços tots plegats de fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern alguna intervenció...

No hi ha intervenció.

Per part dels grups...

Sra. Mariona González.

Si pot sortir a la tribuna, si us plau?

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

No sé si l'he distret... ai! si l'he deixat parada, o no sé... És veritat, ho he dit al començar no he enganyat a ningú, he dit que feiem pràcticament el mateix discurs perquè per nosaltres durant aquests darrers divuit mesos, els nostres convenciments no han variat i per tant, el mateix que sentíem al 2010, n'estem tant convençuts avui que tornem a fer part del mateix discurs i precisament ha estat fet volent perquè vegin que a nosaltres divuit mesos no ens fan canviar de parer.

Ara, vostè sí Déu n'hi do quina "chistera" que té, eh! fonda, fonda, fonda... cada vegada que diu que no a la nacionalitat, cada cop treu excuses diferents, és veritat, segurament hem calculat malament i no havíem pensat amb la seva màgia, amb aquesta d'anar traient coses de la "chistera", anar traient coses de la "chistera" perquè cada cop se'n treu més, però ho acaba de dir ara fa una mica: "ara no toca". Aquest "ara no toca" l'acaba de repetir una altra vegada, per moltes excuses que es tregui, acaba de repetir: "ara no toca". Diu que tenen tres anys per fer-ho, bé llavors és quan nosaltres podem dir que és electoralisme, perquè segurament se'n voldrà anar just abans d'unes eleccions nacionals, no?

Miri, diu que hi ha altres aspectes més importants. I tant que hi ha altres aspectes més importants, la pèrdua de treball, doncs miri, jo els convido aquí avui a un grup parlamentari de vint-i-dos persones, vint-i-dos persones haurien de tenir una mà de proposicions a fer perquè no es perdessin tan llocs de treball, una quantitat de coses tan grans... perquè vostès ens ho barregen tot amb la nacionalitat i avui no hem vingut només que a parlar de nacionalitat! Jo ho sabem que hi ha pèrdues de llocs de treball, moltíssims n'hi ha, però escolti'm vostès amb vint-i-dos membres, doncs, no es nota que estiguin molt preocupats perquè no han fet res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha més intervencions... per part del Govern?

Si no hi ha més intervencions, doncs, procedirem a la votació.

Obrim ara mateix un temps per poder votar.

Sr. Secretari, si vol procedir al recompte, si us plau.

El Sr. David Rios:

21 vots en contra.

5 vots a favor.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat no es pren en consideració la Proposició de llei i es declara closa la tramitació.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5. Examen i votació de la ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional, particularment com a hàbitat d'aus aquàtiques, fet a Ramar el 2 de febrer de 1971 i modificat segons el Protocol amb vista a esmenar el Conveni, fet a París el 3 de desembre de 1982 i les esmenes de Regina del 28 de maig de 1987.

La Proposta d'aprovació fou publicada en el Butlletí núm. 11/2012, del 8 de març i no s'ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Francesc Camp, té la paraula.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després d'aquest debat, certament, -encara que no es vulgui reconèixer- una mica crispats farem una petita escapada a la natura parlant de les zones humides del planeta que tenen un rol molt important en alguns processos ecològics fonamentals. Són uns dels ecosistemes més rics en fauna i flora i procuren importants beneficis a les societats humanes.

El Conveni de Ramsar vol garantir-ne la conservació i l'ús racional i el fet que el text sigui simple i que una de les poques obligacions del Conveni sigui designar, com a mínim, un aiguamoll d'importància internacional, ha permès una adopció massiva d'aquest text. Amb la seva adhesió, Andorra, d'acord amb el Comú d'Ordino, proposa la designació del conjunt de les molleres del Parc natural de la vall de Sorteny, ja que representa un ecosistema de muntanya singular amb espècies de flora de gran interès.

La legislació andorrana contempla en diversos texts normatius l'obligació de protegir aquestes zones. Es tracta principalment de la Llei de pesca i gestió del medi aquàtic del 2002 i del Reglament que la desenvolupa de protecció del medi aquàtic, del 2005. El Reglament d'espècies protegides del 2001 inclou

diverses espècies que són pròpies de les zones humides com l'almesquera i el tritó pirinenc.

Entre els anys 2002 i 2006, es va realitzar un primer inventari i una cartografia de les zones humides del Principat. Es calcula que hi ha 1.746 zones humides i estanys a Andorra i que representen un 1,3% de la superfície del país. S'hi han inventariat uns 40 hàbitats d'interès comunitari segons la Directiva Hàbitats 92/43/CEE. Des del 2008 es fa un monitoratge d'aquestes zones, a raó d'un centenar per any, que permet comprovar el seu estat de conservació i fer nous inventaris florístics i faunístics d'interès.

Tenim la intenció de publicar properament un catàleg d'aquestes zones de manera a donar el màxim d'informació de les molleres que afecten a propietats privades a fi que els propietaris les tinguin en compte en la realització de projectes urbanístics.

Aquests hàbitats són molt importants per les seves característiques ecològiques i la seva fragilitat. A més, les zones humides de muntanya estan considerades un dels ecosistemes més emblemàtics i sensibles del planeta ja que són els reguladors naturals dels fluxos d'aigua que arriben al fons de les valls. Actualment, hi han 2.005 indrets inclosos a la llista de les zones humides prioritàries a nivell mundial el que representa una superfície de prop de 193 milions d'hectàrees i aquesta xifra no para de créixer.

Des del Ministeri de Medi Ambient la nostra intenció és contactar amb els comuns per donar-los la possibilitat d'afegir més zones humides a la llista Ramsar, sempre que es pugui garantir el manteniment de les condicions ecològiques i evidentment de biodiversitat.

Com cada any, el 2 de febrer, es celebra el Dia mundial de les zones humides per sensibilitzar el públic. Aquest passat mes de febrer, el tema escollit va ser les zones humides i el turisme, de manera a posar de relleu la importància que tenen les zones humides com a destí turístic.

Es calcula que més del 30% de les zones de la llista de Ramsar són llocs turístics on és necessari coordinar les accions de promoció del turisme amb les de protecció de la natura de manera a fer-les cohabitar sense problemes. L'interès turístic d'aquestes zones, un motiu més per adherir-nos al conveni, evidentment amb les màximes exigències de protecció.

Amb la ratificació d'aquest conveni, que segueix la del Conveni europeu del paisatge, Andorra se situa cada cop més en la línia d'un país modern, preocupat pel seu medi ambient, per la seva riquesa natural i pels seus paisatges i que aconsegueix compaginar la

protecció dels recursos naturals amb un desenvolupament harmònic, harmoniós, perdó del país.

Des del Ministeri de Turisme i Medi Ambient, doncs, no deixarem de treballar en aquest sentit, i per tant proposem la ratificació del conveni Ramsar relatiu a les zones humides.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervenien els grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula la Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Avui analitzarem la Proposta de ratificació del Conveni adoptat a Ramsar a l'Iran, el 2 de febrer de 1971 que va entrar en aplicació el 1975. Fins a la data l'han acceptat 160 països quedant el nostre país com l'únic estat situat en l'entorn geogràfic europeu que encara no l'havia signat.

El Conveni de Ramsar és un instrument internacional destinat a protegir les zones humides d'importància internacional com a zones essencials per a la protecció de gran diversitat d'espècies i dels ecosistemes necessaris per la protecció de la vida.

Durant la cimera de les Nacions Unides sobre el desenvolupament sostenible de Johannesburg, l'any 2002, va quedar palès que l'aigua s'està convertint en el recurs més preuat i amenaçat del planeta. Així doncs, el Conveni de Ramsar apareix actualment com el tractat internacional més indicat per assumir-ne la gestió internacional. Les zones humides tenen un rol molt important en alguns processos ecològics fonamentals ja que són l'hàbit d'una fauna i una flora molt rics i procuren beneficis a les societats humanes. Tal i com també a dit el Sr. Ministre, el nostre país constitueix amb altres zones de muntanya un ecosistema dels més emblemàtics i sensibles del planeta.

L'adopció del dit Conveni farà que el Principat hagi de prendre en compte l'obligació de conservació d'aquestes zones així com la conservació, la gestió i l'ús racional de les poblacions migratòries d'aus aquàtiques, conformant part de les seves responsabilitats de caràcter internacional preveient al menys una zona humida d'interès nacional, així com informar les modificacions de les condicions ecològiques de les zones humides situades al seu territori. Ens felicitem de que les zones humides del

Parc Natural de la Vall de Sorteny siguin escollides per entrar a la llista Ramsar, amb les seves 59 molles del Parc Natural que formen un conjunt de 22 hectàrees incloses en les més de 1.000 hectàrees del Parc. També desitgem, tal i com recomanava l'informe del director del Patrimoni Natural i Agricultura, Pere Roquet i del director de Medi Ambient, Xavier Cuenca, l'abril del 2010, s'incloguin més zones de les 1.746 inventariades a Andorra, i aquí coincidim també amb el Sr. Ministre. A més, l'adopció d'aquest Conveni oferirà un marc d'intercanvi i de cooperació tècnica internacional que serà molt beneficiós per Andorra.

Avui, 41 anys després de l'elaboració del Conveni de Ramsar, el Consell General d'Andorra analitza l'aprovació del primer text de dret internacional de caràcter ambiental, el 23 de febrer del 2012, Andorra signava el Conveni a París, 26 anys després de França i 30 anys després d'Espanya -per només citar els països veïns-. El Govern Socialdemòcrata tenia clar que aquest conveni era bo per Andorra i ho continua pensant avui el grup parlamentari, per això donarem suport avui a la seva ratificació. Confiam, doncs, que les institucions andorranes faran un bon seguiment i una bona aplicació del Conveni de Ramsar de manera, protegir el medi natural -el nostre medi natural-, mantenint per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra, defensant la flora i la fauna autòctona seguint el mandat de la nostra Constitució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata?

Intervé la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, si s'escau, la ratificació del Conveni relatiu a les zones humides d'importància internacional.

El Conveni de Ramsar és el conveni sobre les zones humides d'importància internacional i és un tractat intergovernamental que serveix de marc per potenciar l'acció nacional i la cooperació internacional a favor de la conservació i l'ús racional de les zones humides i dels seus recursos.

Aquest conveni va ser firmat a la ciutat de Ramsar, Iran, el 2 de febrer de 1971 i va entrar en vigor al 1975. Actualment compta amb 160 estats contractants i si avui aquesta Cambra parlamentària

dona suport a la ratificació d'aquest conveni, Andorra deixarà de ser l'únic estat situat en l'entorn europeu que no ha ratificat aquest conveni.

La seva missió és la conservació i l'ús racional de les zones humides mitjançant accions locals i nacionals i gràcies a la cooperació internacional, com a contribució per aconseguir un desenvolupament sostenible a tot el món.

Per tant, el Conveni de Ramsar intenta potenciar un ús racional dels recursos naturals que permeti aconseguir el desenvolupament sostenible, es tracta d'un conveni flexible que no imposa cap regla de gestió estricta ni cap mínim de protecció legal.

Ara bé, les parts contractants estant obligades a designar com a mínim una zona humida que es consideri important internacionalment, i a comprometre's a basar els seus plans de gestió i desenvolupament nacionals en la recerca d'un equilibri entre el desenvolupament humà i la preservació de les zones humides i, més generalment de l'aigua.

És per aquest motiu que Andorra amb la seva adhesió proposa la inclusió a la llista del conjunt de les 59 molles del Parc natural de la Vall de Sorteny. Aquests espais tenen espècies de flora de gran interès i un conjunt d'ecosistemes de muntanya singular.

A més, l'inventari i la cartografia de les zones humides del nostre país, i el monitoratge anual que es du a terme en aquestes zones per comprovar-ne l'estat de conservació, per fer nous inventaris florístics i per anotar, la presència d'espècies faunístiques protegides o d'interès, formen part del compliment per part d'Andorra de les obligacions derivades del Conveni.

A més a més, val a dir que Andorra tot i no haver signat o ratificat aquest conveni, fins ara, teníem ja unes disposicions legals que ens permetien estar doncs, amb el compliment del conveni de Ramsar, disposicions legals que venen de l'any 2002 amb l'aprovació de la Llei de pesca i de gestió del medi aquàtic i del reglament que la desenvolupa.

Cal dir a més, que l'adhesió al Conveni de Ramsar ofereix un marc d'intercanvi i de cooperació tècnica internacional que serà beneficiosa per Andorra, ja que ofereix col·laboració i assistència als estats membres per a l'aplicació del Conveni i, també ofereix la possibilitat de participar i influir en les decisions i les polítiques globals de gestió de les zones humides i sobretot permet reafirmar a nivell internacional el compromís ambiental d'Andorra en matèria de conservació de la biodiversitat.

Per tant, la ratificació d'aquest conveni és beneficiosa pel nostre país, perquè com ha quedat manifestat anteriorment, és important participar i contribuir en el procés de protecció de la biodiversitat i alhora beneficiar-se dels coneixements d'altres estats i experts internacionals en la matèria.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor de la seva ratificació.

A més a més, no voldria acabar sense dir que l'adopció d'aquest conveni respon a un reconeixement de la responsabilitat d'Andorra en matèria de la conservació de la biodiversitat i que s'està fent des de fa molts anys i és un pas endavant pel que fa al nostre país en la conservació del medi ambient, per això felicito al Govern per haver proposat que Andorra doncs, ratifiqui aquest conveni.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha més intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la proposta per assentiment. Declaro aprovada la proposta.

Se suspèn la sessió durant 15 minuts.

(Es reprèn la sessió a les 18.10h)

El Sr. síndic general:

Passem al sisè punt de l'ordre del dia.

6- Preguntes al Govern amb resposta oral.

Abans de passar a les preguntes, us informo que s'han presentat dues preguntes més amb caràcter urgent admeses a tràmit ahir per la Sindicatura i que figuren en primer lloc del llistat.

Procedirem doncs, amb la primera pregunta.

1. Pregunta amb declaració d'urgència al Govern formulada per la M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol, Consellera General del Grup Parlamentari Demòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2012, relativa a les actuacions que s'han fet fins a la data per posar en marxa la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns.

Fou registrada amb el núm. 343 i s'ha publicat en el butlletí núm. 23/2012 del 18 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Calvó Armengol.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

El 29 de desembre del 2011, aquesta Cambra aprovava el Projecte de Llei pel qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra. Amb aquesta Llei es donava compliment a un requeriment establert a la Llei sobre drets d'autor i drets veïns del 10 de juny del 1999 i es dotava al país d'una eina efectiva per a la protecció dels drets d'autor.

El passat 31 de març, els mitjans escrits del país es feien ressò de la primera assemblea constitutiva de la societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns, on van participar una seixantena de membres.

Atès que el procés de creació de la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns s'ha encetat, es pregunta al Govern:

Pot explicar les actuacions que s'han fet fins a la data per a la posada en marxa de la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns? i concretament, com està formada l'Assemblea General i com ha quedat format el Consell d'Administració i quins són els passos següents que s'hauran de fer a curt i mig termini?

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Respon per Govern Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, voldria dir que les actuacions que s'han dut a terme per la posada en marxa de la Societat de Drets d'Autor i Drets Veïns, s'emmarquen en el procediment establert per la Llei 23/2011, aprovada el 29 de desembre del 2011, amb la que es va constituir la Societat, així com els seus Estatuts, en vistes d'assegurar el ple funcionament en condicions de normalitat de la Societat.

Així, un cop va entrar en vigor la Llei, el 19 de gener del 2012, el Govern havia de convocar en el termini de 6 mesos la primera Assemblea General de la Societat. Al cap de 20 dies, el 8 de febrer del 2012, el Govern va aprovar la convocatòria de la primera Assemblea General pel 30 de març del 2012, mitjançant un avís al BOPA en el que s'informava que el termini per a la presentació de candidatures per assistir a l'Assemblea General finalitzava el 6 de març del 2012.

Al finalitzar aquest termini, les sol·licituds presentades ascendien a 46. Tanmateix, l'endemà de la finalització d'aquest termini, un bon nombre de persones ens van fer saber que els hagués agradat presentar-se, però que per diversos motius no ho havien pogut fer dins del termini.

Davant la possibilitat de fer més aquesta societat més participativa, el Govern, en la sessió del dia 8 d'abril del 2012, va decidir aprovar la pròrroga del termini per presentar candidatures per assistir a l'Assemblea General de la SDADV fins el 19 de març del 2012. Així es van presentar 23 sol·licituds addicionals, ascendint el total del nombre de sol·licituds a 69.

La valoració que el Govern fa d'aquest primer acte, no pot ser més que molt positiva, per la nodrida i variada participació i expectació que ha creat la constitució de la Societat de drets d'autor, que sigui dit de passada, permet complir alhora amb els nostres compromisos internacionals, i obre la porta a un nou sector d'activitat econòmica.

Pel que fa a la composició de l'Assemblea General celebrada el 30 de març del 2012 i del Consell d'Administració elegit d'acord amb el procediment estatutàriament previst, dels 10 grups d'autors potencialment integrants en el Consell d'Administració, 9 van tenir representació. Si ho considereu oportú, en el torn de rèplica puc anunciar-vos el nom de cadascun dels integrants del Consell d'Administració, que van ser elegits en cada Grup. Per part del Govern, els dos membres nomenats van ser el director d'economia i la directora de cultura.

I justament ahir, es va celebrar la primera reunió del Consell d'Administració, tal com apareix avui a la premsa, havent estat nomenats com a President el Sr. Jordi Albà, en representació d'*Ordino Studios* i com a Vicepresidents, el Sr. Jordi Barceló i el Sr. Albert Salvadó. El secretari del Consell és el Sr. Josep Farràs, en representació de la Fundació ONCA. Aprofito per felicitar als Srs. Albà, Barceló, Salvadó i Farràs, per la seva elecció en els càrrecs que representaran, així com agrair la seva confiança i gran implicació i predisposició a participar d'aquest projecte.

En relació a les actuacions a realitzar a curt i mig termini, cal destacar l'establiment de les tarifes dels drets de gestió col·lectiva obligatòria, com és el cas de la transmissió de continguts audiovisuals. Una vegada determinades aquestes tarifes, caldrà negociar els contractes d'ús amb els principals usuaris d'aquest tipus de dret, a saber *Andorra Telecom* i *Cable Mútua*.

En paral·lel, serà necessari determinar l'establiment de les tarifes generals a aplicar als usuaris de drets d'autor.

Així mateix també serà prioritari establir convenis de reciprocitat amb les principals societats homòlogues, tant nacionals com supranacionals. En l'ordre administratiu, la societat, haurà de fixar els procediments interns de gestió de la pròpia societat.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si vol fer ús de rèplica...

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

La resposta que ens acaba de donar el Sr. ministre, demostra que el procés de posada en funcionament de la societat s'està desenvolupant en tota normalitat. Després de l'entrada en vigor de la llei sobre drets d'autor i drets veïns del 10 de juny del 1999, dotze anys després, per fi s'està posant en funcionament la societat de drets d'autor i drets veïns, en benefici dels autors del país i complint els compromisos internacionals contrets.

Però que aquest procés s'estigui desenvolupant amb normalitat no hem sobta, però suposo que si que deu sobtar al grup socialdemòcrata i en particular el conseller David Rios, si recordem les seves intervencions durant la sessió ordinària del 29 de desembre del 2011 on es va aprovar la llei de creació de dita societat.

Voldria recordar algunes paraules del conseller David Rios, en el marc de les intervencions relatives a les quatre reserves d'esmena que feien referència als articles dels estatuts que permetien la possibilitat que el Consell d'Administració de la societat estigui format per membres no andorrans. El conseller va comentar, i cito: "és una pèrdua de sobirania pel país i per les seves ciutadanes i ciutadans" i "en un futur relativament proper podrem sentir l'impacte que ha tingut aquesta mesura que avui s'aprovarà". Doncs ja estem en aquest futur proper i l'impacte, crec que el puc qualificar de positiu.

Per la meua part, espero que el grup socialdemòcrata deixi de banda els alarmismes injustificats i la desconfiança a les actuacions del Govern en aquest àmbit ja que s'ha demostrat que el treball de l'Executiu no ha comportat ni "una pèrdua de sobirania del país" ni ha estat tant catastròfic, com vostès volien fer veure. Així, aprofito per felicitar el ministre i els seus serveis tècnics perquè el procés s'ha portat amb celeritat i amb rigor, i s'ha donat el

màxim d'oportunitats a tots els actors implicats per participar-hi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre si vol...

Entrem doncs en el torn de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, voldria felicitar als recents escollits membres del Consell d'Administració de la Societat Andorrana de Drets d'Autor i de Drets Veïns així com el seu president, vicepresident i secretari. Els desitjo els més grans dels encerts i aprofito per afegir que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata es posa a la plena disposició d'aquest Consell d'Administració per qualsevol qüestió d'interès. Vull felicitar i agrair també, a totes i tots els titulars de drets d'autor que han format part a la primera Assemblea General i que han permès posar en marxa aquesta Societat de defensa de drets d'autor a Andorra que ha estat tan llargament esperada. Seria injust no felicitar també al Govern, per la rapidesa i el suport prestat en la coordinació necessària per la posada en marxa d'aquesta societat.

També voldria aprofitar, per agrair la consellera Calvo que em permeti fer una pregunta, que em doni aquesta oportunitat, per demanar al ministre el següent:

El Govern amb data 21 de setembre del 2011 va signar una carta d'intencions a favor de la societat gestora de drets d'autor espanyola EGEDA en la que es comprometia amb aquesta societat a què, una vegada s'hagués constituït la SDADV, Govern o en el seu cas, l'organisme competent, o la pròpia societat gestora, proposaria a EGEDA la subscripció d'un acord de col·laboració temporal per a què aquesta proveeixi la logística necessària per realitzar la gestió, nacional i internacional, dels drets de propietat intel·lectual que la societat hagi d'administrar pels titulars dels citats drets"

Segons va acordar Govern amb EGEDA, aquest contracte s'haurà de mantenir fins que "s'hagi aconseguit la normalització de la gestió col·lectiva dels drets de propietat intel·lectual de la Societat de Drets d'Autor".

Vist l'exposat demano:

Ha informat Govern als membres del Consell d'Administració i a l'Assemblea General de les condicions del compromís que va adquirir el Govern amb la societat gestora de drets d'autor espanyola EGEDA?

En cas que hagi informat, demano també si ha facilitat informació als membres del Consell d'Administració o de l'Assemblea General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria agrair les paraules del Sr. Rios en quan a les felicitacions crec que no merescudes però d'obligatori compliment pel que fa a les responsabilitats inherents a la constitució d'aquesta societat.

Responent a la pregunta que em fa, d'entrada li voldria dir que teniu un cert interès o diria quasi bé mania de voler vincular sempre la societat de drets d'autor amb EGEDA, i realment, una cosa és la societat de drets d'autor andorrana i l'altra cosa és EGEDA. Per la qual cosa, el Govern és cert que va signar aquesta carta d'intencions com vostè mencionava, en qualsevol cas, el Govern no ha proposat cap conveni de col·laboració a EGEDA perquè entenc que serà aquesta societat qui haurà de decidir si escau o no concessionar aquesta gestió logística a l'aquesta entitat estrangera de drets d'autor, per la qual cosa el Govern ha informat al Consell d'Administració de la societat (de fet, aquest matí estava parlant amb el consell de la societat recentment constituït sobre aquests acords, sobre aquests convenis exposant la situació en la que es va trobar aquest Govern quan va arribar el mes de maig del 2011 exposant la solució que es va trobar per condonar el deute i per arribar a una rebaixa de les tarifes aplicat per l'any 2011 i 2012 i a partir d'aquí serà la societat que decidirà si escau o no concessionar aquesta gestió logística a EGEDA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, es que em sembla que em mal interpreta. Quan jo expresso que Govern va signar una carta d'intencions amb EGEDA a la qual es comprometia a una sèrie de qüestions, no estic vinculant pas EGEDA amb la societat de drets d'autor, de fet ho ha fet Govern que d'una manera indirecta l'ha acabat vinculant. En tot cas m'ha quedat clar que sí que s'ha informat els membres del Consell d'Administració, no m'ha respòs si s'ha facilitat tota la informació del dossier als membres del Consell d'Administració, semblaria ser que a l'Assemblea General no s'ha informat pel que vostè m'ha comentat i llavors la següent pregunta que li faria és si el Govern ha informat als membres del Consell d'Administració- vist que l'assemblea no ho va fer- que l'incompliment per part de la societat andorrana de drets d'autor del compromís adquirit per Govern amb EGEDA afectaria als pagaments de dret d'autor contractats entre l'STA i EGEDA per la radiodifusió de programes de televisió digital.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Govern va informar a l'Assemblea General dels principals actes o passos que s'han de seguir a partir d'aquell moment i per tant, va esmentar evidentment també la negociació que hi havia hagut amb EGEDA a nivell general. Aquella assemblea bàsicament era per nomenar als membres d'aquest Consell d'Administració de cada grup que estableix els estatuts i la llei i no enteníem per exposar els detalls de totes les actuacions que s'havien de fer que són diverses i variades a partir d'aquest moment.

En quant a la documentació dels convenis i dels contractes i inclús altres tipus de documentació interna, allí es va fer el traspàs de la documentació entre els quals hi havia tots aquells contractes i documents que en van poder tenir accés als membres de la societat del Consell d'Administració de la societat i avui aquests documents s'han repassat i s'han pogut analitzar per part d'aquest Consell d'Administració i dels seus representants. A partir d'aquí seran ells que decidiran si volen concessionar la gestió logística com deia abans o volen optar per un altre tipus de gestió, però el Govern el que no farà és incidir en la logística i gestió interna de cada societat que entenem que pertoca exclusivament als

autors que és la seva societat i en qualsevol cas, el rol de Govern serà vetllar per què els articles de la llei, l'articulat i els compromisos de la llei es respectin en quant a tarifes quotes d'administració o altres tipus de drets amb els quals el Govern li té dret de veto, per la qual cosa, tot el que sigui gestió interna correspondria a la societat i el Govern no hi vol intervenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Si no hi ha més preguntes passem a la segona de les preguntes... Abans els voldria recordar que els que fan la pregunta tenen 4 minuts i el Govern també disposa de 4 minuts per les dos intervencions, tant per la primera com per la segona i que després en les preguntes, es disposa d'un minut per cadascuna de les preguntes. Pel que intervé i un minut per la resposta.

Els demanaria que mirin d'atenir-se el més possible a aquest temps, gràcies.

Passem doncs a la segona de les preguntes.

2. Pregunta amb declaració d'urgència al Govern formulada per la M.I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'abril del 2012, relativa a l'augment de les tarifes de preus del carnet de transport escolar.

Fou registrada amb el número 344 i s'ha publicat en el butlletí núm. 23/2012 del 18 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

En el BOPA número 17, de l'11 d'abril del 2012, es publicava l'edecte de publicació de les tarifes de preus del carnet del transport escolar per als alumnes d'ensenyament de maternal, primera ensenyança, segona ensenyança i batxillerat. Aquestes tarifes augmenten un 12% en relació a les del curs passat.

Considerant tot l'exposat, pregunto:

- Ens pot explicar Govern la motivació d'aquesta decisió?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per Govern la Sra. Roser Suñé

La Sra. Roser Suñé:

Gràcies Sr. síndic.

Per respondre a la pregunta intentaré breument, explicar la complexitat del servei del transport escolar, un dels serveis que gestiona el Ministeri d'Educació i parlo de complexitat tant pel volum d'usuaris 4.493, pel pressupost que suposa que són 5.100.000€ i escaig, pel nombre d'agents implicats: famílies, centres escolars, companyies de transport i que s'estructura d'una manera que penso que val la pena detallar. Tenim dues modalitats de transport, el que coneixem com a transport escolar, aquest és un carnet vàlid per un o dos trajectes per a tots els dies lectius del curs escolar, és obligatori a la primera ensenyança i optatiu a la segona ensenyança. Aquest té un cost per al Govern de 1.390€ que repercuteixen en 182,00 € a l'usuari, per tant amb un nivell de subvenció d'un 80%.

El bus lliure és un abonament vàlid per un any i sense límit de trajectes. Repeteixo sense límit de trajectes, és optatiu a la segona ensenyança i obligatori per al batxillerat. Té un cost per a l'usuari de 182,00 €, el mateix que l'altre, amb 776,00 € de preu per al Govern, i una subvenció al voltant del 75%.

Els preus corresponents al transport escolar i a l'abonament del bus lliure no han tingut cap increment des del curs 2009-2010, malgrat que cada any a l'estiu hi ha la repercussió del IPC del grup transport als preus als quals el Govern ha de fer front.

Vist l'exercici pressupostari que se'ns demana de tendir cap a l'equilibri i a polítiques que ens permeti l'optimització de la gestió, aquest curs vam considerar... -parlant pel curs vinent, evidentment vam considerar oportuna l'aplicació dels IPCs que no havien estat repercutits en aquests moments.

L'IPC, segons la meua xifra de càlcul, és l'11,20 % i això suposa 22,00 € d'augment a l'any per als usuaris, 2,20 € al mes per als usuaris de transport escolar i 1,80 per als usuaris del bus lliure.

No faig aquest comentari per minimitzar l'impacte que pot tenir en algunes famílies. Entenc que per algunes famílies vista la situació que té el país en aquests moments pot suposar dificultats, i per això recordo que hi ha les beques de transport escolar que en el curs 2011-2012 ja van donar suport a un 15% d'usuaris amb un import de 120.000 €.

Per tant, la resposta a la seva pregunta, la modificació en relació al preu del transport que passa de 182,00 a 204,00 € per als dos tipus de transport, respon a la repercussió dels IPCs que no s'havien efectuat. Insisteixo amb la dada 22,00 € euros a l'any i la política de beques que suposa el complement per aquelles famílies que tinguin dificultats.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

En un dels pitjors moments per l'economia andorrana i per a les famílies, el Govern de Demòcrates per Andorra decideix augmentar el preu d'aquest servei, del Servei de Transport Escolar.

Aquests preus que no s'havien mogut ni al 2009, ni al 2010, ni al 2011 ara sí que ho faran i, no de manera lleugera, no! l'increment de preus ja oficial serà d'un 12%, quasi bé res per unes butxaques cada dia més afeblides per l'atur, les baixades de sou dins del sector privat i públic, i l'augment de molts serveis públics.

Quina és l'explicació donada per les fonts ministerials? Qüestionats pels mitjans de comunicació, i ara ens ho ha repetit la senyora ministra, el Ministeri explica que la pujada de preus ve justificada per la decisió presa per l'Executiu d'aplicar l'IPC del 5,5% pel curs 2010-2011, i un nou IPC del 5,7 per aquest curs 2011-2012.

Si mirem la Llei 31/2008 de mesures de reactivació econòmica aprovada durant el darrer mandat del govern del PLA, així com la Llei 93/2010 de mesures de promoció de l'activitat econòmica i social aprovada durant el darrer govern del PS, amb el suport de l'oposició, podem veure que en els articles 17 i 11 respectivament es regula la congelació dels contractes d'arrendament. El que és interessant aquí és com ambdues vegades legislant des de dos governs tan oposats ideològicament es coincideix en no permetre l'actualització de la revisió de les rendes un cop acabat el període de congelació, de manera a no acumular l'índex de preus de consum dels períodes suspesos.

Era, evidentment, una decisió dirigida a aportar als llogaters una tranquil·litat i una seguretat per a les seves economies.

El que el parlament va preveure en les seves lleis per protegir als seus ciutadans, el govern de DA enlloc de donar l'exemple seguint aquest principi en les seves actuacions, senzillament ho fa a l'inrevés. Com

pot ser que el que sigui vàlid pels privats no ho hagi de ser pel Govern? Plantegem-nos també l'oportunitat d'aquesta acció.

El Departament d'Estadística del Govern publicava el passat 12 d'abril les dades del Servei d'Ocupació i donava una taxa d'atur, la més gran coneguda en el nostre país amb 855 persones desocupades declarades. El 19 de març, el mateix Departament declarava la forta tendència a la baixa del sector de la construcció amb un 12,6 % de descens en la tendència anyal d'assalariats i també perdien assalariats en gairebé tots els altres sectors.

En un article d'un diari, un director general d'una empresa constructora pronosticava recentment la possible pèrdua de 1.000 a 1.500 llocs de treball més en un any. Desitgem, evidentment, que la situació canviï i que els pitjors pronòstics no es compleixin, però de moment no es visualitzen gaires perspectives de millora i això malauradament afecta, i molt, l'economia dels nostres ciutadans.

Tal i com ens ha dit ara la ministra, i en un correu enviat a les escoles, s'anunciava l'increment de preus de les tarifes del transport escolar i també s'afegia l'edecte sobre la convocatòria d'ajuts a l'estudi, que de fet estan en el mateix BOPA. És molt oportú atès que tal i com ja van anunciar des del Govern i ens ho ha tornat a dir ara la ministra, s'anima a les famílies per a qui aquesta pujada de preu representi un problema adrecin la corresponent demanda d'ajuts a l'estudi.

Per a qui no s'ho hagi mirat mai, us animo a fer-ho... Val la pena mirar el que representa omplir els tràmits i les condicions que es demanen per a obtenir aquests ajuts. Moltes famílies bé per orgull, vergonya o senzillament desconeixement no faran la demanda i algunes altres probablement se'ls hi denegarà per no omplir algun petit requisit. Però el que està clar, és que això junt amb totes les altres circumstàncies actuals es ressentirà en la qualitat de vida de moltes famílies andorranes i dels seus infants.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Roser Suñé:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, entenc la seva intervenció tot i que evidentment no la pugui compartir però jo insisteixo en el mateix, és una actualització de preus que no minva en absolut les prestacions que dona el servei, repeteixo ambdues modalitats i amb un bus lliure

d'utilització al llarg de l'any i amb un increment, des del meu punt de vista, que és raonable vista la situació també de les finances públiques.

Jo en cap moment plantejo, i es planteja des del Ministeri, la presentació... la tramesa dels nous preus amb els ajuts de manera voluntària, sempre s'ha fet així perquè la modalitat de beques permet que aquelles famílies que ja la tinguin de transport escolar no hagin de fer la demanda ni el pagament del transport escolar... es consideraria que és una perllongació, per explicar-me bé, de l'ajuda que ja tenen.

El comentari que em fa sobre la dificultat que li suposa a algunes famílies el fet de poder omplir els papers, jo voldria creure que des del Ministeri tenim un servei que ajuda, amb uns tècnics amb els quals jo he treballat diferents vegades aquests temes, que ajuden suficient si hi ha dificultats.

Per tant, jo repetiré el mateix tantes vegades com faci falta. Per a mi no és cap plaer i penso que pel Govern tampoc, els augments de preu, però onestic he de fer una gestió responsable davant de les situacions de preu. Estem parlant d'un pressupost important i on s'ha volgut fer una actuació puntual en aquests moments d'actualització de preus.

La subvenció continua sent molt alta. No li puc repercutir la que suposarà perquè depèn de la xifra d'usuaris i no les sabré fins que hagin tancat el període d'inscripció però es mourà encara al voltant del 75% de subvenció. Per tant, és un servei que dona el Govern, repeteixo, d'altíssima qualitat. Jo no sé si coneixen les rutes i els desplaçaments que fan, jo no entraré aquí perquè seria massa llarg i prosaic però, ja li dic...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Roser Suñé:

Perdó, no m'allargo.

El Sr. síndic general:

Entrem ara al temps de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Gràcies també a la Sra. ministra també per la seva resposta.

M'alegro molt que el Ministeri tingui un servei d'ajuda, no ho sabia però ara bé, també cal trobar el temps com per desplaçar-se i poder-ho fer.

També entenc el neguit que té la Sra. ministra de voler optimitzar el transport escolar vist el pressupost que suposa: 5 milions d'euros, estem d'acord que són moltíssims diners.

I, durant el que ha dit abans, ha parlat vostè de tallar i jo la pregunta que voldria fer és si a més a més d'aquest increment de preu ara amb les tarifes aquestes, si també hi ha previst una supressió de línies o de serveis de cara a l'any que ve perquè penso que a la població li interessa.

Moltes gràcies.

La Sra. Roser Suñé:

No, gràcies Sra. Gili, en absolut. I mai...

El Sr. síndic general:

Sra. Suñé, si no li sap greu...

La Sra. Roser Suñé:

Aix! Perdó.

(Se senten rialles)

El Sr. síndic general:

... té la paraula.

La Sra. Roser Suñé:

Perdoni'm Sr. síndic, era l'emoció del debat... Ho sento.

No. Evidentment no està previst i no em permetria mai mentre jo gestioni aquests temes, fer-ho sense comunicar-ho a les parts afectades amb el suficient temps. No està previst.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sr. Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, abans de fer la pregunta voldria comentar el que ha comentat abans la consellera Rosa Gili que comparava el que era la contenció en el sector privat. Per exemple feia al·lusió a la congelació del que són els lloguers, a la contenció de preu del Govern de què no va en aquesta mateixa línia. Jo

entenc que aquesta comparació no és vàlida. Li estem demanant a l'empresari que contingui els seus preus i li estem demanant un esforç. Quan li demanem una contenció de preus al Govern, el que estem fent és no aplicar cap tipus de mesura per contenir la despesa, la despesa pública, la despesa de tots. Entenc que la comparació no és vàlida.

El que li podríem demanar a la Sra. ministra és... Ha fet al·lusió a les beques i als ajuts i li podríem demanar a la ministra doncs, si actualment el Ministeri ha endurit els criteris per obtenir aquests ajuts i també doncs, si volen prendre mesures perquè aquests ajuts siguin més accessibles a la població, més que res per atendre a la insinuació de la Sra. Rosa Gili en el sentit que, és clar, el desplaçar-se és un problema greu per obtenir aquesta ajuda.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Roser Suñé:

Gràcies Sr. síndic.

No, els criteris per l'obtenció de les beques no han estat modificats, i el Ministeri físicament és on és. És evident que hi ha tota una part de la gestió que es fa a Tràmits a l'edifici central del Govern, per tant, no suposa més dificultat. Entenc que hi ha usuaris que els hi pugui suposar... L'omplir papers jo entenc que pel ciutadà pot ser problemàtic en alguns moments però és evident que es poden adreçar al Ministeri, i les persones que hi responen, i no tenen absolutament dificultat i afegeixo també que hi ha als comuns... que me'n oblidava!

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Si no hi ha més preguntes, passem a la tercera de les preguntes.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a l'augment aplicat de forma concertada en les comissions per pagament amb tarja de crèdit pel conjunt

de les entitats de crèdit a partir de l'1 d'abril del 2012.

Fou registrada amb el número 296 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012 del 10 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Gerard Barcia Duedra.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

El conjunt de les entitats bancàries d'Andorra han decidit un increment de les comissions per pagament amb targetes de crèdit; segons s'ha sabut per la notícia feta pública les darreres setmanes, sembla que amb la vènia del Govern d'Andorra.

Tot, malgrat el delicat context econòmic pel qual passa el Principat d'Andorra, afectant negativament per la quasi totalitat de l'economia productiva.

Així doncs es pregunta al Govern: Per què el Govern ha assentit a què el conjunt de les entitats de crèdit porti a terme un increment de les comissions per pagament amb tarja de crèdit en un moment tan crític com l'actual?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic i gràcies Sr. Barcia per fer una pregunta que és d'actualitat.

Senyor Barcia, deixi'm d'entrada, i abans de tot, que li digui que ni a mi ni a cap membre del Govern no ens ha agradat... diguem-ho clar, eh?, no ens ha agradat la decisió de les entitats bancàries andorranes d'introduir com diu vostè, una comissió pel pagament amb targeta de crèdit del país. No ens ha agradat perquè, tant vostè com jo estem d'acord, introdueix un nou cost per a l'economia productiva en uns moments que cal dir les coses com són, que són extremadament complicats per a les empreses i els treballadors del nostre país. I no ens ha agradat encara més... miri Sr. Barcia, no ens ha agradat perquè el fet que es tracti d'una decisió adoptada per totes les entitats en el mateix moment, que això em sembla rellevant en el mateix moment, deixa poc marge -ho dic així de clar- per a la sana competència que hauria de governar el mercat. Així ho va dir el ministre de Finances i jo mateix poc després que es fes pública la decisió i així li ho vaig explicar al president de l'Associació de Bancs quan el vaig veure al meu despatx per tractar d'aquesta qüestió.

I el Govern es felicita, parcialment, però es felicita que les entitats bancàries s'hagin fet parcialment, com deia, enrere i no apliquin cap comissió als pagaments de poca quantia. Tot i que reiterem que la introducció d'una comissió en aquest moment ens sembla pel cap baix poc encertada.

O sigui... Jo ho entenc, eh? que vostè formuli les preguntes com vostè ho entén i, a més, es fa amb una certa vehemència. O sigui que de vènia ni d'assentiment del Govern, senyor Barcia, cap ni una. Però és que, a més, els bancs -i tots els consellers ho entendran com jo- no la necessiten la vènia del Govern per prendre una decisió com aquesta. Vostè com a conseller general coneix perfectament les regles del joc i sap que en una societat lliure, a menys que hi hagi una llei, en podem parlar, que així ho estipuli, no cal el permís del Govern per adoptar doncs, una decisió com aquesta. Les entitats bancàries no necessiten la llicència del Govern per decidir si apliquen o no una comissió. I al Govern no li agrada -és clar evidentment que no li agrada, no cal que fem política, al torn d'això no ens agrada a ningú- però no pot fer més del que ha fet, que és el que tenim que intentar en molts casos com aquests, persuadir i, sobretot intentar convèncer i val a dir que parcialment ho hem aconseguit, però en una societat lliure les persones i les empreses tenen el dret de prendre les decisions que vulguin, tenen el dret Sr. Barcia, fins i tot amb el tema aquest que ens ocupa des del meu punt de vista, a equivocar-se profundament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. cap de Govern després de la seva resposta, que ens diu que no els agrada, nosaltres doncs, entenem que a la nostra Proposició de Llei el seu criteri serà favorable, però alhora també ens diu que estem en una societat lliure, i estem d'acord estem en una societat lliure però, miri, a nosaltres ens hagués agradat que de la mateixa manera que es va fer, i es va fer per unanimitat, la congelació de la pujada o del sostre dels lloguers a principis d'any aquí s'hagués actuat igual, per tant, curiosament aquí no s'ha fet.

Bé, per tant permeti que li formuli una pregunta: Creu el Govern que aquesta...

El Sr. síndic general:

Si vol formular-la no diré pas que no, el que passa és que encara no hem entrat en el temps de les repreguntes, però vostè pot intervenir tant com vulgui.

El Sr. Gerard Barcia:

Ah, perdó!

El Sr. cap de Govern:

Sr. síndic per a mi no hi ha cap problema, eh? No sé, vostè...

El Sr. síndic general:

Permet que li doni la paraula per poder intervenir?

Sr. Barcia teniu la paraula.

El Sr. Gerard Barcia:

Molt bé, moltes gràcies Sr. síndic i excuses pel lapsus.

Creu el Govern que aquesta acció concertada per part de les entitats financeres del país pot entrar en contradicció amb la lliure competència?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies.

Entenia que era la dúplica i la rèplica. Veig que s'ha fet una pregunta i jo no tinc cap problema.

Miri, que em permeteu dos segons, eh? És que no té res a veure les lleis de mesures urgents amb les comissions. Potser no ho allarguem més però no veig que té a veure una cosa amb l'altra.

Amb el que té a veure és que vostè fa una pregunta que em sembla interessant, eh? Em sembla interessant des del punt de vista de la coherència. Vostè em diu, o fa aquest judici de dir, si votarem... i a mi m'agradaria parlar d'això- si votarem o no aquesta Llei, i vostè fa referència i jo faig el meu temps de rèplica si se'm permet.

El criteri del Govern vostès s'han assabentat avui que ha entrat a tràmit, el farà en seu moment, no faltaria més, tenim quinze dies però, deixi'm d'entrada que li digui, Sr. conseller, que aquesta Proposició de Llei que ara vostès volen treure i que té quatre articles... escolti'm bé, eh?... contradiu... contradiu l'esperit de l'Acord monetari que el govern

socialdemòcrata va negociar amb la Unió Europea la legislatura passada, i li explicaré.

L'acord monetari amb la UE preveu la incorporació d'Andorra a la Zona, i vostè ho sap perfectament, era ministre, en la Zona de Pagaments de l'Euro (SEPA, en les sigles en anglès), fet que obliga... escolti bé, a determinar... obliga a assumir, perdó, un determinat cabal comunitari que estipula, entre d'altres coses, l'homogeneïtzació de les comissions per operacions amb targeta de crèdit... fixi's bé. La normativa comunitària en la matèria obliga a què les comissions... a què les comissions, per pagament amb targeta existents, obliga a què siguin conegudes de manera pública i impedeix als estats membres fixar límits màxims. Això és també l'Acord monetari que aquesta Cambra va ratificar per unanimitat i que els socialdemòcrates van negociar a Brussel·les. I sí, és cert que aquesta part de l'Acord no ha d'estar en aplicació, és veritat, fins d'aquí a quatre anys, -ja sé que el Sr. Bartumeu li estava dient a l'orella- ...

(se senten rialles)

...però, no vulguin ara vostès quedar com els herois que lluiten contra les comissions bancàries quan aquestes comissions també estan previstes a l'Acord que vostès han defensat a peu i a cavall, qual cosa vull dir, però entenent-se: Aquesta mesura, ja li avanço una mica el criteri però sense desvetllar-ho del tot perquè estem en una sessió de preguntes, no...

Estic acabant Sr. síndic però em sembla rellevant això, eh?

(Se sent riure)

Però, en tot cas acabo i després tindrem ocasió amb el Sr. conseller.

En tot cas, ho deixo aquí i estic a l'espera, en tot cas, de què se'm formuli, ara sí que toquen Sr. síndic, les preguntes pertinents.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Entrem en el temps de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sr. Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Creu el Govern que restar passiu davant una acció com aquesta, va en consonància amb el que diu l'article 32 de la Constitució?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, el Govern el que sí creu és que això no pot passar! Li dic així: clar i ras... No pot passar. I, més enllà d'aquesta llei que analitzarem, el que no pot passar de cap de les maneres, és que -això és el lliure mercat com diu les persones son lliures, també serà lliure el mercat- el que no pot passar és que les entitat bancàries o d'altres entitats, el que vostè sempre anomena el *lobbies* -avui encara no ho ha utilitzat això- els *lobbies* es fiquin d'acord. Això és el que no pot passar. Per tant, el Govern, més enllà de la seva pregunta, li dirà el que farà, analitzarà la seva proposta. Com vostès saben, nosaltres aquí el que farem i així ho hem dit en diverses ocasions, és promoure que és la nostra obligació, penso, com un Govern responsable, un regulació sobre la llei de la competència. Perquè el que ens preocupa de debò, és que les entitats bancàries puguin actuar de manera concertada en aquesta qüestió. Això és el que ens preocupa. Regular la competència, garantir que el mercat lliure, sigui realment lliure. M'entén? que el mercat lliure sigui realment lliure, això sí que és lluitar, això sí que és lluitar Sr. Barcia contra els *lobbies*. Això sí que és lluitar contra els *lobbies*! dels quals vostè no n'ha parlat avui, però segur que en alguna repregunta -potser m'equivoco- en farà menció. També li faré a la inversa, i entenc que quan nosaltres ho portem al parlament, que és la nostra obligació, la nostra obligació, això per paraules de qui avui en dia és una persona molt important i que respecto, jo diria que el líder d'aquests moments del seu partit, que és el Víctor Naudi, això vol dir i ha dit de forma clara que aplaudeix la decisió de Govern de fer una llei de la competència, que és la nostra obligació. És la nostra obligació per que no succeeixi això i aniré més lluny, i no vull anar més lluny, no citaré res més però hi haurà la llei de la competència...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant...

El Sr. cap de Govern:

...en aquest sector i en d'altres. Això és lo que penso, el que defensa el Govern i estic convençut que vostè i jo, que en moltes coses no estarem d'acord, amb això estic convençut que estarem d'acord.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta? Alguna repregunta més...

Si no hi ha més preguntes passem a la quarta de les preguntes.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a l'estat d'avançament dels treballs destinats a l'efectiva aplicació de l'acord monetari amb la Unió Europea.

Fou registrada amb el número 297 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012 del 10 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, el Butlletí Oficial del 22 de desembre del 2011 va publicar l'Acord Monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea que havia estat aprovat, per assentiment - tots ho recordem- en aquesta sala el 24 de novembre.

L'Edicte publicat el 14 de març d'aquest any, del 2012, del ministre d'Exteriors, un edicte del 14 de març publicat el 28 de març, ens diu que l'acord monetari comença a entrar en vigor el dia 1 d'abril del 2012.

Ha començat a córrer el calendari d'aplicació. Això vol dir que el primer d'abril del 2013 Andorra haurà d'haver adoptat nogensmenys que vuit normes europees (dos reglaments, dues conclusions, una comunicació, una orientació, una recomanació i una decisió) relatives a la regulació dels bitllets i les monedes.

D'igual manera a 1 d'octubre del 2013 Andorra haurà d'haver adoptat una llarga llista de normes sobre la prevenció del blanqueig de capital i sobre la prevenció del frau i la falsificació.

Per això preguntem al Govern si ens pot explicar quin és el pla de desenvolupament de l'adopció o transposició de totes aquestes normes que he esmentat dins els terminis establerts en l'Acord monetari?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Respon per Govern el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, tal i com expressa la motivació de la pregunta que formula el Sr. Bartumeu, amb l'entrada en vigor de l'Acord monetari el passat 1 d'abril han començat a córrer els terminis per a què Andorra vagi adoptant la normativa europea relativa a àmbits previstos en l'Acord.

A fi i efecte de poder abordar aquesta tasca, el primer que va fer el Govern va ser constituir un equip de treball coordinador participat pels ministeris d'Afers Exteriors, Ministeri de Finances i Funció Pública i l'INAF. Les principals competències d'aquest equip de treball són: vetllar pel compliment dels terminis, identificar i estudiar els actes jurídics i les normes establertes en l'annex de l'Acord monetari i decidir la fórmula d'adopció, encomanar i coordinar feines a altres ministeris o departaments, avaluar les necessitats humanes i tècniques per poder fer front a la correcta adopció i aplicació de la normativa europea, assegurar la relació tècnica amb la pròpia Unió Europea per garantir una interpretació i implementació correcta de l'Acord, preparar i participar en el comitè mixt previst en el propi Acord i participar i coordinar en tots els equips que desenvoluparan aspectes parcials de l'Acord.

Aquest equip de treball, el primer que va fer, doncs, va ser identificar i classificar totes les normes per blocs temàtics en funció dels terminis d'aplicació. En aquest sentit s'ha identificat sis blocs de treball que passo a enumerar:

Un primer bloc que regula aspectes de la prevenció del blanqueig i que, com molt bé deia en el seu exposat el Sr. Bartumeu, entrarà en aplicació durant els propers 18 mesos.

Un segon bloc que fa referència a la prevenció del frau i la falsificació de la moneda, que també haurà d'entrar en vigor durant els propers 18 mesos.

Un tercer bloc sobre regles sobre els bitllets i monedes en euros que ha d'entrar en vigor durant els propers 12 mesos.

Un quart bloc sobre legislació en matèria bancària i financera que alhora l'hem desglossat entres blocs més: un sobre mitjans de pagament, una altre sobre normativa bancària i un tercer sobre solvència, comptabilitat i fons de garantia.

Un cinquè bloc sobre legislació sobre la col·lecta i *reporting* de dades estadístiques.

i un sisè bloc sobre la relació amb l'IOSCO i la signatura d'un MOU amb aquest organisme.

Un cop classificada la matèria, en aquests moments estem centrats en els blocs que tenen els terminis

d'aplicació entre 12 i 18 mesos, és a dir, els blocs 1, 2, 3 i 6 dels esmentats fa un moment. En el primer bloc, prevenció del blanqueig, els treballs relatius a aquest bloc han estat i estaran liderats per la UIF i comptaran amb la participació també de responsables del Departament de Duana. En aquest bloc es troba ja molt avançat pel compliment que tenim de fer per les normes que emanen del *Moneybal* i el seguiment continuat que es fa per adaptar la normativa andorrana a les recomanacions d'aquest organisme. Les diferències entre el marc legal andorrà en aquesta matèria i l'exigit per l'Acord monetari es corresponen bàsicament a les recomanacions del *Moneybal* en el marc de la quarta avaluació. Pel que fa al segon i el tercer bloc, prevenció del frau i la falsificació de la moneda i regles sobre els bitllets i monedes en euros, en aquests dos blocs en aquests moments s'estan enllentint les converses per formalitzar el traspàs del servei d'emissions del Copríncep episcopal al Govern. Aquesta és una qüestió repetidament plantejada pels serveis del Copríncep des de l'aprovació de la Constitució i que fins ara no s'havia conclòs. Entenem que no té cap sentit crear un nou servei quan Andorra ja té, ja disposa d'un servei amb llarga experiència i amb personal qualificat en la matèria. Aquest servei liderarà, doncs, aquest bloc tot i que mentre això no es formalitza ja s'ha començat a treballar en aquest cas també amb la participació dels ministeris d'Interior i d'Economia.

Pel que fa al sisè bloc, al de l'IOSCO, aquest estarà liderat per l'INAF. En aquest punt val a dir que també estem ja avançant a un bon ritme i així el passat mes de gener va tenir lloc a Barcelona una reunió tripartida entre el ministeri de Finances, l'INAF i l'IOSCO. Posteriorment la nova directora general de l'INAF ja s'ha reunit amb el secretariat general de l'IOSCO i amb alguns membres de l'equip de verificació. Alhora l'INAF ja està treballant en el qüestionari de l'IOSCO que ha de permetre la signatura del Protocol d'entesa multilateral de l'Organització Internacional de Comissió de Valors Immobiliaris i també s'ha assegurat el suport tècnic necessari per part del secretariat general de l'IOSCO i dels membres de l'IOSCO que formen part de l'equip de verificació que s'encarregarà de la sol·licitud d'adhesió i signatura del MOU amb l'INAF.

A banda dels treballs explícits que acabo d'esmentar, també s'ha demanat ja una reunió a la delegació de la Unió Europea per tractar qüestions tècniques i establir un Protocol i les regles de procediments del comitè mixt.

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant Sr. Cinca...

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, queda poc Sr. síndic.

Un cop feta aquesta reunió i clarificats els aspectes de procés d'aplicació de l'Acord monetari demanaré una compareixença a la Comissió Legislativa de Finances per exposar amb més detall del que ho pot permetre fer aquest procediment de resposta oral a les preguntes i analitzar, doncs, amb la comissió no només les normes a adoptar sinó també el calendari previst i la formulació en que es farà aquesta adopció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament la resposta és llarga i densa i hem sembla bé el que diu el ministre que quan cregui que és oportú faci una compareixença a la comissió.

En aquesta rèplica només faré dos o tres observacions i guardaré altres qüestions per les repreguntes.

Primera observació, jo entenc que quan s'arranca s'ha de encomanar, avaluar, assegurar la relació tècnica, com se'ns ha dit. S'ha parlat del comitè mixt al principi de la intervenció i ara al acabar-la, la intervenció... vull dir la resposta. Bé el comitè mixt s'ha de reunir d'aquí a un any però abans segurament de què es reuneixi el comitè mixt, la nostra preocupació, que segur que també és la del Govern, és que hem d'aguantar el calendari i hem de tenir a punt les primeres disposicions sobre blanqueig i frau i falsificació. No dubto que l'UIF i la Duana en aquest primer bloc que s'ha identificat, faran bé la feina per que així ho han estat fent en els darrers anys tant una entitat com el servei de la Duana. No acabo d'entendre però potser ja quan es formalitzi la qüestió ho entendre. Què té a veure directament identificar en el bloc sobre la moneda i els bitllets el traspàs, que efectivament ha estat repetidament demanat a tots els governs des de la Constitució, del servei d'emissions del Copríncep Episcopal quan és un servei d'emissions numismàtic, és a dir, per col·leccionistes i quan a més a més a l'Acord monetari, com tots sabem, ja es va salvar aquesta qüestió acceptant-se de què es pugui continuar

emeten els diners que són els que emet aquest servei d'emissions. Hem sembla bé que aquest servei d'emissions passi a formar part de l'Administració de l'Estat, no estic dient això, però no sé si aquest servei d'emissions ens pot suplir la qüestió de legislar o de preparar les normes sobre bitllets i monedes. Això és que volia dir de moment en aquesta rèplica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Cinca hauria de ser molt breu.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas, només en referència al tema del servei. Senzillament es tracta d'optimitzar recursos. El servei avui en dia està dirigit per una persona, entenem altament qualificada per aquesta tasca i el que entenem també és que efectivament l'Acord preveu que es pugui realitzar emissió de moneda corrent i emissió de moneda amb valor numismàtic i que per tant, entenem que s'ha de fusionar tot en un mateix servei. El fet de que això s'ha d'acabar de formalitzar, ja he dit que no està evitant que ja s'estigui treballant en els bloc 2 i 3, i en aquest cas s'ha s'hi ha incorporat el ministeri d'Economia i especialment el ministeri d'Interior. Ja tota una sèrie de qüestions que ja ha estat també fent durant aquests darrers anys la policia en quant al seguiment de falsificació de moneda i entenem que són les persones qualificades i que s'hauran d'integrar com ja, doncs, informava que s'ha fet en tot el procediment de vetllar perquè hi hagi un ús correcte de la moneda que s'emeta a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el torn de les repreguntes.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

La meva primera repregunta és: S'ha parlat en l'exposició del ministre de reunions de l'INAF i del ministeri amb l'IOSCO i la intervenció indispensable, no cal dir-ho, de l'INAF en la gestió de tot aquest Acord, però voldria saber si hi ha un pla de treball ja en marxa entre l'INAF i les entitats

bancàries andorranes per aquestes primeres mesures d'aquests propers mesos?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, efectivament l'INAF està especialment centrar en el tema de l'IOSCO per que té una complexitat major. Els procediments per incorporar-te a l'IOSCO i per poder signar el MOU amb ells son realment feixucs i requereixen d'una dedicació important. A més a més, en aquest àmbit no s'havia avançat fins ara i, per tant, calia doncs guanyar temps al temps i, per tant, ens hem centrar especialment amb això i des de l'INAF s'estan centrant especialment en això. Això no treu que ja s'ha fet una reunió també, en aquest cas, amb el sector financer a través de l'ABA per identificar també quins aspectes, en aquestes primeres fases de 12 a 18 mesos els afecten especialment. Hi ha alguns aspectes també en quant al control de moneda, que els afecten de manera molt especial. Això no treu que s'haurà de fer un treball a més mig-llarg termini. La majoria de les disposicions que s'hauran d'anar adoptant a 4 i 6 anys fan referència bàsicament al sector bancari i per tant els afecta al moll de l'os de la seva activitat i caldrà, doncs, estar molt vigilants de què realment van fent totes les adaptacions que cal per poder ser complidors de la legislació que haurem d'anar adoptant en el transcurs d'aquests 4-6 anys.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

El ministre també ha fet referència a què hi ha prevista una reunió amb Brussel·les per parlar de la composició i del Reglament del comitè mixt, la qual cosa em sembla molt bé. Però la repregunta és la següent: és si el Govern s'ha plantejat o ha previst endegar o ja ho ha fet, una demanda de suport tècnic als organismes de la Unió Europea, tal com estableix la possibilitat de fer-ho, l'article 8 apartat 3. Perquè a part de preguntar-ho, em permeto dir que he vist tots aquests blocs que se'ns expliquen, ens sembla necessari de fer-ho. Però voldria saber si s'ha fet o si el Govern ho pensa fer.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament, Sr. Bartumeu, una de les pretensions d'aquesta primera reunió que, insisteixo, s'ha demanant i encara no s'ha fet, és coordinar i començar a veure de quina manera ens podem gaudir d'aquest suport tècnic, que com molt bé diu, està ja previst en el propi acord.

Primer, perquè a ningú se li escaparà que estem parlant d'aspectes molt complexos i en els quals, cal dir-ho amb el seu nom, tenim mancances en el propi país, perquè estem parlant d'assumir un cabal comunitari molt quantios, complex, moltes vegades pensat per realitats molt diferents de les d'Andorra, i que per tant, requereixen d'un nivell d'especialització que Andorra haurà d'anar nodrint, que haurà d'anar abastint en els propers anys a base d'anar implementant aquest Acord monetari.

En aquest sentit, precisament, i em sembla rellevant, el compromís del Govern no ha de ser única i exclusivament el de complir amb tot allò que preveu l'Acord monetari, complir amb els terminis, ser diligent en aquest aspecte. Jo crec que hi ha un altre compromís que en tot cas aquest Govern adquireix, que és el de al mateix temps que compleix amb tot allò que preveu l'Acord monetari, és, dotar l'Administració general i els altres organismes públics que puguin ser en aquest cas competents, dotar-los dels mitjans perquè assegurin la continuïtat de les relacions i les obligacions que Andorra ha adquirit i perquè defensin els interessos d'Andorra, també, en tots aquests organismes.

I això s'ha de poder fer des d'una vessant tècnica molt més enllà dels avatars polítics propis del nostre sistema democràtic, que fa, doncs, que evidentment, les responsabilitats polítiques vagin canviant de costat. Però més enllà d'això, estem parlant d'aspectes que poc tenen a veure amb qüestions d'ordre purament polític, d'assegurar que l'Administració té les competències per poder negociar i col·laborar amb organismes que estan tremendament preparats i que tenen un nivell de mitjans que supera en molt el de l'Administració andorrana.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha més repreguntes passem, doncs, a la cinquena de les preguntes presentades.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a la creació de l'Agència del Joc.

Fou registrada amb el número 298, i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012, del 10 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern d'Andorra va anunciar el 28 de març mitjançant un escrit d'opinió del cap de Govern a una tribuna d'un únic mitjà de premsa escrita, la creació d'una Agència del Joc. En aquest escrit, el cap de Govern anuncia que no es crearà una "superestructura administrativa poderosa i complexa".

Vist l'exposat, pregunto:

Pot dir el Govern quantes persones formaran part de l'Agència, quin és el pressupost assignat al 2012 i quins són els seus principals objectius?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé pel Govern, el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Permeti'm que matisi l'explicació que ha donat el Molt Il·lustre conseller: No és cert que el Govern -ho dic amb tota bona fe- anunciés la creació de l'Oficina del Joc mitjançant el meu article d'opinió. El dia abans que sortís publicat aquell article d'opinió, el Govern va enviar un comunicat de premsa a tots els mitjans de comunicació del país en el qual s'anunciava la creació de l'Oficina i se'n detallava la composició i les seves funcions. L'article d'opinió publicat l'endemà no tenia per objectiu informar o ampliar la informació disponible, sinó deixar constància de com el Govern enfoca la qüestió que té les seves complicacions.

De fet, tant en el decret de creació de l'Oficina, com en el comunicat de premsa emès pel departament de comunicació del Govern, com en el meu article

d'opinió publicat l'endemà, s'hi troba part de la resposta a la pregunta que avui vostè, Sr. Rios, em formula. Certament, com vaig dir en l'article d'opinió, i com es dedueix lògicament del decret de creació i del comunicat de premsa, l'Oficina del Joc no serà una superestructura administrativa costosa i complexa. L'Oficina del Joc estarà integrada per dues persones, per dos treballadors públics, i per donar més detalls: un responsable i un administratiu. Tots dos càrrecs, insisteixo, seran proveïts amb personal de l'Administració general o pública.

Per tant, la intenció del Govern és que l'Oficina del Joc no representi una sobrecàrrega als pressupostos de l'Administració, o que aquesta sobrecàrrega sigui, en tot cas, extremadament mínima. Aquest any, -és una altra part de la seva pregunta-, el pressupost de l'Oficina del Joc sortirà de la partida prevista, -està previst en el Decret- per al Departament de presidència i l'any que ve, si s'escau, ja disposarà d'una assignació pressupostària definida.

El M.I. conseller em pregunta també per les funcions de l'Oficina del Joc i em sembla que aquesta una bona oportunitat per tornar-les a explicar, tot i que vostè és coneixedor que bona part d'elles, però jo li donaré les més rellevants, estan explicades dins del mateix Decret. La missió, doncs, principal, Sr. conseller, de l'Oficina serà estudiar l'impacte que la regulació i el desenvolupament del sector del joc pot tenir al Principat d'Andorra, que em sembla rellevant. Per això treballarà de forma coordinada, que encara em sembla més rellevant, amb tots els departaments de l'Administració, especialment amb els ministeris d'Interior i Justícia i Salut i Benestar per avaluar quines implicacions legals, d'ordre públic i de salut pot tenir la introducció d'un sector fins ara poc present al nostre país -que es pot tenir-. D'aquests estudis previs en sortiran les conclusions que utilitzarà el Govern per saber en quines condicions s'ha de dur a terme la regulació del joc.

Però, en qualsevol cas, deixi'm deixar clara una qüestió, -tot i que no objecte de la pregunta-: tot aquell que es pensi que l'Oficina del Joc té per objectiu buscar possibles inversors d'aquest sector, -és important i per això li agraeixo aquesta pregunta-, o vehicular les eventuais ofertes, aquí s'equivoca. Aquí s'equivoca de l'objectiu i del temps: perquè no estem encara en aquesta fase, de lluny.

Per tant, estem parlant d'una Oficina -estic acabant Sr. síndic- amb un cost mínim, amb caràcter -això em sembla important- provisional i amb l'objectiu d'avaluar les implicacions i de dissenyar el marc normatiu del sector del joc. Res més que això. Així es desprèn del Decret de creació de l'Oficina i del comunicat de premsa que el Govern va emetre; així ho vaig explicar també a l'article d'opinió que el

senyor Rios citava fa uns moments, i com no pot ser d'altra manera, així ho reitero avui i així serà si tot va bé.

Moltes gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Rios entrem a la rèplica.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és curiós perquè el dia que vostè publica el vostre article d'opinió en un dia en concret, doncs, és el mateix dia que es publica el Decret al BOPA, i segurament serà el dia que va arribar a la roda de premsa, es va processar el dia abans, i per tant es va acabar publicant el dia 28.

Per tant, tot coincideix en un mateix dia, per tant, crec que la interpretació que s'anuncia la creació, doncs, si ningú havia vist el BOPA i ningú havia vist el comentari de la nota de premsa, doncs, ho fa a través d'aquest mitjà escrit, a través d'un article d'opinió.

Bé, havent escoltat atentament el cap de Govern provaré de fer una reflexió al voltant del fons i de la forma de la creació d'aquesta agència del joc.

Sobre el fons, les funcions assignades a l'Agència són funcions prou trivials que entenem que no justifiquen la creació d'un nou organisme, encara que sigui cost zero, que no és cost zero, però bé. No entenem que aquestes funcions no es puguin desenvolupar en el si de l'estructura de l'Administració pública actual amb els recursos actuals.

Ens preguntem quina és la feina, i sobretot l'especialització per analitzar la legislació i la situació actual del joc a Andorra, quina és l'especialització que requereix per a legalitzar els diferents models de jocs forans, quines han de ser les mesures per prevenir les ludopaties en cas de posada en marxa aquest projecte, i finalment, quines han de ser les realitzacions tècniques per implantar els projectes relacionats amb el joc.

Sobre la forma, una vegada més el seu discurs i el del Govern de DA no s'ajusta als fets que practiquen. S'omple la boca de repetir una i una altra vegada que cal contenció de la despesa, sacrifici i austeritat, i a la més mínima creen un organisme que entenem totalment prescindible.

No estem d'acord en la forma de treballar, improvisant, vist que aquesta agència no estava ni pressupostada fa quatre mesos, ni posposant la

d'execució de decisions. Ja fa vuit mesos que en parlem de casinos, de jocs, etc. Però això sí, escrivim article i proferim discursos en favor de les bondats de projectes que mai acaben d'arribar.

L'article d'opinió que ens referíem al començament, en el que justifica la creació de l'Agència del Joc, em va deixar profundament preocupat. No voldria excedir el meu temps recitant cada una de les múltiples perles que vostè esgrimeix en l'article, però únicament en destacaria dues.

Només començar l'article diu: "A Andorra no juguem amb el joc". Personalment, jo no hauria fet servir mai aquest joc de paraules tan inquietant. Prenent com a base la famosa frase feta de jugar amb el foc, el Sr. cap de Govern ens etziba de bones a primeres, una relació mental especialment curiosa: el joc lligar amb el foc. Quan devia estar escrivint aquesta brillant frase, el seu subconscient el devia portar uns pocs anys enrere, on la seva oposició amb el tema del joc i el casino, en concret, ja havia esdevingut llegendària. Possiblement el cap de Govern estigui encara en ple procés d'autoconvenciment.

En tot cas, la segona citació que voldria destacar és la que m'ha agitat més. Pràcticament al final de l'article ens diu: "estem convençuts que el projecte arribarà a bon port si som capaços de prioritzar les persones i la legalitat, i també si som capaços de traduir aquest canvi, aquesta obertura sectorial, en un projecte en el qual participi i del qual se'n beneficiï el major nombre de ciutadans possible".

Sr. cap de Govern, el seu discurs d'investidura d'aviat farà un any, va dir: "governaré pels 70.000 habitants d'Andorra". Ara ja no té cap mena de rubor a fer constar, negre sobre blanc, que governa pel major nombre de ciutadans possible. Fa por pensar quin és per vostè el número que representa el major nombre de ciutadans possible: 2, 10, 20.

Fa por pensar que ja no governen en benefici del país, sinó per un màxim de ciutadans que se'n puguin beneficiar. I el pitjor de tot, fa por pensar que no té cap mena de problema en publicitar-ho vostè mateix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A mi em fa por que vostè pensi això, eh? A mi sí que em fa por que vostè pensi això. Miri, si vostè troba que fer una oficina... a veure, anem per parts, jo no he dit cost zero, he dit dos preguntes. He volgut, amb tota educació que és la meva obligació contestar-li, dos persones de l'Administració. Per tant he dit que no hi hauria un sobrecost.

Vostè diu que aquest Decret és trivial. Bé, si vostè és trivial, jo vull dir-ho així davant de la ciutadania, si això és trivial, és veritat..., després ja explicaré la meva posició personal, i el meu subconscient sobre la posició personal del joc fa uns quants anys, ja li explicaré..., si el Sr. síndic, doncs..., he d'ordenar una mica els meus pensaments, com vostè diu, i el meu subconscient.

Anàlisi de la legislació de la situació actual sobre el joc a Andorra; anàlisi dels diferents models de jocs forans; estudis i propostes d'accions socials i d'ordre públic sobre la prevenció dels aspectes de patologia del joc; estudi, proposta i realitzacions tècniques realitzades per la implantació dels projectes en matèria del joc. Però més encara: creació de forma transversal d'una comissió del joc amb implicació de tots els ministres.

Miri, és que jo mantinc que amb el joc no s'hi juga. M'entén? Vostè després em dirà 70.000 i uns quants... no hi entraré amb això, perquè no m'ha semblat gens ni mica afortunat.

El que a mi em semblaria molt desafortunat és que m'agafés això del joc com una qüestió trivial. No me l'agafo com una qüestió trivial, me l'agafo com una qüestió amb altíssima responsabilitat. I deixi'm que li... perquè vegi quina és la meva posició sobre el joc, perquè segurament el Sr. síndic ja em dirà que ja tindrem temps d'intercanviar opinions.

El Sr. síndic general:

S'hauria de deixar per les repreguntes.

El Sr. cap de Govern:

Sí, li dic així de clar.

Acabo Sr. síndic.

Sí que he canviat, perquè la situació ha canviat.

Resulta que quan jo era president en el seu moment del Grup Parlamentari Liberal, diguem les coses com són, molts companys que estan en aquesta sala ho saben, nosaltres no érem un país gaire ben vist, teníem un gran problema de contraban - que no ens ha de passar mai més- no teníem tot el nostre model fiscal ni desplegat, per tant, estàvem vigilats també per la Comunitat Europea.

Això ha canviat. Evidentment que ha canviat. No era un bon moment, ni històricament no era un bon moment, i per tant, avui, a nivell internacional estem reconeguts, estem reconeguts per la nostra solvència -estic acabant Sr. síndic-, hem fet el nostre desplegament fiscal sense recorregut internacional amb la rubrica del CDI, i per tant, és el moment de plantejar el joc, i si pot ser un casino, amb calma, sense preses, sense pauses, i en tot cas, amb tota seriositat.

I ja simplement dir-li...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic, vostè és el que decideix el debat, no faltaria més.

El Sr. síndic general:

Entrem en el temps de les repreguntes.

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, un parell de coses. Nosaltres, evidentment, amb aquesta explicació entenem que això és un tema molt seriós, entenem. Però considerem que amb la Comissió Interministerial del joc potser ja n'hi hauria prou, que és on tenim els especialistes del Govern. Entenem que allò altre és superflu i, bé, tal com m'he expressat, sembla més aviat una operació de maquillatge.

Em preocupa, també el fet aquest que vostè comenta. És a dir, ara que estem reconeguts a nivell internacional, si us plau, fem bé les coses que no ho perdem en qüestió de dos dies.

Iniciaré el meu torn de preguntes amb el tema de l'Oficina del Joc, vist que ja està creada via Decret. Tinc un dubte, perquè aquí no es fa constar en cap moment. Els informes que emeti aquesta Oficina del Joc seran vinculants o seran simplement consultius?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta pregunta permeti'm per una qüestió de respecte institucional, té una fàcil contesta. No seran vinculants, el que serà vinculant és la decisió del Consell General quan farem el desplegament de la Llei del joc. Això sí que ha de ser vinculant. I per tant, la proposta que portarem després de la reflexió amb un tema que no és trivial, que és extremament complex, i per tant s'ha de portar amb molta cautela. Evidentment que no seran vinculants. El que serà vinculant, és l'opinió que tindreu vosaltres que sou els elegits del poble a l'hora de desplegar, de votar o no votar la Llei del joc. I a més no parlem únicament del casino, també hi ha altres coses que s'han de regular més enllà del casino que és el que segurament mediàticament es parla més.

Per tant, em sembla que l'he contestat i la seva pregunta, o almenys la meua contesta honora el Consell General, que és la meua obligació d'honorar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Una altra qüestió.

En referència al cost de l'Agència, vostè ens diu que té cost zero, però a mi m'agradaria preguntar-li, perquè els diferents mitjans de comunicació, doncs, han informat que hi haurà un assessor vinculat amb aquesta Agència del Joc, entenc que no cobrarà res, pel que m'han comentat. I després també entenc que els funcionaris que es mobilitzin cap aquesta Agència del Joc, les places que abandonin tampoc es cobriran, perquè si no generaria una despesa addicional.

Aquest raonament que faig és coherent?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè sempre fa coses coherents, Sr. David Rios.

(Se senten rialles)

A veure, jo miraré de contestar amb la mateixa coherència.

Jo no he dit que no tingués sobrecost, que jo he dit que tindria un cost mínim o molt petit. Després parlarem del Sr. Riberaigua. Ara en parlem perquè tinc l'obligació de contestar a les preguntes.

Si pot ser, no estaran substituïts. És una altra pregunta que vostè em fa.

Que avui dia les dos persones ja estan designades? No estan designades.

Que el Sr. Riberaigua pot ser un assessor? Sí.

Que efectivament, doncs, compto amb el Sr. Antoni Riberaigua per pilotar el procés de regulació i desenvolupament del sector del joc? Sí.

Però el Sr. Riberaigua no formarà part de l'Oficina del Joc, sinó que prestarà el seus serveis. Prestarà els seus serveis com assessor puntual en aquesta qüestió. I ho farà a més a més tal com va fer públic, vostè en fa referència doncs, el ministre portaveu, el ministre també de Finances, el Sr. Jordi Cinca, a un preu inferior, diguem-ho clar, m'ha fet una proposta, no hem tancat el contracte, però diguem-ho clar, de la tarifa més baixa que té el col·legi oficial d'arqui... perdó, d'advocats -això em traeix la meua professió-, ell farà a demés una deducció d'entre el 15 i el 20%. El Sr. Riberaigua és una persona d'extrema confiança del cap de Govern, qui el coneix sap que no és el que l'amoïna més el sou que pugui guanyar, sinó que el que l'amoïna més, i això, l'honora com andorrà com n'hi ha tants, és que Andorra, verdaderament, vagi molt millor del que està anant. És això el que el motiva, és per això que l'he agafat en un tema que és extremament complex, i el Sr. Riberaigua és una persona d'extrema confiança del cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Alguna repregunta més?

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la sisena de les preguntes.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a la reducció de la subvenció a les escoles espanyoles i franceses, (Reg. Núm. 299).

Fou registrada amb el número 299, i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012, del 10 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

En el darrer BOPA número 14 del 28 de març, es publicava l'edecte d'adjudicació de les subvencions per comprar material pedagògic i de funcionament destinat a les escoles de l'ensenyament espanyol i de l'ensenyament francès d'Andorra. Segons l'edecte, les quantitats atorgades per aquest any són d'uns 8.500 euros pels alumnes de l'escola espanyola i d'uns 32.000 euros pels alumnes de les escoles franceses, és a dir un total de 40.667 euros.

Atès que el pressupost 2012 preveia 51.270 euros per aquest concepte, la quantitat finalment atorgada representa una rebaixa de més del 20% del que es va votar el 29 de desembre. Per tant, pregunto:

Quina ha sigut la motivació i les raons de Govern que justifiquen aquesta important disminució en les subvencions per comprar material pedagògic i de funcionament destinat a les escoles de l'ensenyament espanyol i de l'ensenyament francès d'Andorra?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Respon pel Govern la Sra. Roser Suñé

La Sra. Roser Suñé:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern atorga una subvenció en concepte de material pedagògic i de funcionament a totes les escoles espanyoles i franceses de maternal i primera ensenyança d'Andorra. Aquesta subvenció, com s'ha citat ja en la pregunta, és una ajuda per poder fer front a despeses de material escolar i altres despeses derivades del funcionament diari d'un centre.

Tal com va sortir publicat en el BOPA número 14, del 28 de març, el qual ha fet referència la Sra. Gili, es destina un total de 8.548 euros al centres de l'escola espanyola, i 32.000 euros, aproximadament, als centres de les escoles franceses, que sumen un total de 40.667 euros.

A més a més, una partida que no surt publicada en el BOPA que és la destinada a què forma part de la mateixa partida pressupostària de 10.602 euros, que és la que es destina a les escoles de maternal i de primera ensenyança espanyoles i franceses que no disposen de poliesportiu i que per realitzar l'activitat de natació escolar necessiten transport per desplaçar-se fins a les instal·lacions esportives.

Aquesta subvenció s'adjudica de manera proporcional al nombre d'alumnes de cada centre escolar i, repeteixo, es comunica per carta als directors de centre.

Per tant, si sumo les quantitats de 10.602 euros destinades a aquest transport per a les piscines, 40.000 euros de la quantitat anterior, suma de les dues subvencions de material pedagògic i de funcionament, sí que arribo als 51.270 euros que van ser pressupostats i aprovats per aquesta Cambra.

Vull especificar la resposta, aquesta és la resposta a la pregunta, i després en la rèplica, en tot cas, ja ampliaré el comentari, perquè vull que quedi clar que el Ministeri sí que ha executat la partida que va ser aprovada en la sessió de Consell. No ens permetríem les modificacions d'aquestes partides. Potser és una errada que no es publiqui o que no es comuniqui en el mateix moment la subvenció que es destina a les piscines. Però, sí que la quantitat pressupostada és la que ha estat atorgada i diria executada.

Després en la següent part, ja especificarem un altre punt que suposo que la Sra. Gili em comentarà.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, doncs, agraeixo l'explicació de la Sra. ministra perquè efectivament no sabia que aquests 10.600 euros fessin part d'això, i que és veritat que és molt sorprenent que no estiguin en el mateix edecte.

Ara bé, igualment això no canvia res del que volia dir, i per tant, començaré.

Durant la darrera campanya electoral a les eleccions generals, el suport als tres sistemes educatius del país, va ser un dels eixos de la campanya de Demòcrates per Andorra. El programa electoral de DA, en l'apartat d'educació començava així: "El nostre país té el privilegi de disposar de tres sistemes d'ensenyament. És un element diferenciador que s'ha de mantenir i potenciar.". En període preelectoral, aquest tema es va mencionar en diverses reunions de poble i, fins i tot, en els debats televisius a Escaldes, la Massana, a Ordino. Així dit de memòria i em poden rectificar si m'equivoco o si em deixo a algú. On es va posar més èmfasi va ser essencialment en la defensa del sistema educatiu francès. L'objectiu era, sens dubte, posar en relleu la pretesa indefensió que

el Govern del PS, en els seus dos anys de mandat, havia prestat aquest ensenyament. Un cop les eleccions guanyades per DA, tenia curiositat per veure si això seria cert, i en què i com es visualitzaria.

Començaré per fer una breu anàlisi de la situació.

Les xifres del curs passat ens indiquen que tenim uns 10.800 alumnes escolaritzats, dels quals, un 42% ho estan en els centres del sistema educatiu espanyol no congregacional i del sistema educatiu francès. En l'edecte del mes passat, per tant, el Govern adjudicava 40.000 euros més els 10.000, per comprar material pedagògic i de funcionament dels seus centres, tot i que entenc que la subvenció a les sortides no entra en això, tampoc, segurament és per això que no està en el mateix edecte.

Aprofitaré per precisar a què serveixen aquestes subvencions, ja que m'imagino que la gran majoria dels presents en aquesta sala no ho saben. Aquesta partida s'utilitza, doncs, per a pagar material pedagògic, i sobretot, en això, es paguen gairebé totes les despeses de funcionament de l'escola: material d'oficina, despeses relacionades amb la fotocopiadora, consumibles, productes farmacèutics, transports, telèfon, i segur que encara em deixo moltes coses.

Cert, les escoles franceses disposen d'una subvenció per part de França, però amb aquesta només se'ls permet comprar material pedagògic i correspon més o menys a uns 18 euros per alumne. També tenen subvenció de Madrid les escoles espanyoles però la quantia d'aquesta tampoc és astronòmica.

A títol d'exemple i per fer-nos una idea del que parlem, les despeses de consum de béns i serveis del Departament de l'Escola Andorrana representen 1.056.000 euros dels quals uns 40.100 corresponen únicament a despeses de serveis telefònics. Uns 500 euros menys que la subvenció total dels dos sistemes educatius. No vull que se'm mal interpreti en cap moment, no qüestiono aquestes despeses, només m'ajuden a posar de relleu la insuficiència de la citada subvenció.

Destacaré també que si Govern pagués les despeses abans mencionades tractant-les com son despeses de consum de béns i serveis i no a través de subvencions, només haurien estat reduïdes d'un 10% sobre el liquidat el 2009 segons les directrius i instruccions per a l'elaboració del Projecte de pressupost 2012.

Tot això hem porta a creure que poc s'ha interessat el Ministeri al funcionament de les escoles dels sistemes educatius espanyols i francesos, ja que si aquest hagués estat el cas, hauria vist a què servien dites subvencions i no hauria permès mai una

reducció tant important en aquestes partides. Ans al contrari, en aquest cas la subvenció ja més que insuficient per si sola per tot el que ha de finançar s'ha vist reduïda. A més a més afegiré que reduïda..., tot depèn si prenem en compte els 10.000 euros o no, però bé jo crec que no, per tant ha estat reduïda d'un 32% si comparem amb el que havia aprovat el Govern del PS en el Projecte del pressupost per l'any 2011.

Lamento que el Govern no hagi honorat les seves promeses fetes en campanya pels futurs consellers generals, síndics, ministres, avui presents en aquesta sala. El Govern de DA que tant es va vanagloriar de ser el més gran defensor de la persistència dels tres sistemes educatius, ens ha decebut. No n'hi ha prou en guanyar unes eleccions venent grans canvis, il·lusions i altres cortines de fum, sinó que cal demostrar les paraules amb accions. Tots sabem perfectament la riquesa que és pel nostre país...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

La Sra. Rosa Gili:

Ja acabo, ja.

... el fet de disposar de tres sistemes educatius gratuïts. En cap cas volem posar en dubte la necessitat i la importància del nostre sistema nacional que és de ben segur qui demana més esforços i treball al Ministeri d'Educació. Ara bé, cal recordar que els nens escolaritzats als tres sistemes educatius son tots nens del país que mereixen tota l'atenció necessària per part del Govern andorrà dins dels convenis i arranjaments signats amb França i Espanya. Som tots sabedors que un d'ells està en caiguda lliure d'efectius i reduint les subvencions, mal favor li farem.

Senyors de Govern, si realment volem la persistència dels tres sistemes educatius caldrà tenir-ne cura d'una manera més justa i acurada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Suñé.

La Sra. Roser Suñé:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, precisarem per començar el que suposa la quantitat..., fet l'aclariment perquè volia que quedés clar que sí que s'havia executat la partida pressupostària. És una de les partides, la destinada a

subvencions de material pedagògic, i sí que tenim clar al ministeri perquè serveix i per això va ser aquesta la partida que vam reduir per mantenir altres destinades a les associacions de pares i al propi transport. S'ha reduït d'un 17%, per donar xifres exactes, per les escoles espanyoles ha suposat una reducció de 1.657 i per les franceses de 6.537.

No entraré en com s'ha fet el repartiment, després si s'escau ja ho comentariem, però sí que li vull dir que en cap moment no hi ha una voluntat específica de ningú del Ministeri ni de Govern per tractar de manera desfavorable els sistemes educatius que formen part de la estructura educativa del país. I hem permès de dir-li que en altres partides pressupostàries destinades al manteniment, al gasoil, a la llum, a l'aigua, a la neteja, a la inversió per material de cuina, mobiliaris, cortines, inspeccions tècniques dels edificis escolars, reformes elèctriques i instal·lació, hi ha una partida pressupostària de 2.387.000 euros.

Aleshores, no entraré en un debat de si tractem igual, millor o pitjor als altres, només dir-li que l'exercici de contenció pressupostària l'hem aplicat allà on hem considerat que es podia aplicar. Jo sí he visitat els centres, no tots, però n'he visitat molts. Sé que les dotacions de material, a mi almenys m'han semblat suficients -material pedagògic, estem parlant de material fungible, material d'oficina-. A mi també m'han detallat en el Ministeri algunes vegades s'han pagat còpies de claus, material per organització de festes, material de farmacioles. Penso que tenen el tracte que es mereixen en la situació en la que estem. Si algú és conscient de la riquesa educativa que suposa els tres sistemes en el país, li asseguro que sóc jo, i la he defensat sempre, i ho he tingut ben present a l'hora d'efectuar el pressupost.

La disminució és una partida que intenta treballar, com s'ha fet també en l'escola andorrana, amb contenció pressupostària, i anar optimitzar al màxim els recursos que es poden tenir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les preguntes.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Molt bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, jo el que volia precisar és que en cap cas vull comparar, que no se'm mal interpreti, ho he dit abans, hi ho torno a dir ara. El que he dit abans era només per il·lustrar una mica les xifres de les quals

parlàvem. Entenc també perfectament que la Sra. ministra té una bona consideració dels tres sistemes. El que volia posar també de referència és potser la incoherència entre una campanya electoral en la qual es va insistir molt i crec que estic ben indicada com per haver-hi estat sensible en això, i és en aquest sentit que ho deia.

El que deia de la reducció dels capítols, a veure, les escoles han rebut una carta en la qual se'ls hi diu que hi ha hagut una reducció d'un 18%. Si tornem al pressupost, el que deia abans, al capítol 4 de les subvencions, -i ho dic perquè jo no hi entenia res en pressupostos, i he fet classes accelerades-, el capítol 4, les recomanacions era una reducció molt més important que la del capítol 2 que només era d'un 10%. És en aquest sentit que ho lamento, perquè considero que era una subvenció que calia pujar-la i és veritat que a veure, la meva indignació és la mateixa que la que hi ha en les escoles, de veure que no solament no s'apuja sinó que a més a més encara es redueix, i més que el que hauria de ser vist el perquè s'utilitza.

Vaig ja a la meva repregunta...sí perquè ja veig que el Sr. síndic...

(diu entre rialles)

A veure, jo el que voldria demanar és, atès tot el que hem estat dient ara, si Govern té previst fer un estudi més profunditzat de tot això per plantejar eventualment una rectificació?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Suñé.

La Sra. Roser Suñé:

Sr. síndic.

A veure, la partida, ja que parlem de partides, correspon a les partides de capítol 4 que tenien la instrucció d'una reducció de 25%. I repeteixo, vam fer els esforços suficients per mantenir exactament igual la partida que suposava el pagament de la subvenció de transport per anar a la piscina, el que suposava per les APAES. Li he detallat altres partides d'inversió que es destinen a les escoles i, de la que ens vam permetre d'intentar veure la capacitat de l'optimització és la destinada a material pedagògic. Entenem per material pedagògic el material fungible. Fer-ne un estudi aprofundit i detallat, sense cap problema. Evidentment que les repercussions en els centres, cada cop que hi ha una davallada és evident que s'impacta sobre el treball que es fa en el centre, i és evident que a nosaltres ens

interessa conèixer els impactes que ha suposat realment. Jo li repeteixo, en les meves visites a les escoles, no m'ha semblat que les dotacions de material que adjudiquem aquí, -no confonguem amb les partides destinades a temes de seguretat, a temes de gasoil, a temes de llum, aquest és un altre tema, en el qual considero que el Govern andorrà ha fet sempre en totes les legislatures un esforç molt important.

És evident que podem fer una avaluació del que suposa aquesta reducció, i treballar-la en el pressupost 2013. Ho fem amb totes les partides, no és una novetat per nosaltres.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé doncs, només dir que sobre tot el que són despeses de calefacció, de manteniment dels edificis, em sembla que és normal que s'hi posin els mitjans, faltaria més. I a més a més és una cosa que està molt ben explicada i plantejada en els diferents convenis d'educació.

Llavors només voldria fer un a pregunta referent a les escoles espanyoles perquè fa poc, al 2010, si no m'equivoco, es va produir el tancament de l'escola espanyola de la Massana per manca d'alumnat. El Govern anterior va estar reflexionant de quina manera podia ajudar aquestes escoles, les escoles espanyoles a esdevenir atractives de nou, a fi d'evitar un nou declivi.

Llavors voldria saber si Govern ha previst algunes accions de cara a enfortir una mica aquest ensenyament, evidentment amb la col·laboració de la conselleria espanyola, com no podia ser d'una altra manera.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Gili, jo diria que estem una mica al límit de l'objecte de la pregunta però, Sra. ministra, si vol contestar... com vostè vulgui.

La Sra. Roser Suñé:

Simplement dir-li que la pregunta penso que s'allunya del que evidentment jo tenia consideració

per treballar avui. Jo agrairia que en parléssim en una altra ocasió més escaient... Evidentment que el ministeri hi pensa en aquesta qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sr. Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Per un any que aconseguim aprovar el pressupost abans de finals d'any, sembla que el tornem a debatre quatre mesos després...

Li volia demanar a la Sra. ministra si tenia constància d'alguna queixa per escrit d'algun sistema educatiu, dels tres presents en el nostre Principat, per la falta de manteniment o la falta d'assignació pressupostària per poder comprar tot el que s'ha parlat avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Suñé.

La Sra. Roser Suñé:

Sr. síndic.

No m'ha arribat en aquests moments cap comentari. Ho he demanat, ho he demanat aquests dies si en els diferents serveis que tenen relació, a mi, queixa escrita no me n'ha arribat cap i comentari tampoc, no sé si això motivarà que n'hi hagi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

A veure, jo tinc entès que les actes dels consells d'escola de les escoles franceses hi ha hagut constància d'aquestes queixes i, per tant, voldria saber si la Sra. ministra ha tingut accés a aquestes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Roser Suñé:

Sr. síndic, jo em referia estrictament a la qüestió pressupostària, altres qüestions... sí, sí que tinc constància d'altres temes, evidentment... i me les llegeixo, eh?

(Se senten rialles)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la pregunta següent.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a la negociació amb el Govern de la República Francesa d'un acord per a impedir la doble imposició.

Fou registrada amb el número 300 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012 del 10 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Tal i com deia en la motivació de la pregunta, en les darreres setmanes el Govern havia convertit en notícia reiterada l'evolució de les converses i negociacions amb el govern francès per a tancar un acord per a impedir la doble imposició fiscal entre ambdós països.

Les anades i vingudes de París del ministre d'Exteriors la darrera setmana de març i la primera setmana d'abril també havien estat publicidades.

El Consell General no havia rebut, però, cap informació per part del Govern en el moment que vaig entrar la pregunta el dimarts 10 d'abril al matí.

És veritat, i ja ho afegeixo aquí, que el Sr. cap de Govern em va telefonar a les quatre d'aquell mateix dia -a les quatre de la tarda s'entén- per manifestar-me en síntesi: primer, que el conveni s'havia rubricat a París el dimecres 4 d'abril; segon, que m'ho comunicava uns minuts abans de comparèixer en roda de premsa per informar-ne i, tercer, que també acabava de sol·licitar la compareixença del ministre

d'Exteriors per informar a la Comissió de Política Exterior.

Com sigui que la compareixença encara no s'ha pogut dur a terme i que no disposem del text rubricat, mantinc la pregunta en el sentit de si el Govern ens pot explicar en quina situació es troba la negociació del conveni per impedir la doble imposició entre Andorra i França i quins són els aspectes que plantegen més probables problemes, si és que n'hi ha?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Respon pel Govern el Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet com bé recordava el Sr. Bartumeu la realitat és que els fets i l'atzar dels calendaris han vingut a contestar en certa manera la pregunta sobre les meves publicidades anades i vingudes a París com es menciona en un intent -jo diria subtil- d'associar-lo a una voluntat de publicitat provocada des del Govern. Li puc assegurar que res més lluny de la realitat. Com bé saben els mitjans i prou que se'n queixaven a voltes.

Sobre la situació de la negociació i anant al moll de la pregunta, com ja se sap, el passat dia 4 d'abril es va rubricar un acord sobre un text de conveni per evitar la doble imposició entre França i Andorra. Aquell mateix dia 4 s'acordà per part de les delegacions no fer públic l'acord a fi de completar els processos de comunicació interns que estaven previstos per ambdues parts.

Aquesta és la motivació que va propiciar que el dia 10 al matí ambdues parts, amb una trucada del cap de Govern, acordessin poder fer públic l'acord aquell mateix dia.

La rúbrica d'aquest acord ve a culminar un procés endegat durant el darrer trimestre del 2011, a partir del mes de setembre, en aquell moment amb paral·lel amb l'enllestiment de les lleis d'impost sobre societats, d'impost d'activitats econòmiques o persones físiques i de rendes a no-residents, es van iniciar els treballs d'una comissió transversal de tres ministeris, el Ministeri de Finances, el Ministeri d'Economia i el Ministeri d'Exteriors per treballar sobre el model de Conveni -aprofito l'avinentesa per agrair breument a tots els qui han participat en aquesta comissió, el seu compromís i implicació professional en aquesta tasca. La trobada entre el cap de Govern i el síndic general a l'Elysée, la passada

tardor amb el Copríncep francès va permetre d'assentar les bases de cara a una negociació que permetés assolir un acord abans de les eleccions franceses, immediatament després de l'aprovació de les lleis fiscals, el mes de desembre -principis de desembre- el ministre de Finances, Sr. Jordi Cinca, va enviar una carta on demanava formalment l'inici de les negociacions en aquest sentit, una carta adreçada al seu homòleg, el ministre Baroin, recordant entre altres aspectes -i això és molt important- que ja en el 2006, el primer ministre de la República francesa, el Sr. Villepin, havia expressat la disposició del Govern francès a negociar un Conveni de doble imposició un cop s'enllestissin les reformes presentades en aquell moment pel govern d'aquella època -encapçalat pel Sr. Pintat- especialment, les referents a l'àmbit fiscal i predisposició que a l'any 2009 també es va reafirmar l'ocasió de la signatura del Conveni d'Intercanvi d'informació fiscal per part del ministre Woerth, aquest cop sota el govern encapçalat pel Sr. Bartumeu.

Al final, el tancament de l'acord es fa sota el govern del Sr. Martí i per tant, aquest pot ser molt bon exemple de continuïtat en els temes importants i en els temes d'estat. Durant el mes de gener es va rebre una contesta positiva en aquest sentit, tenia lloc la primera trobada a finals de gener -el dia 27 entren dues delegacions ja a París-, des de llavors es van produint intensos intercanvis d'informació entre ambdues parts.

A principis de març i poc després de la meua visita el ministre d'Afers Exteriors, el Sr. Juppé al *Quai d'Orsay*, on vam signar l'acord sobre limitació de fronteres i gestió de l'aigua que culminava -com recordàvem ahir un llarg procés de 10 anys i que havia patit un cert refredament la darrera legislatura- ens arribava la primera versió de proposta de Conveni plenament estructurada. A partir de llavors i fins el dia 4 es van succeir les reunions -aquí i allà-, i el dia 10 el propi cap de Govern com bé ha recordat ara el Sr. Bartumeu, informava als presidents de grups parlamentaris de la rúbrica i de la posterior roda de premsa que es faria. De la mateixa manera, demanàvem una compareixença que ahir... doncs, no va... havíem demanat aprofitant una compareixença ja sol·licitada el dia 3, ahir no es va acceptar de poder-ho fer però vam acordar la programació d'aquesta compareixença pel proper dia 30, la qual cosa ens donarà l'oportunitat de tractar amb detall aquesta qüestió i de moment em pararia aquí, segurament hi ha més elements.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

En primer lloc, -sense que haguem de fer un debat del Reglament del Consell, ahir no es que no s'acceptés de poder-ho fer, ahir és que no es podia fer reglamentàriament -com vostè sap-, però en tot cas ja ens vam posar d'acord per fer-la com acaba de dir.

Miri, la rèplica serà molt breu, evidentment aquí hi ha una continuïtat en una política que és d'interès del país i tots ens n'hem de felicitar, el que no he trobat en la... o no he escoltat, perdó, en aquesta exposició del calendari de les converses és una mica... si hi havia hagut o no hi havia hagut problemes i quins eren aquests problemes -que es el que demanava d'identificar-. Si el Sr. Ministre s'estima més no identificar-los avui i esperar la seva compareixença també podria arribar-ho a entendre, però en tot cas entenc que jo havia preguntat una altra cosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ministre, li demanaria que fos breu, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Una mica atinent a les dificultats del reglament i de gestionar el temps he intentat donar el màxim d'informació sobre els tempos que s'havien seguit.

Agraeixo d'entrada, doncs, la comprensió del que vostè fa gala, sabent doncs que tindrem una compareixença més detallada. A l'espera d'aquesta trobada sí que m'agradaria, doncs, destacar la importància de la signatura d'aquest conveni, especialment pel que fa a la eliminació de les retencions sobre la facturació dels els serveis prestats per empreses andorranes que prestin serveis cap a França, que és un element molt important per la competitivitat de les mateixes empreses.

Així mateix, m'agradaria destacar en aquest punt rellevants de la negociació l'homologació dels impostos directes sobre rendes ja existents i també a venir que resulta -jo crec- primordial pel futur d'aquest país i la competitivitat de certs tipus de retencions i la remissió, efectivament, a l'acord bilateral del 2009 pel que fa a l'intercanvi d'informació.

Aquests són punts importants i rellevants que tractarem més amb detall i tots aquells altres

aspectes que també es retrobaran i tindrem ocasió probablement de fer-ho a la comissió de forma molt detallada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Entrem en el temps de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta? Bé, si no hi ha més... si no hi ha cap repregunta, passem a la següent pregunta que és la número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a la convocatòria d'un concurs públic internacional per l'assessorament en l'accés i la distribució de medicaments a Andorra.

Fou registrada amb el número 301 i s'ha publicat en el butlletí núm. 19/2012 del 10 d'abril. Exposa la pregunta la Sra. Silvia Eloïsa Bonet Perot.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

En el BOPA número 9 del 22 de febrer del 2012, fou publicat l'edecte pel qual es convocava un concurs públic internacional per l'adjudicació dels treballs d'assessorament en relació amb la millora en l'accés i distribució de medicaments a Andorra.

Posteriorment, en el BOPA número 10 del 29 de febrer del 2012, es publicava un altre edecte que deixava nul i sense efecte el concurs públic internacional al·legant que hi hagué una errada en la seva publicació.

L'Agència Espanyola del Medicament a finals d'any va tornar a modificar els tràmits d'exportació de medicaments al Principat. Tot i que va agilitzar els tràmits, s'exigeix que s'adjunti una declaració del destinatari dels fàrmacs en la qual es certifiqui que els productes seran per a ús exclusiu a Andorra. És a dir, que es garanteixi que no hi haurà reexportacions.

Així doncs es pregunta al Govern:

Quina ha estat la motivació de convocar l'edecte del concurs públic internacional per fer aquests treballs d'assessorament en relació amb la millora en l'accés i distribució de medicaments a Andorra, i les raons de Govern perquè, en una setmana, es deixés nul i sense efecte aquell edecte?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per Govern contesta la Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Des de fa temps, les farmàcies d'Andorra tenen problemes per obtenir medicaments bàsicament des d'Espanya i efectivament ja hi vam dedicar una sessió de preguntes. Va haver-hi una pregunta sobre la problemàtica de la distribució. Problemes que recordo ràpidament, degut bàsicament:

- als controls estrictes a l'exportació de medicaments que aplica el país veí per evitar el comerç paral·lel de medicaments

- pel fet que la indústria farmacèutica esta restringint el seu canal de distribució, seleccionant els majoristes de medicaments que poden distribuir els seus productes i/o aplicant polítiques de preu lliure a l'exportació dels mateixos.

I com hi fa referència també la pregunta en la seva motivació:

- A les noves directrius en matèria de notificacions d'exportacions a països tercers.

La motivació de contractar una consultoria per dur a terme treballs d'assessorament i sobretot un estudi en la matèria, doncs, per tota la problemàtica d'accés i distribució de medicaments és justificada per la necessitat de trobar una solució global i definitiva, si es possible i això espero, a la distribució de medicaments al País. Una solució que permeti garantir amb seguretat i transparència la millor logística d'abastiment. És un punt fonamental per el procés de reordenació del sector farmacèutic, ho espera el sector, ho espera el Govern, ho espera el Ministeri de Salut i Benestar i tots els que estan afectats per aquest problema. Procés que hem endegat -evidentment- en coordinació amb els professionals del sector.

Aquest estudi s'emmarca dins del treball d'elaboració de la llei de medicament que ha d'estar enllestida a la tardor i la qual ja vaig mencionar durant la pregunta que es va fer el 29 de setembre del 2011.

En la sessió del 15 de febrer, la sessió de Govern del 15 de febrer vaig proposar al Govern la publicació d'un edecte per convocar un concurs públic per a aquests treballs d'assessorament i d'estudi; el Govern va decidir -vist la rellevància del tema, la urgència- adjudicar directament els treballs a una consultoria experta en la matèria.

Així doncs l'edecte va sortir publicat al BOPA per error i per aquest motiu es va deixar nul i sense

efecte en el següent BOPA. Assumeixo la responsabilitat que em pertoca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs miri, amb la publicació de l'Edicte a mi l'únic que em demostra és una manca de definició a l'hora de solucionar problemes, els problemes que patim són tan coneguts que no calen assessorament.

Tothom coneix realment quins són els problemes en l'accés i distribució de medicaments, els hem discutit aquí varies vegades. Però aquesta voluntat de marejar la perdí amb assessoraments, la única cosa que fa és allargar els problemes fins arribar a la cronicitat.

Torno a insistir en els problemes per si encara tenim dubtes, tenim problemes de distribució interna, com s'ha dit, distribuïdors farmacèutics andorrans que estan en clara situació de desavantatge envers els distribuïdors estrangers que operen al nostre país.

Hi ha laboratoris que es neguen a vendre els seus productes als distribuïdors andorrans justificant que Andorra ja està subministrada per espanyols i francesos limitant la seva competitivitat. Al distribuïdor andorrà, el laboratori li aplica un doble preu, ja que es tracta d'un producte exportat, també afecta a la seva competitivitat.

Persisteixen les complicacions pel que fa als controls administratius sanitaris i duaner. Persisteixen uns durs requisits imposats per l'Agència Espanyola del medicament, i a més a més, Andorra no disposa de quotes de medicaments.

El passat 15 de juliol del 2011, en unes declaracions posteriors en una reunió que va mantenir amb el col·legi de farmacèutics, el Ministeri de Salut, és a dir vostè mateixa Sra. ministra, i el col·legi, van coincidir en la necessitat d'actuar amb rapidesa per disposar d'un marc legal homologable als països europeus i alhora adaptat a les particularitats d'Andorra i que doni les eines necessàries per garantir la disponibilitat a Andorra de medicaments de qualitat segurs i eficaços, en definitiva parlaven de la futura llei del medicament.

Però avui en dia la cosa... la única cosa que tenim és un reglament sobre la publicitat dels medicaments destinats al públic i per si no fos poc, conté articles que en cert mode vulneren la Constitució degut a

que regula aspectes que no tenen que ser regulats per llei.

Miri, en vista d'això Sra. ministra, si necessita assessorament sobre aspectes relacionats amb els medicaments o per acabar d'una vegada amb la necessària Llei del manteniment, podem confiar amb els farmacèutics del país que han demostrat que coneixen perfectament les seves competències i com s'han de regular les seves funcions i responsabilitat entre els que es troben la distribució dels medicaments.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Té la paraula la Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. consellera, em consta que justament hi ha dedicat bastant temps quan vostè ha ocupat el càrrec de ministra de Salut i de Benestar i Treball i que si realment aquest aspecte fos tant senzill i... que ja es ve parlant des de fa tant temps, s'haguessin trobat solucions que ja estarien vigents.

Aquestes solucions no existeixen al dia d'avui, perquè pel que fa al tema de l'accés i de la distribució de medicaments, queden moltes coses per analitzar.

I això de marejar la perdí... res de res, i lo dels assessoraments que surt realment quan els demanem és perquè realment necessitem ajuda i no disposem de totes les competències, en un tema tant delicat, no únicament pels problemes que coneixem a nivell del país, però també -perquè ja hem tingut ocasió de precisar-lo- perquè a nivell europeu i a nivell internacional ja sabem que el mercat de la distribució de medicaments està en plena evolució, per no dir revolució, eh? Amb a més a més intervencions dels laboratoris de manera també molt específica. Doncs necessitem efectivament solucions definitives, analitzar totes les causes, les opcions que tenim per organitzar una distribució, un model distribució digna d'aquest nom a nivell del país.

I evidentment que treballem amb el col·legi professional de referència, el col·legi de farmacèutics i els majoristes. Comptem amb ells, treballem amb ells, inclús abans de signar el contracte doncs amb la consultoria, els hem informat i ha començat el treball i penso que tothom ho agrairà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el torn de les repreguntes...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs sí, com molt bé diu és un tema que em preocupava molt en aquella etapa però no estic jo ara en aquell lloc, però segueix preocupant-me aquest tema, i em preocupa moltíssim, perquè penso que sí que hi ha una solució i la solució ve per la Llei del medicament.

La Llei del medicament és un dels aspectes que s'està reclamant als països veïns que regulem aquest aspecte i crec que, n'estic convençuda que és un pas important per poder solucionar part d'aquests problemes.

Però bé, miri, a mi de tot aquest edicte el que més m'ha preocupat -més que el fet que vostè demani una assessoria- és el fet que sigui internacional. Aleshores, la meua pregunta és: Qui està fent l'assessorament sobre la distribució de medicaments?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Ja ho he dit, efectivament estem treballant i de valent perquè el país disposi després de tants anys, de tants anys de parlar d'una llei de farmàcia - la única diferència ara és que li diem la Llei del medicament- tingui aquest any, la Llei del medicament.

Però quan fas una llei i et preocupes també pel desplegament reglamentari corresponent i de reordenar el sector de regular-lo, que és efectivament el que demana tothom, no únicament el país, però els països veïns amb qui estem negociant i renegociant convenis, i el primer que demanen són mostres de reordenació, i insisteixo, quan és molt complicat, molt específic, demanem ajuda i demanem ajuda a experts en la matèria. Estem treballant amb *Pares Consulting*, que és una consultoria que ens mereix tota confiança perquè a més a més, ja hi ha treballat el Ministeri de Salut i Benestar en d'altres projectes i que té una experiència confirmada en aquest àmbit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Suposo que no deu ser una consultoria que estigui afincada a Andorra, perquè realment jo no la conec i clar, penso que el meu problema està, i torno a insistir amb el tema que sigui internacional perquè, una assessoria que sigui internacional ha de conèixer... Primer, s'ha de situar en la realitat d'Andorra i conèixer les peculiaritats del país, i després fer l'anàlisi i l'estudi que cregui convenient. Llavors la meua pregunta següent seria quin cost econòmic té aquest assessorament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Primer de tot dir que, efectivament la consultoria i tota la documentació en relació amb una consultoria que fa molts anys que treballa a Andorra i a més a més, la persona que ens han delegat com a referent per a aquest estudi és molt conegut del ministeri doncs, de Salut i Benestar d'Andorra i des de fa molts anys i mereix tota la confiança tot particularment per la seva especialitat en tot l'àmbit a més a més de qualitat que és indispensable en aquest sector.

Aquest estudi costarà 27.000 €.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

I clar... jo també em pregunto ara, com és que no hem demanat al col·legi de farmacèutics, que en definitiva... a veure, el col·legi de farmacèutics podria haver fet aquest tipus d'assessorament, o

haver-se encarregat de fer aquest tipus d'assessorament d'alguna manera, perquè penso que els col·legis professionals en molts aspectes han estat assessorant el ministeri en moltes altres àrees i potser en aquest aspecte... i potser ens hauríem estalviat uns diners que... Home, no deixen de ser una quantitat certament important.

Pot explicar això, si us plau?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Ja he dit en diferents ocasions que estem treballant des de l'inici i des de fa molts anys amb el col·legi de farmacèutics, amb la junta de farmacèutics i és conjuntament que s'ha exposat doncs aquesta decisió i a més a més ja em tingut la primera reunió de treball i em consta que tothom està més satisfet.

Doncs, molt bé si els col·legis professionals poden tenir temps i tenen experiència en un àmbit tant complicat, tant complicat on insisteixo, fa més... perdoni'm, però penso que fa més de 15 anys per no dir de 20 anys que es treballa la llei de farmàcia, doncs és hora que ràpidament trobem solucions, perquè estem en un context internacional molt delicat i que les farmàcies, és un sector que estan fragilitzades en aquest moment. Doncs treballem conjuntament, i a més a més ara hi ha hagut un canvi de junta del col·legi de farmacèutics i a més a més, crec que la presidenta a més a més feia part de l'antiga junta doncs, no hi haurà cap ruptura ni cap preocupació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Bé, si no hi ha cap repregunta doncs passem a la 9a pregunta.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a la licitació de la concessió de la construcció de l'Heliport Nacional d'Andorra.

Fou registrada amb el número 302 i s'ha publicat en el butlletí núm. 19/2012 del 10 d'abril. Exposa la pregunta el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

L'article 55 de la Llei de navegació aèria del 9 de novembre del 2000 diu textualment:

"Correspon al Govern la construcció, la qualificació, la inspecció i l'explotació d'aeròdroms, aeroports i heliports públics dins el territori andorrà, i l'habilitació dels corresponents despatxos de duana. Correspon al Govern l'autorització de la instal·lació d'aeroports, aeròdroms, i heliports privats, així com la qualificació i la inspecció."

I l'article 3 del Reglament d'Heliports publicat al BOPA núm. 72, del 27 d'octubre del 2004 diu textualment:

"Heliports públics de transport: són heliports dedicats fonamentalment a les operacions de transport aeri que poden admetre helicòpters de gran capacitat, tant de passatgers com de mercaderies. Com que són públics, la promoció i l'explotació d'aquests heliports corresponen al Govern, que ha de fixar els requisits i les limitacions d'ús oportuns.

El Govern pot encomanar, per concurs la gestió i l'explotació de la infraestructura a la iniciativa privada."

Vist l'exposat, pregunto:

Pot dir el Govern sota quina normativa s'ha licitat la concessió de la construcció de l'Heliport Nacional d'Andorra a una iniciativa privada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per Govern intervé el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

La contesta literal a la pregunta formulada pel Sr. conseller David Rios, és que el Govern no ha licitat la concessió de la construcció d'un heliport nacional, encara que sembli estrany.

I us diré també que el concurs públic al què em referiré a continuació, s'ha licitat d'acord amb la legislació vigent, com no pot ser d'altra manera, a saber, el Codi de l'Administració, la Llei de la contractació pública, la Llei de la navegació aèria, el Reglament d'heliports, i el Reglament d'operadors aeris, entre altra normativa sectorial i general. De

fet, la resposta a la seva pregunta també es troba a l'article 10 del Plec A, del que no dubto s'hagi llegit detingudament ja que us el vaig trametre ja fa més d'un mes.

Ara bé, no voldria limitar-me a no contestar per un malentès en la formulació de la pregunta; al contrari.

Dic malentès, perquè l'Edicte del 25 de gener de 2012, al que el Sr. conseller deu fer referència, convoca un concurs públic per a la concessió administrativa de la gestió de les línies de vol regular internacional i construcció i gestió indirecta del servei públic de l'Heliport Nacional d'Andorra. I així s'exposa i s'explica en l'article 1 del Plec A del Plec de bases. Per tant l'objecte del concurs és l'explotació de les línies de vol regular internacionals, dins de la qual s'hi inclou la construcció i la gestió indirecta de l'heliport públic.

La concessió de la gestió de les línies de vol regular internacional es fonamenta en les condicions per a l'establiment dels serveis aeris internacionals de caràcter regular, que s'estableix en l'article 75 de la Llei de Navegació Aèria i en l'article 79 del mateix text que, equipara aquest servei a un servei públic.

Així, la modalitat de contractació a través d'un contracte de serveis públics, obeeix a allò que estableix l'article 34 de la Llei de Contractació Pública, segons el qual són contractes de gestió de serveis públics, aquells pels quals l'Administració encomana la gestió indirecta d'un servei públic a una persona, física o jurídica, sempre que el servei tingui contingut econòmic i no impliqui l'exercici d'autoritat irrenunciable.

I també en l'acompliment del que disposa l'article 5 del Codi de l'Administració, segons el qual l'Administració respectarà el principi del caràcter subsidiari de l'activitat pública respecte a la iniciativa privada.

Sobre aquesta base, les raons que han portat al Govern a fer ús d'aquesta modalitat de contractació, no solament es fonamenten en justificacions d'indole política, derivades de l'interès públic, general i nacional, que representa poder disposar de noves vies de comunicació amb els països veïns, sinó igualment en motivacions de caràcter econòmic, atès que el principal cost econòmic de l'operació recau en l'establiment, manteniment i gestió de les línies de transport regular de persones i de mercaderies, així com dels mitjans tècnics necessaris per assegurar el servei, i no en la construcció de l'heliport públic.

D'aquesta manera, la construcció i la gestió de l'Heliport no és l'element central de tota l'operació, sinó -contràriament- l'establiment i la gestió de les línies de vol regular amb els països veïns, sense perjudici que la concessió d'aquest servei públic

porta inherent la realització de les obres necessàries per a la construcció de les infraestructures imprescindibles per assegurar el servei, entre les quals -efectivament- hi ha la construcció i explotació de l'heliport.

Això no obstant, s'ha previst i assegurat que durant el termini de la concessió l'heliport que es destinarà a la prestació d'aquest servei públic, tindrà la consideració d'únic Heliport Públic Nacional, sotmès a l'autorització, supervisió i control del Govern i beneficiarà de la declaració de projecte d'interès nacional, tal com s'exposa a l'article 3 del plec A del concurs.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el torn de rèplica...

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltant les explicacions atentament del Sr. ministre, òbviament és a favor que tot el concurs engegat i la creació de l'heliport nacional és vàlida i correcta, de totes maneres voldria aclarir que el motiu d'aquesta pregunta és perquè hi ha una gran confusió amb la definició d'aquest concurs. Una confusió que ens porta a pensar que fins i tot podria estar no respectant la legalitat.

Vostè diu que la construcció no entra dins del que seria l'objecte del concurs, cosa que quan s'agafa el plec de bases que vostè em va facilitar i així ho agraeixo, doncs parla que hi ha una concessió administrativa de la gestió de les línies de vol regulars i construcció i gestió indirecta del servei públic de l'Heliport Nacional d'Andorra i com diu l'article 3 del mateix plec de bases, doncs, l'article 1.2 diu que: "el contracte de concessió administrativa comprèn igualment" -i cito textualment- "la construcció de l'Heliport Nacional d'Andorra".

El problema de tot això és que no ho veiem gens clar. Com li he dit a la introducció de la pregunta, segons la llei de la navegació aèria correspondria al Govern la construcció d'heliports públics dins el territori andorrà. En cap cas, es contempla que els privats puguin construir heliports públics. Per tant, el problema de tot això és la interpretació que fa el Govern dins del plec de bases del concepte públic i privat. El plec de bases distingeix de públic o privat segons la titularitat del terreny on s'ubica l'heliport, però entenem que si el Govern pot donar concessió, una construcció, unes línies i una gestió és perquè en

posseeix la titularitat, per això entenem que és una infraestructura pública.

A banda, l'article 12 de la Llei de navegació aèria defineix dos grups d'infraestructures aeronàutiques. Una són les superfícies d'arribada/sortida i moviment d'aeronaus i les altres són les infraestructures integrades en el sistema de circulació aèria que faciliten l'ús ordenat i segur de l'espai aeri.

Aquesta segona categoria segons diu la llei: "correspon al ministeri encarregat dels transports l'establiment" -per tant la construcció- "la millora i la supressió d'aquestes instal·lacions de circulació aèria en aeroports d'ús públics".

Bé, per tot l'exposat, podem arribar a considerar que la formulació de la modalitat del concurs és incorrecta, i arribats a aquest punt, hem de lamentar una vegada més la improvisació i el poc rigor a l'hora de plantejar les poques solucions que ens porten a situacions com l'actual, per tant considerem que el plantejament actual del concurs no s'ajusta a la legislació actual, o podria no ajustar-se a la legislació actual i per tant, requeriria per part de Govern una revisió en profunditat del plantejament del projecte del plec de bases i fins i tot de la legislació vigent.

El que ens juguem tots en aquest projecte és molt, es compromet una adjudicació d'una concessió de 30 anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, hauria de ser breu si us plau.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, entenc que l'explicació que acabo de donar pot ser molt confusa, per mi també ho és perquè no l'acabo d'entendre, el que sí que us puc dir que el plec de bases està pensat amb la seva totalitat amb la concessió d'un servei públic, no de la construcció. I veig que com que insistiu i reitereu amb una presumpta, inclús esteu dient una il·legalitat del sistema emprat per Govern per licitar aquest infraestructura o aquest servei públic, jo us ho explicaré amb altres maneres, intentaré fer-ho... que aquí hi havia dues maneres molt diferenciades de dur a terme aquest projecte.

El Govern ha optat per un procediment que ha consistit bàsicament amb licitar la concessió de les línies regulars que inclou, evidentment aquest servei públic, la construcció i la gestió indirecta de l'heliport públic. És una infraestructura pública i un

servei públic, per la qual cosa no hi ha cap dubte sobre la qualificació d'aquest tipus de projecte. I diria a més, que aquest projecte no suposa cap tipus de despesa per l'Administració, cap tipus de despesa pel Govern en aquests moments, per tant, per dir-ho clarament, és una opció molt útil per Andorra i de cost zero.

Un altre plantejament que potser hauré explicat en el seu cas, i que segurament s'hauria fet fa 5-10 anys hauria estat el següent, una opció més clàssica de construcció de l'heliport. Mireu, que hauríeu pogut fer amb un altre model, que veureu el comparatiu del cost:

Primer, el Govern hauria pogut comprar el terreny o bé expropiant -segurament expropiant degut a la índole d'aquest tipus d'iniciatives- o bé comprant amistosament un terreny, per tant, cost econòmic.

Segon, el Govern podia licitar la construcció d'un heliport a una empresa constructora, podia fer-ho internament amb personal del COEX però potser hauria tardat 15 anys, per tant, millor licitar-ho a una empresa constructora externa. Un altre cost econòmic.

Tercer, haureu hagut de licitar la gestió de l'heliport, per a què pugui funcionar. Un altre cost econòmic.

I quart, segurament atès que les línies regulars acostumen a ser deficitàries hauria subvencionat l'eventual dèficit de funcionament de les línies regulars que s'haguessin presentat a un altre concurs públic per a gestionar línies regulars.

Per tant, jo penso que en aquest sentit les diferències de les dues opcions són clares i manifestes. Una opció, de ser públic sense cap cost econòmic per l'Administració en un projecte amb el qual hem tingut la sort que al cap de trenta anys d'intentar tenir aquesta "conjuntura" al país, s'hi han presentat dues ofertes i una altra opció amb la qual el Govern hauria comprat del terreny, fet l'heliport i licitat l'exploració i les línies regulars amb el cost molt important que hauria pogut representar per a l'Administració.

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Alcobé:

...penso que amb aquesta explicació queda bastant clara l'opció que ha agafat el Govern per tenir una infraestructura molt útil i sense cap cost per a l'Administració i, evidentment respectant la legislació vigent com no pot ser altrament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem a les repreguntes.

Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Li agraeixo al ministre que m'informi de totes les opcions que hi ha però a mi, concretament la que m'interessa és la que vostès han posat en marxa i la que està definida en el Plec de bases del concurs que vostès han engegat.

Jo només li dic, vostè repeteix que es concessionarà la construcció d'un heliport públic a un privat. Jo li repeteixo, l'article 55 de la Llei de navegació aèria diu: "Correspon al Govern la construcció d'heliports privats..." perdó: "d'heliports públics". Jo penso que s'ho han de mirar, o canvien de modalitat, una modalitat que s'ajusti a la Llei, o canvien la Llei perquè s'ajusti a la modalitat que vostès han triat però, les dues coses a la vegada no quadren.

L'última pregunta que faré en aquest sentit serà: si el Govern té previst un calendari d'adjudicació d'aquest Projecte vists els temes que han sortit avui en aquesta pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

No repetiré el que ja he dit, però potser per simplificar-ho més diré que el Govern no concessionaria una obra, concessionaria un servei públic i, per fer aquest servei públic evidentment el licitant no haurà de fer una obra però l'objectiu del Plec de bases, està tot pensat en aquesta forma, és el de licitar un servei públic i no una obra en la seva essència.

I la resposta concreta a la segona pregunta és que el Plec de bases preveu que en el termini de deu mesos aquesta infraestructura hagi d'estar en funcionament, la qual cosa desitjaríem que aquesta obra estigui en funcionament a principis de l'any 2013 que és quan esperem que es podrà utilitzar i que sigui d'utilitat pel país amb una època d'hivern que esperem que sigui, tot sigui dit, millor que la d'aquest any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Bé, si no hi ha més repreguntes passem a la pregunta número 10.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a l'estat del projecte de les noves escoles de Canillo

Fou registrada amb el número 303 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012, del 10 d'abril.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Atès el fet de què a Canillo continuen havent-hi alumnes en immobles provisionals prefabricats i sabedors de la voluntat de trobar solució de manera urgent a aquesta situació per part de Govern i del Comú de Canillo, pregunto: en quin estat es troba el projecte de la nova escola de Canillo?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé pel Govern el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc vull agrair a la Sra. consellera aquesta pregunta que permetrà esvaïr qualsevol dubte sobre la voluntat del Govern d'executar un projecte constructiu escolar que permeti un agrupament de tots els alumnes de la parròquia de Canillo i eliminar, després de molts anys, una situació de provisionalitat i de dispersió que no afavoreix unes condicions escolars òptimes, com vostè sap.

Només per fer una breu ressenya de la situació escolar de Canillo, actualment Canillo té una població escolar de 267 alumnes, dels quals 137 estan a l'escola andorrana i 130 a l'escola francesa. Aquests alumnes es reparteixen en 3 instal·lacions: el centre escolar (situat a la part alta del poble de Canillo) amb 188 alumnes dels 2 sistemes educatius; un altre edifici llogat de l'era de Cal Sinfreu que

disposa d'espais comuns, i els mòduls prefabricats (que inclouen 67 alumnes de l'escola francesa). Canillo és doncs l'única parròquia que té els alumnes dividits en diversos espais, i la única que encara disposa d'aules en mòduls prefabricats, com molt bé ha recordat.

En canvi, la capacitat de les instal·lacions actuals dels sistemes escolars de Canillo és d'uns 400 alumnes. El problema no rau, doncs, en la capacitat de les instal·lacions sinó en el fet de disposar de diferents centres educatius i d'existir aules en mòduls prefabricats. L'objectiu és doncs disposar d'un únic centre educatiu a l'objecte de no haver de duplicar els principals serveis escolars i fomentar alhora una major integració dels alumnes.

El procés per disposar d'un espai únic per construir un nou centre educatiu també resulta llarg i dispers, des de l'any 2005, en què el Ministeri d'Educació va sol·licitar al Comú de Canillo la disponibilitat d'un terreny d'uns 5.000 m² per bastir una nova escola per donar cabuda a la població escolar actual i futura de la parròquia.

Inicialment, el Pla d'urbanisme de Canillo contemplava l'espai destinat per aquest centre a la zona de Sella, com de tots és conegut. Però aquest procés no va arribar a bon fi per les nombroses dificultats aparegudes durant la seva tramitació. L'alternativa trobada pel Comú de Canillo, va ser un terreny de casa Roig, conegut com el Barrer -que el Sr. Barcia coneix molt bé-, situat sobre el càmping Pla. Així, el 12 de juliol del 2010 el Comú de Canillo va signar un conveni amb casa Roig per la cessió d'aquest terreny.

A finals de l'anterior mandat comunal, el 12 de desembre del 2011 -i això és rellevant-, els cònsols de Canillo ens va informar i trametre una carta exposant les noves dificultats aparegudes en aquest terreny amb els hereus del Sr. Agustí Fitó Casal de cal Roig, atès que havien manifestat la voluntat de renegociar el conveni signat, amb la possibilitat de denunciar-lo davant dels tribunals. El comú posava a consideració del Govern, plantejar de nou, la ubicació de les noves escoles.

Ens trobem doncs davant d'aquesta situació prou complexa pel que fa a l'obtenció d'un terreny per part del comú, a la qual s'hi afegeixen les dificultats econòmiques del context actual, atès que la construcció d'un nou centre escolar per donar cabuda a una previsió d'uns 500 alumnes pot oscil·lar entre 12 i 15 milions d'euros, particularment en funció del terreny.

A més, també és manifest que l'eventual ubicació al prat del Roig, tampoc satisfaria a molts pares d'alumnes i docents de Canillo, per les seves

condicions orogràfiques i de situació en una zona molt obaga i, a l'hivern, segurament de les més fredes del poble.

Davant d'aquesta situació, el passat 13 de febrer es va mantenir una reunió al Comú de Canillo entre els cònsols de Canillo, la ministra d'Educació i Joventut, el ministre d'Economia i Territori, i els tècnics corresponents, per analitzar la situació i la possibilitat de cercar solucions i alternatives davant de les dificultats sorgides.

Així, en aquests moments, els tècnics dels departaments d'Educació i d'Ordenament Territorial estan avaluant diferents possibilitats i alternatives, prioritzant l'optimització dels recursos educatius però vetllant també per trobar una solució econòmicament viable. Unes alternatives que s'analitzen segons les superfícies de terreny disponibles, les superfícies edificables, l'orientació i assolellament dels terrenys, la topografia, l'estat d'urbanització actual, l'estimació de terminis, l'estimació de costos i altres consideracions de caràcter tècnic i legal.

I una volta escollida l'alternativa més viable, el Govern manté l'objectiu de licitar la redacció del projecte constructiu, tal com està previst en el Pressupost d'aquest any amb una partida de 529.000 euros.

El Govern manté doncs com a objectiu principal i prioritari definir l'opció retinguda en els propers mesos (i si pot ser abans del mes de juny), de manera a tenir redactat el projecte constructiu durant l'any en curs i procedir a la licitació dels treballs de construcció a principis del proper any 2013.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quan parlem de les escoles de Canillo ens referim, tal com ha dit el Sr. ministre, d'un costat a un edifici antic de tota la vida, que s'ha fet petit i, de l'altre uns immobles prefabricats ocupats per una part de l'escola francesa de Canillo.

Aquests prefabricats de segona mà recuperats d'un altre indret que ja no els necessitava es van instal·lar de forma provisional per solucionar el problema de manca d'espai. Malament, però, aquesta situació que havia de ser provisional ja fa deu anys que dura. A desgrat dels alumnes, les seves famílies i els seus

docents que no treballen en les condicions més òptimes.

Revisant el programa electoral de Demòcrates per Andorra en la pàgina 26 vostès manifestaven la seva intenció de substituir les instal·lacions provisionals en mòduls prefabricats per noves construccions i, per tant, no tinc cap mena de dubte que es referien a les escoles de Canillo. Però, ara ja ha passat un any des que van entrar a Govern, només en queden tres i el més calent està a l'aiguera... com diuen.

Durant els darrers anys han sortit diverses localitzacions possibles -ens ho ha dit el Sr. ministre- per construir la nova infraestructura (Incles, Pla de Sella, urbanització El Refugi, ampliacions de les escoles existents), però sembla ser que res no avança.

Durant els seus curts mandats, primer com a cònsol menor i després com a cònsol major Dolors Cabot va fer públicament varis precis a Govern perquè solucionés la problemàtica, però tampoc res es va moure.

Durant la campanya en les darreres eleccions comunals d'aquest desembre es va sentir per activa i per passiva en tot el territori, que tenir un govern i un consolat del mateix color, milloraria sense dubte l'eficàcia de totes les actuacions tant d'àmbit nacional com local.

Tenim el Govern i la Sindicatura més rellevant en representants de Canillo, entendria així d'entrada que això hauria de ser un avantatge en aquesta qüestió, però començo a pensar que potser és més aviat el contrari i es converteix en un inconvenient.

No entenem com aquest Govern autoanomenat "Govern dels millors" no troba la manera de desencallar la situació. No podem no coincidir en què l'educació és i ha de ser una prioritat.

En unes declaracions a la premsa de ja fa uns mesos, el cap de Govern declarava que les escoles de Canillo no eren la seva prioritat i ho justificava essencialment per raons pressupostàries però fa pocs dies ens assabentàvem d'un projecte d'ampliació de l'escola d'Ordino -no pressupostat si no m'equivoco- per un valor de 3,3 milions d'euros -cosa que ens en alegrem si l'escola ho necessita. A més, aviat es votarà al Consell el crèdit extraordinari per pagar l'empresa *Monitor Group* per una quantia d'1,6 milions d'euros. Podem parlar també de rotondes i segurament de moltes més coses.

Per tant, Sr. cap de Govern -em sap greu que no hi sigui...- els arguments de calat econòmic perden substància.

Senyores i senyors consellers, senyores i senyors ministres, ja no podem creure que la raó sigui pressupostària.

Ha arribat el moment d'actuar per als nostres infants de Canillo. Prengui'n una decisió i facin tot el possible perquè aquesta es concreti. De mecanismes n'hi ha quan convé... -i aquí també tenia un missatge pel cap de Govern...- el Sr. cap de Govern ho sap, però també ho saben els seus ministres. El Govern i el comú de Demòcrates per Andorra tenen totes les eines necessàries per resoldre aquesta inacceptable situació. Per tant, demanem que s'accelerïn els tràmits per fer realitat el més aviat possible les noves escoles de Canillo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre. Hauria de ser breu perquè estem fora de temps.

El Sr. Jordi Alcobé:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Compartir la preocupació de què la situació actual no és la millor i evidentment estem treballant per buscar una solució en els millors terminis possibles.

No compartir l'opinió de què, perquè un ministre sigui de Canillo, o no, doncs es faran millor, o no, les coses del compromís del Govern d'Andorra, i no perquè hi hagi un o dos ministres de Canillo en un Govern.

Punt número 3. L'argument econòmic, doncs, evidentment és un argument més però en qualsevol cas no és el principal problema d'aquesta situació. El principal problema és que no hi ha un terreny disponible actualment... si vostè en coneix un doncs, que ens el digui perquè realment hi ha dificultats reals per obtenir un terreny per poder fer aquestes noves escoles o inclús per ampliar-les.

De fet, la situació actual no seria la que és si no haguéssim rebut una carta del Comú de Canillo a finals del 2011 informant de què la situació amb la negociació pel terreny de Cal Roig s'ha interromput. Per tant, el terreny que teníem disponible per poder fer aquesta construcció ja no es pot utilitzar més, i el que fa aquest Govern actualment és analitzar quines possibilitats tenim a curt termini per buscar una solució i tornar a centralitzar i a ubicar en un únic espai tots els alumnes de Canillo.

Però repeteixo, i per acabar la rèplica, la preocupació és la mateixa que la seva com no pot ser altrament i de fet, no menor, i busquem totes les solucions possibles perquè a finals de juny tinguem una localització per a les escoles de Canillo i per una vegada per totes -com diu vostè- al cap de deu anys

tinguem els alumnes en un únic espai en condicions òptimes per fer el curs escolar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el torn de les repreguntes.

Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, he escoltat atentament el relat que ha fet el Sr. ministre dels possibles terrenys per ubicar les escoles de Canillo i n'ha obviat uns, i no per desconeixement.

L'any 96 hi va haver un comú que va comprar uns terrenys i al 2000 la continuïtat d'aquell comú va comprar uns altres anomenats Cal Roca i Ca la Migera.

Posteriorment aquells terrenys es van cedir al M. I. Govern per ampliar les escoles que tots coneixem i les quals alguns han tingut l'honor de poder-hi estudiar.

Per tant, la meva pregunta és:

Aquests terrenys comprats i cedits al M. I. Govern d'Andorra aproximadament a finals de l'any 2001 s'han descartat per l'ampliació d'aquestes escoles? El Govern els pensa retornar la titularitat al Comú de Canillo o hi pensa fer alguna altra cosa?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé.

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, com esteu dient, una possibilitat seria ampliar les escoles actuals, les antigues escoles actuals, de Canillo. L'ampliació es podria fer en dos trams: una per la part de Rius -la part de darrera que toca el riu de Montaup-, i una altra ampliació, si escau, per la part dels terrenys de Cal Roca i Ca la Migera que són adjacents també a la part solana tot i que és una franja més complicada perquè hi ha una penya important, com molt bé sabeu, i requereix un cost econòmic superior i de molèsties segurament per fer aquesta obra en període escolar.

En qualsevol cas, l'important és que aquests terrenys estan a les alternatives que estem estudiant i

possiblement seria una solució si aquests terrenys permeten donar cabuda a la població escolar prevista en aquest centre i, per tant, seria ampliar les escoles actuals en aquests terrenys. Aquesta seria una de les diferents alternatives que estem estudiant i, evidentment, una que seria viable si finalment pot donar cabuda a la situació d'alumnes que requereix tenir aquest centre educatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé doncs, jo escoltant el que deia el Sr. ministre hem sorprès una mica perquè d'un costat se'ns està dient que s'estan buscant totes les solucions possibles per construir un projecte únic, que tots els tècnics de Govern hi estan treballant... es a dir, que és una prioritat i al mateix temps ens parla de problemes de financiació com si una cosa anés lligada amb... A veure, no ho entenc, no ho trobo massa coherent. Vull dir, diguin clarament que hi han problemes de financiació i que no hi haurà escola de Canillo o bé n'hi ha. Això no m'acaba de quadrar...

Per tant, abans ha fet una mica d'esbós de calendari però m'agradaria que hem digui el Sr. ministre, quan preveu que aquestes escoles puguin ser una realitat?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, la major dificultat d'aquestes escoles és la manca de terreny, no la manca de finançament. Segurament perquè el finançament, al pressupost d'aquest any 2012, si s'ho pot mirar, està previst 529.000 euros pel projecte constructiu al 2012, i entre el 2013, 2014 i 2015 hi ha destinats en plurianuals 14 milions d'euros, per la qual cosa està previst en el finançament del pressupost corrent i no amb altres formes d'inversió o de finançament el finançament d'aquesta obra.

He comentat el cost econòmic perquè també cal tenir present el cost econòmic en moments com els

actuals de finançar una infraestructura d'aquets tipus i del qual el Govern hi vol dedicar recursos necessaris per que sigui utilitzada el més aviat possible. Però, torno a repetir, potser no se m'entén prou bé, que la dificultat principal avui és no disposar d'un terreny públic per poder fer aquesta infraestructura escolar. Hi hauria la possibilitat de fer la infraestructura en dues ubicacions diferenciades, entenem que hem de prioritzar una sola ubicació per encabir tots els alumnes i aquí està la dificultat, trobar un terreny de 400 metres quadrats a Canillo per fer aquesta obra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha més preguntes passem a la onzena pregunta.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa al Decret del 21 de març del 2012 d'emissió de deute públic del Principat d'Andorra en la modalitat de lletres del tresor.

Fou registrada amb el número 304 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012, del 10 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Gerard Barcia Duedra.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha recollit al Decret del 21 de març del 2012 que l'emissió serà íntegrament subscripta per les entitats que figuren assenyalades en l'apartat intitulat "Subscriptors de l'emissió" en els termes i condicions que resulten de l'acord de subscripció atorgat entre el Govern d'Andorra i les dites entitats; i que el tipus d'interès efectiu anual de la lletra és del 3,505%.

Així doncs es pregunta al Govern:

Quins són els inversors als quals es dirigeix realment l'emissió de deute públic decidida pel Govern d'Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern intervé el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 21 de març, el Govern va dur a terme l'emissió de deute públic amb modalitat de lletres del tresor per un import nominal de 100 milions d'euros. Es tracta de la cinquena emissió del Govern d'Andorra en aquesta modalitat des del 24 de novembre de l'any 2010, data en que es va fer la primera. En l'actualitat, quatre d'aquestes emissions no han arribat al seu venciment. Concretament la d'emissió de 19 d'octubre del 2011, de 18 mesos i de 70 milions d'euros, la de 25 de novembre del 2011, de 12 mesos i 100 milions d'euros, la de 7 de desembre del 2011, de 18 mesos i 50 milions i aquesta darrera que és objecte de la pregunta.

Així doncs, avui tenim emissions de lletres del tresor per un valor nominal global de 320 milions d'euros. Totes i cadascuna d'aquestes emissions han tingut com a principal objectiu assegurar el finançament de l'estat i alhora diversificar i normalitzar les fonts de finançament públiques.

Tal i com reflecteixen les exposicions de motius de tots els decrets que han acompanyat les emissions calia trencar la dinàmica històrica de finançar-se únicament mitjançant les entitats bancàries i encara més de fer-ho bàsicament per la via de pòlisses de crèdit a curt termini.

Quina és la diferència entre les quatre primeres emissions i la darrera pel que fa als inversors?

Les quatre primeres estaven obertes a tots els inversors, ja fossin persones físiques o jurídiques, i alhora estaven assegurades per les entitats bancàries -que cal dir que també són persones jurídiques- que actuaven com a intermediaris de la subscripció i feien l'acció comercial. És a dir, es procedia a una subhasta de l'emissió i tot allò que no fos subscrit pels altres inversors ho seria en les mateixes condicions per les entitats bancàries. D'aquesta forma el Govern assegurava que en cap cas quedés sense subscriure una part de l'emissió. La darrera, per contra, en lloc de fer-se per subhasta l'han subscrit íntegrament els bancs de la plaça i obra la porta a la creació d'un mercat secundari de lletres del tresor de manera que totes les que inicialment han estat subscriïdes per les entitats bancàries poden posteriorment ser transmèses a altres inversors.

Per què s'ha optat per aquesta fórmula?

L'anàlisi de les successives subhastes fetes en les quatre primeres emissions denota que, tot i que cal remarcar l'èxit de totes elles, en cada una hi ha hagut menys demanda, i de fet la darrera tot just va

quedar coberta. Val a dir que totes les subhastes donaven pocs dies per cursar les peticions però en tot cas hi havia símptomes evidents de certa saturació. No hem d'oblidar que parlem d'emissions locals i que Andorra té la dimensió que té.

Això, des del Govern, ens va dur en aquesta darrera emissió a optar per una fórmula que permetés al mercat anar absorbint l'emissió sense la restricció de la data de subhasta. Estem convençuts que aquesta opció permet mantenir i assolir els objectius que ja tenien les anteriors emissions. Una, seguir diversificant les fonts de finançament donant entrada a inversors altres que els bancs, oferint un producte atractiu per l'inversor i molt competitiu per l'administració en relació al que podria trobar en el mercat internacional. D'una altra banda, disminuir la concentració de risc públic a les entitats bancàries i alliberar recursos per finançar el sector privat. I una tercera, evitar malmetre la imatge de les futures emissions en el supòsit de que no s'hagués subscrit en la subhasta tota l'emissió, per més que aquesta pogués estar garantida pels bancs intermediaris.

Així, havent assolit tots aquests objectius, també cal dir que a data 13 d'abril, és a dir divendres passat -23 dies després de l'emissió-, les entitats bancàries ja han remès a altres inversors el 35,1% de l'emissió, quantitat que estic segur s'anirà incrementant les properes setmanes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entrem a la dúplica, a la rèplica, perdó.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, nosaltres entenem que aquesta emissió no representa un diversificació de l'endeutament ja que els creditors son els mateixos i no hi ha diferenciació amb els actuals ja que no queden substituïts per altres creditors. Són finalment els mateixos bancs que presten els mateixos diners al Govern amb una fórmula que els dona un major benefici.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara a les..., perdó.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas només clarificar-li. Li acabo de dir, tot just acabava el tram final de la meva intervenció. Com a mínim el dia 13 d'abril, el 35,1% ja estava en altres mans dels que estaven finançant fins aquell moment els 100 milions i, insisteixo, el que es va fer i es pot llegir en el mateix edicte, al mateix decret al que vostè feia referència en el prospecte de l'emissió, el que s'ha fet és obrir un mercat secundari que doni molt més dinamisme a les emissions del tresor i que doni moltes més possibilitats al finançament per altres vies que no la bancària.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, quin és el diferencial que existeix entre la retribució de les pòlisses i la rendibilitat de l'emissió de deute públic?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

En relació a les dues pòlisses que avui en dia té subscrites el Govern, que són una pòlissa a venciment 5 anys i una segona pòlissa a venciment 10 anys, no recordo ara exactament els imports però entre 70 i 80 milions d'euros, no tinc aquesta dada aquí ara, la diferència és de mig punt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Sr. Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

A veure senyor ministre, ens diu que la diferència és de mig punt però miri, permeti'm que li faci un breu raonament. Quan el Govern Socialdemòcrata governava es pagava l'euríbor més un 0,25%. Al cap de poc temps de que vostès governessin van permetre que es pagués l'euríbor més un 0,50. Avui resulta que ens trobem que en aquesta emissió de deute públic es paga l'euríbor més un 2%. Per lo tant, com vostè entendrà, nosaltres entenem que el que vostès han buscat aquí és que els bancs obtinguin un major rendiment sobre el finançament del deute del Govern ja que l'increment del diferencial dels interessos per les pòlisses de crèdit va originar molta polèmica la darrera vegada. Aquest cop han optat per una fórmula certament més dissimulada però no menys cridanera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Barcia... hauria de posar una pregunta.

(Se senten rialles)

El Sr. Gerard Barcia:

Perdó!

Per què el Govern no ha fet una emissió de deute oberta al públic com anteriorment s'havia fet?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc que la pregunta ha estat una mica forçada pel Sr. síndic i ja estava resposta en la primera resposta.

No, no ho hem fet perquè, com li deia, el mercat d'emissions de deute públic oberts a tots els inversors doncs donava clars símptomes de saturació. De fet la darrera emissió, la del desembre del 2011, una emissió a 18 mesos, com li deia abans, de 50 milions d'euros, va tenir una demanda exactament de 50 milions 100 mil euros, és a dir, hi ha només 100 mil euros més que el que estava previst a l'emissió. Aquí, en aquest cas, fèiem una emissió nova de 100 milions d'euros i hi havia un risc real de que es quedés per subscriure.

Què hauria passat si s'hagués quedat per subscriure i l'haguéssim tingut que subscriure per data els bancs?

Doncs, el que hauria passat és que se l'haurien quedat ells cobrant exactament el mateix que

cobraven els inversors. Per tant, a nivell de cost no hi ha un problema. Però, continuem parlant del cost de les emissions de deute públic. Miri, la primera emissió que es va fer, en concret la que es va fer l'any 2010, estava feta a euríbor + 2 i això no té res a veure ni amb el seu govern, ni amb el govern que hi ha actualment. L'euríbor en aquell moment va portar a que el cost d'aquella emissió estigués 100 punts bàsics per sobre del cost que ha acabat fent-se en aquesta emissió del mes de març del 2012, perquè el diferencial era exactament el mateix però l'euríbor era més alt, això d'una banda.

És veritat, les pòlisses han anat tenint un encariment. No cal que li faci aquí una explicació de què és el que està passant amb les finances i amb el mercat del finançament avui en dia arreu del món. En tot cas el que li puc assegurar és que en finançar-se a 5 i 10 anys, no a 3 mesos; l'última pòlissa que va signar el Govern del partit socialdemòcrata era una pòlissa a 3 mesos, aquí estem parlant de pòlisses a 5 i 10 anys. Li puc assegurar que son preus extraordinaris i li poso dos exemples, dos exemples per una mica emmarcar de què estem parlant. Miri, un país que té el mateix ràting que nosaltres, el mateix ràting que nosaltres, és a dir "a" que és Espanya. En les dates que vam fer aquesta emissió s'estava finançant a 4,95, a 4,95 per emissions a 10 anys, és a dir, pràcticament un punt i mig més que el que ha signat el Govern d'Andorra. Però, podem anar a un altre exemple més agraciat en aquest cas, França, amb un ràting de "aa plus" molt per sobre del ràting d'Andorra. A la data en que vam treure aquesta emissió o a la data en que vam signar les pòlisses, que són dates molt similars, es finançava a 10 anys al 3,14%, és a dir, mig punt més barat que Andorra...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant Sr. Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

... però també per demostrar una mica l'evolució que segueix el sector financer mirem a quant s'està finançant avui a Espanya, un mes després de quan es van tancar aquelles pòlisses i un mes després en que ells es finançaven a 4,95. Doncs, avui s'està finançant a 5,78 a 10 anys. La realitat del mercat financer, la realitat de l'escassetat de finançament és la que és, i penso que podem estar contents de que s'hagi pogut tancar finançament a 5 i 10 anys a uns preus molt millors dels que correspondria al nostre ràting.

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant Sr. Cinca.

(El M.I. Ministre Sr. Cinca dona per acabada la seva intervenció)

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Cinca, adés el Sr. cap de Govern em deia que encara no havia parlat dels *lobbies* i dels poders fàctics.

Miri, aquesta emissió de deute públic que han fet, nosaltres estem convençuts que l'han fet només amb una finalitat, i l'han feta amb la finalitat de no permetre que el sistema financer del país, una vegada més, els incrementés el tipus d'interès, i per això han fet aquesta emissió de deute públic, per passar d'un 0,50 + euríbor, a un 2 + euríbor.

Miri, al seu Govern tenen un problema, tenen un problema, i és que vostès tenen una escombra, però aquesta escombra sempre escombra cap al mateix cantó, i per això se'ls hi està gastant tan ràpidament.

La meua repregunta és, el Govern d'Andorra pensa tornar a fer alguna emissió de deute públic amb les mateixes condicions que l'última?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, tan debò poguéssim anar fent emissions de deute públic i tinguéssim la certesa que serien totes elles subscrites. Tan debò!

Ja li he manifestat repetidament. La dificultat és aconseguir finançament. Les emissions de deute públic si les volem mínimament garantir, han de tenir un preu mínimament atractiu. Nosaltres entenem que moure'ns al tomb del 2%, i entenc que ho entenem igual que ho entenia el Govern Socialdemòcrata, per emissions de deute públic és raonable per un mercat com el nostre. I per tant, intentarem fer-ne més a aquest mateix marge.

Si el que vostè m'està preguntant és si les continuarem fent obrint-les d'entrada a qualsevol inversor o a través del mercat secundari, doncs, ho

veurem en funció de com estigui el mercat en aquell moment, ho veurem en funció. Però, insisteixo, això no és el que encareix el preu del finançament via emissions de deute públic. És exactament el mateix preu del 2010, el qual té mèrit, sigui dit de pas, perquè aconseguir treure emissions de deute públic l'any 2012 al mateix preu que es van treure l'any 2010, té mèrit. Quasi bé el reptaria a què em trobés algun país que fos capaç de fer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Si no hi ha preguntes passem a la pregunta dotzena.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa al fet que Portugal continua considerant Andorra com un paradís fiscal.

Fou registrada amb el número 305, i s'ha publicat en el Butlletí núm. 19/2012, del 10 d'abril.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha reconegut públicament, el passat dimecres 4 d'abril, que al ministeri d'Exteriors "...es van trobar sorpresos quan van conèixer com afecta la qüestió del manteniment d'Andorra en la llista portuguesa de paradisos fiscals, com afecta aquesta situació als residents portuguesos."

Tot apunta que la sorpresa del Govern ha estat en tot cas molt tardana ja que la publicació de la darrera revisió de la llista de països considerats paradisos fiscals per part de Portugal s'havia fet al tardor passada, la primera quinzena de novembre del 2011. La visita de l'ambaixadora d'Andorra al Ministeri d'Assumptes Exteriors portuguès no va tenir lloc fins el 21 de març del 2012, segons una data publicitada també el 4 d'abril passat pel propi Govern.

Per tant, entenem que el Govern arriba tard i que no ha estat al cas d'una qüestió cabdal.

Entenem que hi ha hagut una inacció i una badada del Ministeri d'Exteriors.

I preguntem al Govern:

Si ens pot dir quines actuacions diplomàtiques ha dut a terme entre el 10 de novembre o el primer de novembre, ens és igual, del 2011 i el 20 de març del 2012 per a sol·licitar l'exclusió d'Andorra d'aquesta llista portuguesa de paradisos fiscals?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la intervenció a què es fa referència a l'pregunta i la pregunta dels periodistes en la roda de premsa, el ministre Cinca informava efectivament de la sorpresa, de fet, del propi Ministeri d'Assumptes exteriors portuguès, que així consta en la comunicació. I també informava de les gestions que havíem pres al Ministeri d'Afers Exteriors d'Andorra.

Permeti'm una breu disquisició sobre el fet que aquesta notícia va sortir a l'efecte dels canvis d'aplicació de l'impost municipal a Portugal i permeti'm només un breu apunt que s'apunten solucions des de Lisboa aquests dies que passen per un canvi legislatiu, que eviti aquest tipus de gravamen per a les persones físiques, específicament, per a les persones físiques residents a casa nostra. I permeti'm també, doncs, que pugui dir-li que hem tingut confirmació avui, per via diplomàtica, també, que les esmenes introduïdes en aquest sentit podrien culminar abans de final de mes al canvi de la norma.

Tornant, doncs, al tema de la llista de jurisdiccions considerades de tributació clarament més favorable, que és com ho anomenen a Portugal, a Andorra ja hi figurava en la publicada l'any 2004. També figura en la llista publicada durant el mes de febrer del 2011, i també en la de principis de novembre del 2011, que surt a la pregunta.

I això malgrat el fet que el 30 de novembre del 2009 el Govern d'Andorra signés un conveni sobre l'intercanvi d'informació, com bé vostè sap, fiscal a demanda amb Portugal. La signatura d'aquell acord no va comportar a la sortida de la mencionada llista, ni en aquell moment ni en cap de les actualitzacions posteriors, ni la del febrer del 2011, ni la del novembre del 2011.

La negociació de l'acord no va preveure mai aquest extrem i podríem pensar, avui, que el moment de la negociació era un moment adequat per preveure els aspectes que derivarien de la signatura del Conveni,

especialment perquè Portugal no té aclarit, diguéssim, formalment els criteris de permanència en aquesta llista.

Per tant, podríem pensar que en aquell moment era un bon moment per posar a sobre la taula. La qüestió de la presència en la llista no es preveu ni en l'acord ni en cap protocol d'entesa, ni en cap document o acta, almenys que hagi pogut consultar o tenir accés. Tampoc ens consta o em costa, cap gestió posterior en aquest sentit, en el sentit de demanar els criteris d'exclusió de la llista per part del Govern d'Andorra des de la conclusió de la signatura, del darrer trimestre del 2009 fins al final de la legislatura passada al maig del 2011; ni a l'ocasió de l'entrada en vigor del Conveni, al març del 2011, com tampoc no ens consta cap menció específica sobre aquest tema en el procés de traspàs entre el Govern anterior i l'actual.

Dit això, jo reconec que criticar és molt fàcil, i per tant, com que veia que estava mirant... no li criticaré aquesta manca, que de fet es podria fer. En tot cas, diré que és un element que s'hagués pogut posar sobre la taula, i que pensem que era un bon moment llavors per fer-ho. Per tant, miri, jo no diré si es va badar en aquell moment o no, i no diré ni que es va badar de forma evident, ni que es va badar de forma llastimosa, la veritat. En aquell moment, possiblement podríem dir, com vostè també menciona a la carta, que el Govern potser tampoc va estar al cas del tot. En canvi sí que he trobat, i dic que no va badar, perquè sí que hem trobat constàncies repetides de trobades vostres, inclús, amb el Sr. Sòcrates, on es reiterava la voluntat d'Andorra de signar CDI's, convenis de doble imposició, perdó. Unes constàncies repetides, llavors, repetides també ja des d'abans, amb alguna constància firmada, inclús, pel ministre Minoves i el seu homòleg en aquell moment, jo diria que és 2007, -no n'estic massa segur ara mateix-, com la mateixa constància dins del conveni d'intercanvi d'informació que es va signar vostè mateix amb el Sr. Sòcrates. I que nosaltres, avui en dia, doncs, com hem fet abans amb França, tenim intenció de comentar.

Per tant, jo li voldria dir que, com deia abans, els criteris pels quals Portugal inclou o exclou de la llista no estan del tot precisats. De fet, l'única precisió on consta per escrit, parla de conveni d'intercanvi d'informació i de conveni de doble imposició.

Voldria fer només un apunt molt tècnic. En principi el faré molt curtet. Avui en dia, a la llista de països, diguéssim, amb tributació clarament més favorable, hi ha uns 70 països, una mica més, no ho recordo exactament, però el que sí que sé és que n'hi ha 16 que tenen efectivament convenis d'intercanvi

d'informació signats, que és la situació que té Andorra. Per tant, podem deduir que empíricament el fet d'haver tingut un conveni d'intercanvi d'informació, independentment que hagués sigut bon moment fer-ho en un moment o un altre, no és un criteri, diguéssim exprés d'exclusió de la llista.

En canvi, sí que és veritat que no he trobat cap país amb conveni de doble imposició en vigor en aquesta llista. Dic en vigor, perquè sí que n'hi ha 7 de països, que en aquesta llista de 70 i escaig, que tenen convenis de doble imposició firmats però que no han entrat en vigor.

Per tant, en aquest sentit...

El Sr. síndic general:

Ha d'anar acabant Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

La nostra idea, i de fet, doncs, així també podria ser potser el cas en el seu moment, és que la millor manera de poder gestionar la sortida d'aquesta llista és efectivament la conclusió d'un conveni de doble imposició, i li puc assegurar que totes les gestions que s'han fet des de l'entrada al Govern el mes de maig fins recentment, amb els recents desplaçament de l'ambaixadora, i informant de les evolucions, justament que hem fet amb França, que jo crec que són una bona notícia des d'aquest punt de vista per confortar la confiança dels portuguesos en què hi ha un compliment dels compromisos, doncs, van en aquest sentit, i esperem que aquesta sigui la via per poder-ne sortir.

Li faré saber també que en les darreres comunicacions que hem rebut, els indicis o les respostes, perquè sí que hem fet la consulta malgrat, perquè assumim les crítiques, sí que hem fet la consulta. Tot ens porta a pensar que realment la sortida va pel conveni de doble imposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé miri, Sr. ministre, en primer lloc, la pregunta que li he fet no me l'ha contestat, que és a veure quines gestions havia fet per justificar això que diu que no havia badat. No m'ha contestat.

Després em diu que em podria criticar però que no em critica, però s'ha passat dos minuts llargs criticant l'actuació del nostre govern, la qual cosa em sembla, doncs, perfecte, però és clar, és una estratègia de comunicació divertida allò d'anar tirant la pedra i dir, "podria tirar la pedra, te la tiro però no te l'he tirat", jo no t'he criticat.

Miri nosaltres no vam badar i li explico perquè. Primer, vam tancar l'acord d'intercanvi d'informació i, segon, vam tancar el compromís per fer el CDI. I era evident, i vostè m'ho acaba de reconèixer, li ha costat, però al final ho ha hagut de reconèixer, que si volien sortir de la llista de paradisos fiscals, l'únic camí directe que hi havia ràpid, era el de tancar amb un CDI, és a dir, un conveni per impedir la doble imposició. Això no exclou que la sorpresa davant de l'aplicació o de la lectura portuguesa d'aquesta qüestió demostra que des que vostès van arribar amb responsabilitat, és a dir, des del mes de maig fins el mes d'abril d'aquest any que ha passat això, vostè o vostès, aquest tema no l'havien seguit, és tot, és una constatació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre hauria de ser molt breu perquè està pràcticament fora de temps.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, molt breument.

Si era evident que la manera de sortir era un conveni de doble imposició, tampoc entenc llavors la seva pregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Entrem en el torn de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Ens podria dir el ministre, ja que sembla que no ens pot dir, jo ja dedueixo que no ens ho pot dir perquè no hi ha hagut gestions en el període de temps que jo li he demanat, doncs, quines gestions ha començat a fer des que s'ha adonat d'aquesta qüestió. I ja que no entén la meua pregunta, doncs, quan ha començat a plantejar amb el Govern portuguès aquesta negociació d'un CDI?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

El format aquest és difícil de poder donar tota la informació sense menjar-se'n un trosset. Per tant, amb totes les trobades que es van iniciar amb la legislatura, concretament les meves directament amb l'ambaixador portuguès, algunes que vam fer a l'Assemblea General de les Nacions Unides al setembre, aprofitant que en aquell moment hi havia el cap de Govern portuguès i el ministre d'assumptes exterior portuguès també, en un moment que recordo a demés, on hi havia problemàtiques molt dures amb el tema del tancament de l'ambaixada.

Després, en la cimera de finals d'octubre, on el cap de Govern ho va mencionar explícitament al seu homòleg, la voluntat del conveni de doble imposició.

En totes les trobades posteriors a partir del mes de novembre amb l'ambaixador, que eren regulars, i en el qual anàvem informant puntualment de tot el seguiment de les lleis dels impostos, i que per tant, doncs, ens habilitaria a finals de desembre de poder iniciar negociacions, primer amb França i després amb Espanya i Portugal, amb tots aquests s'han fet.

I més recentment, des del mes de gener, el 10 de gener, 21 i 22 de febrer, l'ambaixadora Maria Ubach, amb diferents representants, no tan sols el Govern portuguès sinó també amb diputats del grup d'amistat Portugal-Andorra, així ho va fer efectiu, aprofitant també per complementar la informació degut a les noves novetats de la conclusió de les negociacions amb França.

Per tant, fins aquí, doncs, són la llista de moments on s'ha confirmat sempre la voluntat de la signatura del conveni de doble imposició. Pel que fa, diguéssim, a l'anècdota més literària de la crítica, una cosa és una crítica, que no doc que no ho hagi fet, i l'altre és una crítica en segons quins adjectius. La veritat és que estava acostumat. potser mal acostumat, a què en les seves intervencions hi havia crítica, i sóc el primer en admetre-ho, però els adjectius eren una mica més gentils que els que ens ha dedicat avui. Podria potser, també hi ha varis redactors en el PS. En tot cas, només era la diferència de to.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sé, bé, perquè abans a la repregunta constatant preocupació, abans ho feia el cap de Govern, ara ho fa el ministre, aquesta mena de judici permanent de valor sobre la qualificació de les intervencions de l'oposició sobre si són educades o si no són educades, si són acerbes o si no són correctes, o si hi ha crispació o no hi ha crispació. Aquí de crispació em sembla que no n'hi ha. En tot cas, jo no l'he pogut detectar, però el que li vull preguntar, que no m'ho ha dit, o no l'he captat bé, si és que m'ho ha dit, és quan preveu vostè que es podrà començar aquesta negociació pel conveni per a impedir la doble imposició?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a l'extensió de negociacions un cop tancat amb França, el dilluns passat vaig estar a Madrid per iniciar, doncs, les converses formalment amb Espanya, i la propera setmana, l'ambaixadora Maria Ubach té reunions previstes a Lisboa amb representants del Govern portuguès, per també tractar aquest tema, i de fet ja anirà també amb una carta meva dirigida al meu homòleg per demanar-ho formalment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta?

Alguna repregunta més?

Bé, si no hi ha cap repregunta més i no havent-hi cap més pregunta ja dins d'aquest punt sisè...

S'aixeca la sessió.

(Són les 20.57h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 19 d'abril del 2012

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol, Consellera General del Grup Parlamentari Demòcrata, per escrit de data 18 d'abril del 2012, relativa a **les actuacions que s'han fet fins a la data per posar en marxa la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns**, (Reg. Núm. 343).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 d'abril del 2012, relativa a **l'augment de les tarifes de preus del carnet de transport escolar**, (Reg. Núm. 344).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **l'augment aplicat de forma concertada en les comissions per pagament amb tarja de crèdit pel conjunt de les entitats de crèdit a partir de l'1 d'abril del 2012**, (Reg. Núm. 296).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **l'estat d'avançament dels treballs destinats a l'efectiva aplicació de l'acord monetari amb la Unió Europea**, (Reg. Núm. 297).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **la creació de l'Agència del Joc**, (Reg. Núm. 298).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **la reducció de la subvenció a les escoles espanyoles i franceses**, (Reg. Núm. 299).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **la negociació amb el Govern de la República Francesa d'un acord per a impedir la doble imposició**, (Reg. Núm. 300).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per

escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **la convocatòria d'un concurs públic internacional per l'assessorament en l'accés i la distribució de medicaments a Andorra**, (Reg. Núm. 301).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **la licitació de la concessió de la construcció de l'Heliport Nacional d'Andorra (HNA)**, (Reg. Núm. 302).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa a **l'estat del projecte de les noves escoles de Canillo**, (Reg. Núm. 303).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra, Conseller General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa al **Decret del 21 de març del 2012 d'emissió de deute públic del Principat d'Andorra en la modalitat de lletres del tresor**, (Reg. Núm. 304).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'abril del 2012, relativa al **fet que Portugal continua considerant Andorra com un paradís fiscal**, (Reg. Núm. 305).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877